

విజ్ఞాన
విజ్ఞాన

కల్యాణ

Blank Page

గుంగునాథ్ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయం

మదనకవి
కావ్యం

మట్టి పిట్ట కలవోడు

ప్రచురణ :

రిజిస్ట్రార్ సంఖ్య 1/64

సాహితీ సాంస్కృతికసంస్థ, 5. కింగ్స్ వే, సికిందరాబాదు

అనుబంధం - 3

ప్రచురణ : 13

ప్రథమ ముద్రణ : 3000 ప్రతులు

1973 ఏప్రిల్ 4, ఉగాది

ముఖపత్ర రచన :

శీలా వీరాజు

ముద్రణ ;

నాగార్జున ప్రింటింగ్ వర్కుస్, హైదరాబాదు.

ముఖపత్ర ముద్రణ;

విస్టాస్ ప్రింటర్స్, హైదరాబాదు.

ప్రతులకు :

అనువభూతతి

5, కింగ్స్ వే, సికిందరాబాదు-3.

వెల : 4 రూ.లు

‘మళ్ళీ వెలుగు’ తో

ముందుకు....

‘మళ్ళీ వెలుగు’ ఇది యువభారతి పదమూడో ప్రచురణ. పదో వసంతంలో అడుగిడుతున్న సందర్భంగా వెలువడుతున్న కావ్యం. వాస్తవ జీవితానికి నిలుపు టద్దం.

యువభారతి ఏ రాజకీయ సిద్ధాంతానికో, ఏ ఆర్థిక విధానానికో, ఏ వ్యక్తి గత ధోరణికో కట్టుబడిఉన్న సంస్థకాదు. తెలుగుప్రజల్లో సాహిత్యంపట్ల ఆసక్తిని, స్నేహభావాన్ని, భాషాప్రియత్వాన్ని పెంపొందించడమే యువభారతి లక్ష్యం. కొత్తసూర్యుడు, పాతసూర్యుడు, కొత్తమనసు-పాతమనసు, కొత్తఅందం-పాత అందం లేవు. రాగద్వేషాలు హృదయలక్షణాలు. అవి కవిత్వావిర్భావానికి హేతు వులు. మారేవి బాహిర పరిస్థితులు. అంతరంగం రాగద్వేషాలకు రంగస్థలం. కవిత్వంలో కొత్తపాతలు చూడటం విశ్లేషణారీతి. అనుభూతి కాదు. కనుక కవి త్వానికి కొత్తపాతలు లేవు. సహృదయుల హృదయాలను రసార్ధం చేసే ప్రయత్నంలో ప్రతిపద్యం ఒక ప్రయోగమే. ప్రతి వాక్యం ప్రయోగమే. గద్య కవిత, పద్యకవిత అనే వింగడింపులు కేవలం చర్చకోసమే; విషయవిపులీకరణం కోసమే. అచ్చమయిన కవిత్వానికి పద్య గద్యాలు కేవలం బాహిరరూపాలు. పద్యమే కవిత్వమనీ, గద్యం కాదనీ ఏ లాక్షణికుడూ నిన్ను అనలేదు. ఇవాళ అనడంలేదు. పద్యం రాసేవాళ్ళు, పద్యంపైన మోజున్నవాళ్ళు పాతకాలంనాటి వాళ్ళు కారు. మనస్సును ఉవ్వెత్తుగా ఎగరవేసిన భావానికి అక్షర రూపకల్పన చేయవలసివచ్చినప్పుడు శబ్దాలు, లయాన్వితమౌతాయి. అదే ఛందస్సు. అంతేకాని ఛందస్సు అంటే ఉత్పలమాల, నర్మకటం, గోమూత్రికా నాగబంధాలుకావు. గద్యకవిత అంటే ఒకపంక్తి చిన్నది మరొకపంక్తి పెద్దదిగా వ్రాయడంకాదు. వాక్యం రసాత్మకం కావాలి. అందమైన అర్థాన్ని వాక్యం ప్రసాదించగలిగితే అది రసాత్మకమౌతుంది. భావస్ఫూర్తిగల వాక్యంలోనూ లయ స్వతస్సిద్ధంగా అంతర్నిహితంగా ఉంటుంది. అందానికి నిర్వచనాలు మారవచ్చు. వైవిధ్యం ఉండవచ్చు. కాని అనుభూతికి సహృదయమే ప్రమాణం.

సాహిత్యరాసిక్యాన్ని సముల్లాసితంచేసే ప్రయత్నాలతో తన మనుగడను సార్థక పరచుకుంటున్న 'యువభారతి' సరసకవులైన శ్రీ అనుముల కృష్ణమూర్తి గారి 'సరస్వతీ సాక్షాత్కారము' అనే కావ్యాన్ని తమ తొలి ప్రచురణగా తెలుగు రసికులకు ఉపాయనంగా సమర్పించుకున్నది. రసరహస్యం తెలిసిన వ్యుత్పన్నుడైన కవి చందోబద్ధంగా కూడా ఎంత అందంగా, ఎంత ప్రభావోపేతంగా గుండెలకు తాకే విధంగా చెప్పగలడో ఈ కావ్యం నిరూపిస్తున్నది. 'యువభారతి'కి కవితా విషయంలో బాహిరదృష్టిలేదు. అందుకే ఈ కావ్యప్రచురణ.

'మళ్ళీవెలుగు' శీలా వీర్రాజుగారి కమనీయ కవితాఖండం. వీర్రాజుగారు మననశీలురు. లోచూపున్న కవులు. చిత్రలేఖన కళాపారీణులు. చేవడిన్న కథకులు. యదార్థ జీవిత ప్రతిబింబమైన నవలాప్రక్రియా ప్రయోగంలో నిష్ణాతులు. 'యువభారతి' సభ్యులకు ప్రీతిపాత్రులు, స్నేహితులు. యువభారతి కార్యక్రమాలు అంత కళాత్మకంగా, అంత రమణీయంగా నిర్వహింపబడడంలో శ్రీ రాజుగారి అదృశ్యహస్తం కుంచెను, కలాన్ని ఆడించింది. శ్రీ అనుముల కృష్ణమూర్తిగారి వలెనే శ్రీ రాజుగారు 'యువభారతి'కి హితులు సన్నిహితులు. 'యువభారతీయు'లలో ఒకరై కష్టసుఖాలలో పాలుపంచుకున్న పరమ ఆవులు. కనుకనే 'యువభారతి' వచనకవిత్వంలో క్రొత్తప్రయోగమైన ఈ 'మళ్ళీవెలుగు'ను ప్రచురిస్తున్నది. హర్షోత్పల్లమైన హృదయంతో ఈ కావ్యాన్ని తెలుగుప్రజానీకానికి అందించగలుగుతున్నది. శ్రీ అనుముల కృష్ణమూర్తిగారిది పద్యకావ్యం. శ్రీ వీర్రాజుగారిది గద్యకావ్యం. కాని రసికులకు రెండూ ఒక్కటే. మాకూ అంతే.

ఈ కావ్యంలో ఒకనాటి జీవితం పలువేళల్లో అవతారాలు దాల్చిన ఉదంతం కథావస్తువు. ఈనాటి నగరజీవితాన్ని కళాత్మకంగా సహృదయవేద్యంగా చిత్రించడం దీని లక్ష్యం. నగరంలోనే బాహిరజీవితాన్ని అంతర్ముఖంగా కవి దర్శించి మలచిన కావ్యమిది. ఇదొక స్పందనం. ఒక వ్యాఖ్యానం. ఒక అనుభూతి. ఒక చిత్రశాల. నగరంలోని పొగలను, నెగలను, నవ్వులను, ఏడ్పులను, వికటాట్టహాసాలను, నిద్రాముద్రిత వివేకాన్ని, కన్నీటిని-పన్నీటిని, మనిషిని-మనీషిని చూపిస్తున్న కావ్యమిది.

సహజచిత్రకారులు, కవులు, కథకులు అయిన శ్రీ శీలా వీర్రాజుగారి బహుముఖ ప్రజ్ఞకు ఈ కావ్యం దర్పణం వంటిది. "యువభారతి" తన ఆదరాభి

మానాలను చూరగొన్న శ్రీ రాజుగారి ఈ కావ్యాన్ని ప్రచురిస్తున్నందుకు గర్విస్తున్నది. ఆనందిస్తున్నది.

తన కమనీయ కావ్యాన్ని ప్రచురించ గలిగే అవకాశాన్ని ఆప్యాయంగా అందించిన శ్రీ శీలా వీర్రాజు గారికి “యువభారతి” కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొంటున్నది. ఆయన కళాహృదయానికి, స్నేహభావానికి నివాళులర్పిస్తున్నది. తెలుగుపాఠకలోకం మా ఈ ప్రయత్నానికి సాధువాదం పలుకుతుందనే ప్రత్యయంతో ఈ ఉగాదినాడు వెలువరిస్తున్నది.

యువభారతికి యిది పదోవసంతం. ఈ ఉగాదినాడు శ్రీ శీలా వీర్రాజుగారి ‘మళ్ళీవెలుగు’, యువభారతి సాహితీమిత్రుల కవితా సంకలనం ‘ఉషస్సు’, యువభారతీయుల కవితా సంకలనం ‘స్వరాలు’ పుస్తకాల్ని రసీకలోకానికి అందిస్తూ యువభారతి సాహిత్యోత్సవాలను జరుపుకుంటున్నది.

ఈ కావ్యాన్ని ముచ్చటగా అచ్చుపోసిన నాగార్జున ప్రింటర్స్ అధినేతలు శ్రీ నారాయణగారికి కృతజ్ఞతలు.

జీవితంపట్ల, జీవితంలోని కమ్మదనంపట్ల ఆశలను పెంచి, ఉత్సాహాన్ని ప్రసాదించి బ్రతుకు బరువులను ఎదుర్కొనే వివేకాన్ని, సాహిత్యం ప్రసాదించగలుగుతుంది. మరి ఈ సాహిత్యం విస్తృతంగా విరబూచగలిగినప్పుడే దాని ప్రయోజనం సంపన్నమవుతుంది. సాహితీ ప్రసరణానికి ఇతోధికమైన సదవకాశాలను కల్పించాలనే యువభారతి రకరకాల కార్యక్రమాలను చేపట్టి నిర్వహిస్తున్నది. పుస్తకప్రచురణం ఈ కార్యక్రమాల మణిహారంలో ఒక పూసమాత్రమే. సహజంగా సరసులైన తెలుగుప్రజలు మా ఈ సాత్త్విక కృషికి చేయూతనిస్తారని ఆకాంక్షిస్తున్నాము. కవిత్వం మనసులను కలవగలుగుతుందని మా నమ్మకం. ఈ నమ్మకమే మా లక్ష్యం - మా ధ్యేయం.

— ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తి

అధ్యక్షుడు, యువభారతి

4-4-1973

మాగురింబ

ప్రతిభా కళిక వికసనం పొందడానికి తన పరిమళాలను వెనజల్లి దీప్తం వ్యాప్తం కావడానికి అనువైన వాతావరణం ఏర్పడినప్పుడే సమాజం సజీవంగానూ, నిత్యనూతనంగానూ, నిర్మాణాత్మకంగానూ, అభ్యుదయ పథంలో సాగిపోగలుగుతుంది.

యువతరంలో నిర్మాణైక దృక్పథాన్ని, అధ్యయన శీలతను, పరస్పరావగాహనను పెంపొందించగలిగితేనే ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థకు సుస్థిరమైన పునాది ఏర్పడుతుంది. ప్రజలను సమీకరించడానికి రాజకీయోద్యమాలు తాత్కాలికంగా కారణమౌతాయేమోగాని, నిరంతరం సభ్యతా మర్యాదలూ, ప్రేమానురాగాలూ, సాహిత్యోద్యమం వల్లనే రూపొందుతాయనడం యథార్థం. పుస్తకాలను చదివించి పాఠకులకూ రచయితలకూ మధ్య సద్భావనేతువును నిర్మించి పఠనానతిని పెంపొందిస్తే సాహిత్యప్రయోజనం సమకూరుతుందని యువభారతి విశ్వాసం. గత పదేండ్లుగా యువభారతి వివిధ ఉపన్యాస, పుస్తక ప్రచురణ, గోష్ఠి, సమీక్షా వ్యాస సంకలన ప్రచురణలే కాకుండా ప్రతిమాసం రెండుమార్లు సమావేశమైన స్థానిక సభ్యుల్లో నిద్రాణంగా ఉన్న సృజనాత్మక శక్తులను ప్రేరేపించి, ఉద్దీప్తం చేయడానికి రకరకాల సాహితీ కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తున్నది.

ఆలోచనా స్వేచ్ఛను దేశపురోగతికి తోడ్పడే విధంగానూ, సృజనాత్మక రచన ప్రతిభాసమున్నేషణానికి దోహదంగానూ, వ్యక్తిత్వ నిర్మాణం దేశనిర్మాణంతో పెనవేసుకొనిపోయే విధంగానూ, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలనే దృఢసంకల్పంతో యువభారతి వివిధ కార్యక్రమాలను రూపొందించి కృషిచేస్తున్నది.

ఇటీవలనే యువభారతి ప్రారంభించిన 'సాహితీ మిత్ర' పథకం యావద్భారత దేశంలోని తెలుగు సాహితీ ప్రేమికుల సహకార సద్భావాల ఊతగా తీసుకుని సాహిత్య కార్యక్రమాలను నిర్విఘ్నంగా నిర్వహించడానికి రూపొందించబడ్డది. దేశంలో తెలుగు రసికుడు ఎక్కడున్నా సరే, అతడు యువభారతికి తోడ్పడగలుగుతున్నాననే తృప్తి పొందేట్టుగా దీనికి రూపకల్పన చేయబడింది.

ఇంతవరకూ 1,500 మంది సాహితీ మిత్రులుగా చేరి యువభారతి కార్యకలాపాల పట్ల తమ తృప్తిని, విశ్వాసాన్ని ప్రకటించారు.

ప్రాచీన ఆర్యాచీన సాహితీ మర్యాదలతో పరితృప్తికానికి పరిచయం చేయడానికి నమకాలీన సమస్యల పరిష్కానం కలిగించడానికి, యువభారతి ఇంతవరకు 'కావ్యలహరి', 'చైతన్య లహరి' 'రచన' 'మహతి' గ్రంథాలను ప్రచురించి సాహితీ ప్రేమికుల మన్ననలను, విజ్ఞుల ఆశీస్సులను పొందగలిగిందని నవినయంగా మనవి చేస్తున్నాం.

సాహితీ మిత్రులను ఒక ప్రాంగణంలోకి తీసుకురావడానికి, సాహితీ మిత్రుల కవితా సంకలనం 'ఉషస్సు' ఈ ఉగాదినాడు వెలువరిస్తున్నాం. 'యువభారతి' కవితా సంకలనాలు 'వీచికలు' 'అక్షరాలు' ఇంతవరకు వెలువడ్డాయి. ఈ ఉగాదినాడు వెలువడేది 'స్వరాలు'. మాకు ఆవులూ, కవితాప్రతిభా సంపద్యులూ అయిన శ్రీ శీలా వీర్రాజుగారి వచన కవితా ప్రయోగం 'మళ్ళీ వెలుగు'ను ఈ ఉగాది నాడే వెలువరిస్తున్నాము.

తెలుగు జాతిని తమ సాహిత్యం ద్వారా, మహాదాత్త జీవితం ద్వారా ఉద్దీప్తం చేసిన మహామనీషులు నన్నయ, పోతన, వింగళి సూరన్న, కందుకూరి వీరేశలింగం, తిరుపతి వేంకటకవులపై విజ్ఞులచేత ఉపన్యాసాలిప్పించి వాటికి 'వికాసలహరి' అనే పుస్తక రూపం కల్పించి సాహితీ మిత్రులకు ఉచితంగానూ, ఇతర సరసులకు ప్రచురణ పూర్వ విరాళానికి అందించడానికి ప్రణాళికను సిద్ధం చేశాము.

వివిధ రంగాలలో యువకులు నిర్వహించిన, నిర్వహించవలసిన పాత్రను గూర్చి ఒక గోష్ఠి కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించడానికికూడా పథకం సిద్ధమైంది.

ఒక క్రమబద్ధమైన పద్ధతిలో విశాఖ దృక్పథంతో, నిర్మాణక బుద్ధితో యువభారతి ముందుకు సాగుతోంది. సాహితీ ప్రేమికుల, సాహితీ మిత్రుల ఆదరాభిమానాలతో, అండదండలతో సమాజంలో రాసిక్యాన్నీ, సహనభావాన్నీ, సౌందర్యవిపాసనూ, దేశభక్తిని ఉద్బుద్ధం చేయడానికి ప్రయత్నం చేస్తుంది.

చైతన్యపూరితమైన ఆశయ సాధనా సంరంభాన్ని జడమైన అచ్యునీరా ద్వారా అందించగలగడం కష్టం. సహృదయులు దీనివెనుకనున్న చైతన్య స్రవంతిని పోల్చుకోగలరనీ, వారి సహాయసహకారాల నందించగలరనీ

విశ్వాసంతో
ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తి

కవి పరిచయం

స్వస్థలం రాజమండ్రి, ప్రస్తుతం హైదరాబాదు. రాజమండ్రి కాలేజీలో 1961 లో బి.ఎ. పట్టా పుచ్చుకోడానికి పూర్వమే కలంపట్టి కథలూ నవలలూ రాసి, హైదరాబాదులో కథకీ, నవలకీ మధ్య హంసపాదు పెట్టి కవిత్వాన్ని చేపట్టారు. మొదటి సారిగా వచన కవితలో కథలురాసి రెండుసంపుటాలు ప్రచురించారు. రాష్ట్రప్రభుత్వ సాహిత్య అకాడమీనుంచి 1969లో 'మైనా' కు ఉత్తమ నవల బహుమతి పొందారు. వృత్తిరీత్యా అనువాదకులు. ప్రవృత్తిరీత్యా చిత్రకారులు. ఇంతవరకు కొడిగట్టిన సూర్యుడు, హృదయం దొరికింది అనే వచన కవితా కథా సంపుటాలు; మైనా, కరుణించని దేవత, కాంతి పూలు, వెలుగురేఖలు అనే నవలలు; మనసులోని కుంచె, పగా మైనస్ ద్వేషం, వాళ్ళ మధ్యవంతెన, రంగుటద్దాలు, వీరరాజు కథలు, హోదిని, మబ్బు తెరలు, సమాధి, ఛాపకింద నీరు అనే కథా సంపుటాలు అచ్చయ్యాయి.

గంగాదేవీ లక్ష్మీనారాయణ

మళ్ళీ నాచేత
కవిత్వం పలికించిన
నా అర్థాంగి
సుభద్రకి
అంకితం

సాహితీమిత్రులు * యువభారతి

స్పందనం జీవలక్షణం :

స్పందనం సహృదయలక్షణం :

మాక్యషిలో పాలుపంచుకునేందుకై సహృదయులైన సాహిత్యాభిమానులకు అందిస్తున్న ఆహ్వానం 'సాహితీమిత్ర'. జాతిపురోగమనానికి సాహిత్యవికాసం, దాని ప్రభావం అవసరమని భావిస్తూ ఉత్తమ సాహిత్య ప్రచురణానికి యథాశక్తి ప్రయత్నిస్తున్నాము. 'సాహితీమిత్ర'లుగా చేరడం అంటే మీ సహాయ సహకారాలను మా సాహిత్యకృషికి అందించటానికి ఒప్పుకుంటున్నారన్నమాట : యువభారతి సాహితీ మిత్రులుగా చేరడంవల్ల సమకూరే సదుపాయాలు :

- * ప్రతి సంవత్సరం అయిదు రూపాయలు చెల్లించడంతో యువభారతి సాహితీ మిత్రులుగా పరిగణింప బడతారు. సాహితీమిత్ర సభ్యత్వ చిహ్నం అందుతుంది.
- * తక్షణమే ఒక ఉచితపుస్తకం - 1973 వ సంవత్సరంలో రు. 3-00 ల ప్రచురణ పూర్వవిరాళంపై ప్రచురింపబడే 'వికాసలహరి'ని మీకు ఉచితంగా-నేరుగా అందించడంగానీ, పోస్టుద్వారా అందించడంగానీ జరుగుతుంది.
- * 1973 లో యువభారతి నిర్వహించే కార్యక్రమాల వివరాలు, ఆహ్వానాలు అందుతాయి.
- * 1973 లో మీరు యువభారతి ప్రచురణలను 25% మినహాయింపుతో - కొన్ని సమయాలలో అంతకన్నా ఎక్కువ మినహాయింపుతో మీరు సొంతం చేసుకొనవచ్చును.
- * అన్నింటికన్నా మిన్న యువభారతికి తోడ్పడగలుగుతున్నామన్న సంతృప్తి, మీకా సంతృప్తి కలిగించేలా, యువభారతిని తీర్చిదిద్దడంలో మీ సహకారం అందించటం.

ఈ వెలుగు దారిలో....

ఉషస్సు	17
ఉదయం	35
మధ్యాహ్నం	53
సాయంత్రం	69
సంధ్య	87
రాత్రి	105
అర్ధరాత్రి	125
కవిపలుకు	139

వేకువ తొలివెలుగులో.....

ఈ నాడు వచన కవిత రాస్తున్నవారి సంఖ్య ఎన్నోరెట్లు పెరిగినా దీని వికాసం మాత్రం మందకొడిగానే వుంది. రాసే వాళ్ళు పెరిగారు. చదివేవాళ్ళు పెరిగారు. అయినా యీ పెరుగుదల వచన కవిత బహుముఖ వికాసానికి అంతగా తోడ్పడలేదు. దీనికి ప్రధానమైన కారణం- సుమారు పదిహేనేళ్ళ క్రితం వచన కవితలో వచ్చినన్ని ప్రయోగాలు యిప్పుడు రాకపోవడమే. వచన కవిత నిలదొక్కుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్న తొలిదశలోనే యీ ప్రక్రియలో ఎన్నో ప్రయోగాలు వచ్చాయి. తెలంగాణా, వజ్రాయుధంవంటి కథాత్మక కావ్యాలు, ఆశవంటి నాటకాలు, ఆచార్యగారి అమ్మాయి, నీనీవాలి వంటి నాటికలు వెలువడ్డాయి. నీనీవాలి పుస్తకంలోనే శ్రీశ్రీ, ఆరుద్రల మధ్యా, ఆరుద్ర, వరదల మధ్యా సంభాషణ వరంగా సాగిన మిత్ర సంవాదం వుంది. శ్రీశ్రీ భిక్షు వర్షియసి, అజంతా చెట్టు కూలుతున్న దృశ్యం వచన కవిత స్కెచ్‌లుగా పేర్కొవచ్చు. కుందుర్తి, ఆరుద్రలు వచన కవితలో విరివిగా ప్రయోగాలు చేశారు. ఈ ప్రయోగాలవల్ల యీ నూతన కవితా న్యరూపాన్ని అనేక కోణాల్లోంచి చూపించడానికి వీలుకలిగింది.

ప్రయోగాలవల్ల సాహిత్యం బహుముఖాలుగా వికసిస్తుంది. ఏ సాహిత్యమైనా అభివృద్ధి చెందాలంటే అందులో విరివిగా ప్రయోగాలు జరగాలి. కొత్త కొత్త ధోరణులు కార్యరంగాన్ని విస్తృత పరిచి కవిగాని, లేదా రచయితగాని తన ప్రతిభను మరింతగా ఆవిష్కరించడానికి వీలు కల్పిస్తాయి. ప్రయోగాలవల్ల ఇంకొంత మంది పాఠకులు ఏర్పడతారు. నిత్యనూతనాన్ని అన్వేషించే కొత్త తరాల్ని ఆకట్టుకొనే వీలుంటుంది.

ప్రయోగాలన్నీ సత్ఫలితాలనే యివ్వలేక పోవచ్చు. ఈ నాడు శాస్త్రీయ విజ్ఞానం యింతగా అభివృద్ధి చెందడానికి ఆ రంగంలో నిరంతరంగా జరుగుతోన్న ప్రయోగాలూ, పరిశోధనలే ప్రధానకారణం. సాహిత్య రంగానికి యీ సత్యం వర్తిస్తుంది. ఎందరో కవులు ఎన్నోప్రయోగాలు చేయగా ఎప్పుడో, ఎవరివల్లో అకస్మాత్తుగా కవితాప్రపంచి మరోమలుపు తిరుగుతుంది. కవిత్వంలో

ఒక కొత్త శకం ఆరంభమౌతుంది. కొందరు కవుల ప్రయోగాలు కొద్దిపాటి మలుపునే తిప్పుతాయి. మరికొందరు దానిగమనాన్నే పూర్తిగా మారుస్తారు. శ్రీశ్రీ తర్వాత అంత ఎక్కువగా కవిత్వ గమనాన్ని మరెవ్వరూ మార్చలేకపోయారు. అయితే ఏ కవో మధ్యాహ్న సూర్యుడిలా ప్రకాశిస్తూ ఎప్పుడో రాకపోడు. అనంత మైన కాలంవలె అంతంతేని యీ కవితా స్రవంతిలో ఎందరో శ్రీశ్రీలు ఉదయించకపోరు, కొత్తకొత్త వుంతలు తొక్కించక పోరు. అయితే అది పదిమంది జీవితకాలాల్లో కాకుండా ఒకజీవిత కాలంలోనే జరిగితే కవిత్వం త్వర త్వరగా అభివృద్ధి చెందుతుంది.

ఏ సాహిత్యమైనా, లేదా సాహిత్యంలోని ఏ శాఖ అయినా. శాఖలోని ఏ ప్రక్రియ అయినా అభివృద్ధి చెందాలంటే ఆ అభివృద్ధి రెండుమార్గాల్లో జరగాలి. ఒకటి— ప్రగతి పరంగానూ, రెండు— ప్రయోగాత్మకంగానూ జరగాలి. ఇప్పటి వచన కవిత ఎక్కువగా ఏక ముఖంగానే అభివృద్ధి చెందుతోంది. ఈ అభివృద్ధి వస్తువుకు సంబంధించినది. కవితా వస్తువులో యీ నాడు ఎంతో మార్పు వచ్చింది. దేశకాల పరిస్థితులకు అనుగుణంగా యీనాడు కవిత్వం ఆవిష్కృతం అవుతోంది. నమకాలీన సామాజిక చైతన్యం ఈ ఆధునిక కవిత్వంలో కనిపిస్తున్నంతగా మరి ఏ యితర సాహిత్య శాఖలోనూ కనిపించడంలేదు. ఈదృష్ట్యా కవిత్వం చాలా ముందుకు పోయిందనే చెప్పాలి. అయితే యిదొక్కటే చాలదు దీని వికాసానికి. వస్తువుతోపాటు శిల్పంలోనూ కొత్త పోకడలు పోవాలి.

కవిత్వం వైయక్తికం అనే భావకవుల ఆలోచనా ప్రభావం నుండి యీ నాటి ఆధునిక కవులు యిప్పటికీ బైటపడలేకపోయారని చెప్పొచ్చు. అనుభూతి ప్రధానమైనది కవిత. అయితే ఆ అనుభూతి వైయక్తికమే అయినా దాని ప్రయోజనం మాత్రం సామాజికం కావాలనే సిద్ధాంతంతో ఎవరికీ విభేదం వుండడానికి వీల్లేదు యీనాడు. ఇప్పటికవులు చాలామంది అనుభూతిపేరుతో కవితా రంగాన్ని పరిమితం చేసుకుంటున్నారనిపిస్తుంది. ఎంతో సమర్థవంతంగా కవిత్వాన్ని రాయగలిగిన అనేకమంది ఆధునిక కవులు సైతం కవిత్వానికి సరిహద్దులు గీసి, ఆ లోపలే తమ ప్రతిభని ప్రకటించుకుంటున్నారని బైటికివచ్చి విస్తృతమైన కార్యక్షేత్రంలో విజృంభించడానికి యిష్టపడడం లేదు. అందువల్ల

సమర్థులైన ఆయాకవుల ప్రతిభ బైటవడుతున్నప్పటికీ కవిత్వం కొత్తపుంతలు తొక్కలేకపోతోంది. తిలక్ వంటి చేయితిరిగిన కవి, వచన కవితకు ఒక నిండుదనాన్ని కల్పించినవాడు నైతం కవిత్వం స్వేచ్ఛగా ఎదగడానికి యిష్టపడలేదు. వచన కవిత వస్తువును ఆశ్రయించి కథాకథన పద్ధతిగా ఎదగాలని కుండుర్తి అభిలషించగా తిలక్ అందుకు ఒప్పుకోలేదు. వచన కవితలో కథ, నవల మొదలైన కావ్య స్వరూపాల్ని ఆయన తిరస్కరించాడు.

అయితే కుండుర్తిది కూడా పాక్షికదృష్టే. వచన కవితలో కథా కావ్యాలు రావాలనే ఆయన కోరుతున్నాడుగాని అంతకు మించి నూతన ప్రయోగాలను ఆయన ఆశించడంలేదు.

వచన కవితను ఏ హద్దులు, సరిహద్దుల మధ్యా బంధించ కుండా అన్ని వైపులా దాన్ని ఎదగనివ్వడానికి దోహదంచేయాలి. ఒక కథ, ఒక నవలేకాదు, అన్ని ప్రక్రియల్లోకి అది చొచ్చుకు పోవాలి. ఇటువైపు తొంగిచూడగూడదని అడ్డుగోడలు కట్టడంవల్ల దాని సర్వతోముఖ వికాసానికి ఆటంకం ఏర్పడుతుంది.

ఈ నాడు వచనకవిత రాస్తున్న కవులలో అత్యధికసంఖ్యా కులు ప్రగతి వాదులు. వీరు తమ ఆలోచనా ధోరణులను బట్టి ఒకరి మధ్య ఒకరికిగల తేడాను సూచించడానికి ప్రత్యేకమైన వర్గాలుగా విడిపోయి ఆయా పేర్లతో పిలువబడుతున్నప్పటికీ స్థూలంగా వీరంతా ఒకే కోవకు చెందినవారు. వీరంతా వచన కవితను చేపట్టిన వారు. వీరంతా ప్రగతి వాదులు. మార్గాలు వేరయినా లక్ష్యం ఒక్కటే. అయితే యీ ఆధునిక కవులు వస్తువుమీద చూపిస్తున్నంత ఆసక్తిని శిల్పం మీద చూపడంలేదు. ప్రగతి వాదంతో పాటు ప్రయోగశీలతకూడా వీరు చూపితే ఒక వైపు వారు ఆశించే సామాజిక ప్రయోజనమూ, మరోవైపు సాహిత్య ప్రయోజనమూ రెండూ నెరవేరుతాయి. ఈ విషయాన్ని ఆధునిక కవులు బాగా ఆలోచించటం అవసరం.

వచన కవితలో యిప్పుడు చాలామంది సిద్ధహస్తులు తయారయ్యారు. ఆధునిక వచన కవిత్వానికి మూలస్తంభాలుగా పేర్కొదగ్గ పెద్దపెద్ద కవులను మించి గొప్పగా వచన కవిత రాయగల యువకవులు ఎక్కువగానే యీ నాడు వున్నారు. అయితే వీరిలో

ప్రయోగాలమీద ఆసక్తిగలవారిని వేళ్ళమీద లెక్కించొచ్చు. రంధి సోమరాజు, వరవరరావు, సి. విజయలక్ష్మి, సి. వి. కృష్ణారావుల వంటివారు ఏ కొద్దిమందో తప్ప మిగిలిన వారంతా ప్రయోగానికి దూరంగానే వుండిపోయారు.

ఈ ప్రయోగాలవల్ల వచనకవిత నిస్సందేహంగా ముందుకు పోయిందని చెప్పొచ్చు. అయితే వెళ్ళాల్సినంత ముందుకుమాత్రం వెళ్ళలేదు. ఇంకా విరివిగా ప్రయోగాలు రావాలి. మరింత ఎక్కువగా ప్రయోగవాదకవులు తయారవ్వాలి.

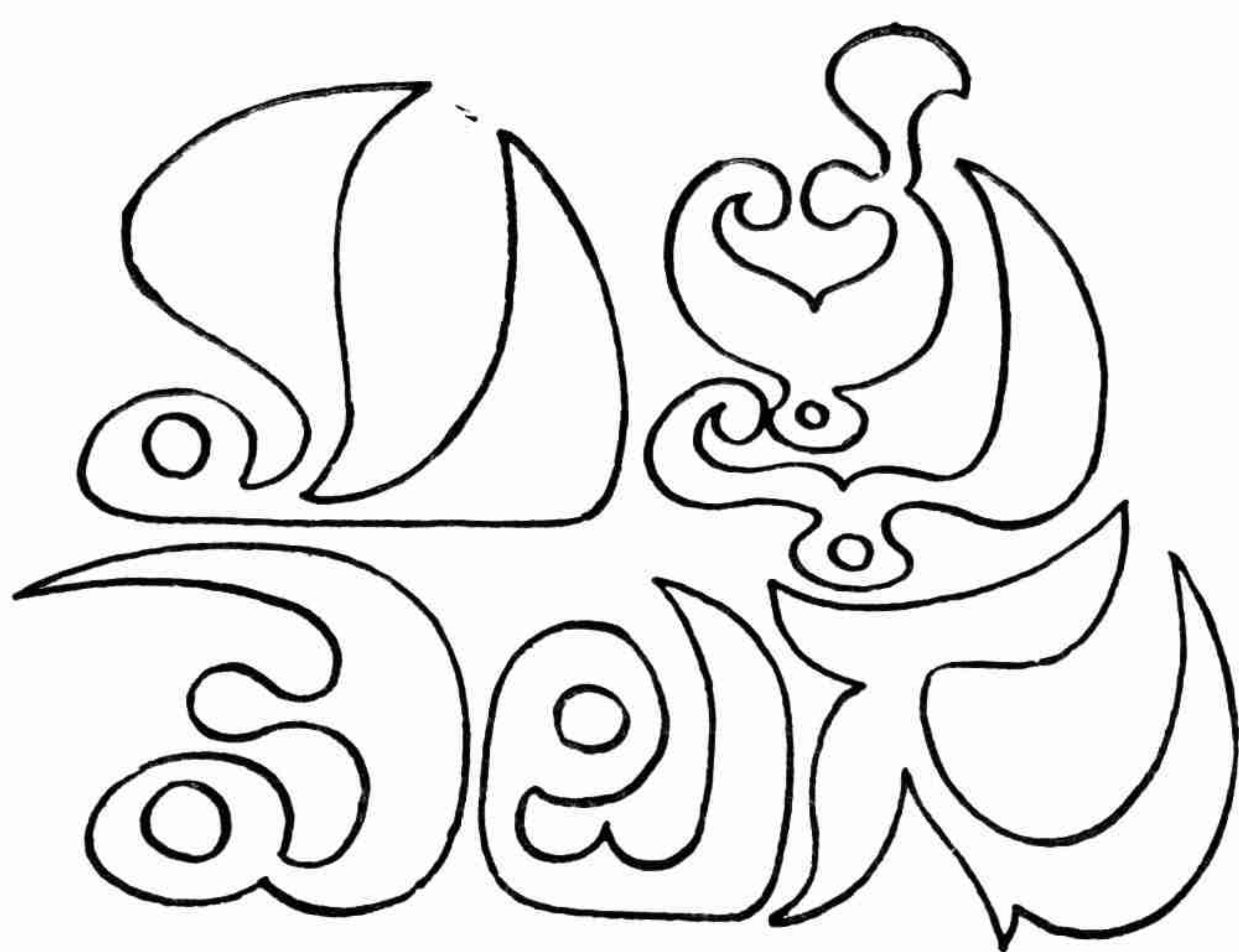
నాకు ప్రయోగాలంటే యిష్టం. మళ్ళీవెలుగు యీ విధమైన రచన. ఒక వర్ణనాత్మక కావ్యం. ఉషస్సునుంచి అర్ధరాత్రివరకు నగరజీవితాన్ని అద్దంపట్టి చూపించే ప్రయత్నంచేశాను. కేవలం నగరజీవిత చిత్రణే నా ఉద్దేశంకాదు. రెండు భిన్నభిన్న దృశ్యాల్ని యథాతథంగా చూపి, ఆ రెంటిమధ్యగల వ్యత్యాసాన్ని అర్థవంతంగా పాఠకుడికి తెలియజేసే ప్రయత్నం యిందులో వుంది. సమాజంలోని హెచ్చుతగ్గుల్ని బైటికితీసి చూపించి పాఠకుడిని ఆలోచింపజేయడానికి, కార్యోన్ముఖుణ్ణి చేయడానికి ప్రయత్నించాను.

ముఖ్యంగా యిది ధ్వని ప్రధానమైన కావ్యం. ఒక్కొక్క సమయాన్నీ ఒక్కొక్క సామాజికస్థితికి చిహ్నంగా అన్వయించి సాగించిన రచన యిది. ఉషస్సు ఆశకు, ఉదయం చైతన్యానికి, మధ్యాహ్నం అధికారానికి, సాయంత్రం ఆకర్షణకు, సంద్య పతనానికి, రాత్రి పాపానికి, అర్ధరాత్రి జడత్వానికి సంకేతాలుగా స్వీకరించి, ఆ యా సమయాలలో నగరజీవితాన్ని విపులంగా వివరించి; ఆఖర్లో ఈ జడత్వం, యీ చీకటి ఎప్పటికీ ఇలా వుండిపోవని, మళ్ళీ వెలుగు వస్తుందని ఆశను రేకెత్తిస్తూ, ఒకవైపు ప్రయోగవాదానికి, మరోవైపు ప్రగతివాదానికి తార్కాణంగా ఈ ఆధునిక ధ్వనికావ్యాన్ని మీముందు వుంచుతున్నాను.

ఈ ప్రయోగాత్మక కావ్యాన్ని ప్రచురించడానికి తమంత తాముగా ముందుకొచ్చిన 'యువభారతి' సాహసానికి అభినందిస్తూ, వారి అభిమానానికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను.

ఉషస్సు

తూర్పు ఆకాశం అడుగున
దోరముగ్గిన చీకటిమరుగున
పురిటినొప్పులు పడుతోన్న
రాత్రివిడిచిన నిట్టూర్పుల్లా
కావుకావుమనే కాకుల అరుపుల్లో
రంగురంగుల చక్కని కల
చటుక్కున విరిగి
మనసు తెలివిలోకి దిగిన ఆ వేళ
నల్లని చీకటిచీరకు
పై అంచులాంటి మబ్బరంగు తొలిఝామువేళ

అది

రెండంతస్తుల మిద్దెకీ రెల్లుగడ్డి గుడిసెకీ
సరిహద్దు బాటలా
అటు వొళ్ళెరగని నిద్రకీ
ఇటు వొళ్ళరిగే పనికి మధ్య
రాత్రినీ ఉదయాన్నీ వేరుచేసే
సన్నని కాల్వారి—
కాలం

అప్పుడు

వెల్లేసిన పొగచూరిన వంటింటి గోడలా
ఎండా వానల్లో తడిసి రంగెలిసిన ఎగరేసిన జెండాలా
వాడిన కలువలా ఆరిన నిప్పులా
వెలతెల పోతోంది చీకటి

కడుపున నలుసుపడ్డ యిల్లాలి వొంటిమీద
మెలమెల్లగా వన్నె కెక్కిన రంగులా
పక్వానికొస్తోన్న వెలగపండు పెంకుమీద
చరచరా పాకివచ్చిన బూడిద తెలుపులా
ఆకాశం తూర్పున పలచబడి
అడుగునుంచి కొద్దికొద్దిగా తెల్ల పడి
కలకల్లాడుతోంది కాస్తంత చిరువెలుగు

అంతపెద్ద నల్లని కేన్వాసుమీద

ఓ చోట

కుంచెతో జానెడు తెలుపు పులిమినట్టున్న
ఆ గుప్పెడు వెలుగు
సువిశాలమైన ఎడారిలో చిన్న ఒయాసిస్సు
బ్రతుకంతా బాధలు పరచుకున్న కష్టజీవి
భవిష్యత్తుమీద పదిలంగా దాచుకున్న
వారసత్వపు దీపం ఆ ఉషస్సు

దీపం జ్యోతిలా లేదు గీతలాగే కనిపించడంలేదు.
మంచుతెర వెనక వెలుగుపొడిలాగ వుంది
కాంతిని పల్చగా పరిచినట్టుంది

రాత్రంతా నగరాన్ని పాలించిన చీకటి
తనచుట్టూ కట్టుకున్న కోటగోడ—
మంచు

సామ్రాజ్యం నాశనమైనా
గోడమాత్రం యింకా నిలిచేవుంది
దానిచుట్టూ తవ్విన కందకం—
చలి
అదికూడా నీళ్ళతో నిండేవుంది

తూర్పున
కావలించుకున్నట్టున్న ఆ మేడల అవతల
పొలిమేరల గట్టున
చెట్లకొమ్మల చాటున
పెద్దపెద్ద బండరాళ్ళ వెనక
రహస్యంగా మొదలైన ప్రజావిప్లవం
మెలమెల్లగా పాకి అన్నివైపులా ఆవరిస్తున్నట్టు
ఆకాశమంతా అల్లుకుంటోంది వెలుగు

విప్లవానికి ముందు
అక్కడ రహస్యంగా జరుగుతోన్న సంరంభాన్ని
ఒక మహత్తర పరిణామాన్ని
చూడలేని గుడ్డిది - నగరం
విప్లవంవచ్చి రక్తం పర్చులెపారి
అందులోంచి తడిసి ఏ సూర్యుడోవచ్చి
వెచ్చని కిరణాల బాకాల్తో
వెలుగు వార్తల్ని చెప్తూ
ఈ చీకటి సామ్రాజ్యం అంతరించి పోయిందని
కొత్తరోజు వెలిసిందని
దిక్కులు పిక్కటిల్లేట్టు తెలిపేదాకా
పట్టించుకోని చైతన్యంలేని
మన్నుతిన్న జెరిగొడ్డు—
నగరం

ఇక్కడ

ఆకాశవాణి వార్తలు వచ్చేవరకూ ఉదయంకాదు
ఎలాటి పరిణామాలు వచ్చినా కళ్ళువిప్పి చూడదు
అంతవరకూ ప్రతీదీ కలకిందే జమ
వెలుగున్నా అది చీకటనే భ్రమ

రాత్రి రెండోరూమువరకు మేలుకున్న నగరం
ఆదమరిచి నిద్రపోతోంది
ఆకాశంనించి చూస్తే అది
అచ్చం ఆకుల్లెని మోడైన చెట్టులాగే వుంది
కొమ్మలూ రెమ్మలూ—
దానికి సందులు గొందులు
విశాలమైన కాండం-రాజవీధి
వేర్లు—

పోలిమేరల్లో పల్లెల్లో కలిసిపోయిన దార్లు
మోడై పోయిన నగరానికి వసంతం-వెలుగు
వెల్తురొచ్చేకొద్దీ చెట్టు చిగురిస్తుంది
ఎండొచ్చేకొద్దీ పూలు పూస్తుంది
మధ్యాహ్నం కాయలు కాసి
రాత్రికి పళ్ళు రాలుస్తుంది
అర్ధరాత్రి దాటితే
మళ్ళీ ఆకులు రాలుస్తుంది
మోడై నిలుస్తుంది

చెట్లమీది పక్షులు

అప్పుడే ఆలస్యం అయిపోయినట్టు
మంచుకి తడిసిన రెక్కల్ని టపటపా కొట్టుకొని
రెట్టల్తోపాటు రెక్కల్లో బద్ధకాల్ని రాల్చుకుని
చెట్లంతా ఎగిరి తమవాళ్ళను పలకరించి
పావుపడికెడు పొట్టలోకి

అరతులం గింజల్ని పరుకుందామని
 కడుపుమంట చల్లార్చుకుందామని
 పదిమైళ్ళ దూరానికి
 ఊరిబయట పొలిమేరల్లోకి
 బారులు బారులుగా
 ఆకాశంలో పతులు

కష్టపడితేగాని దొక్కాడని సన్నకారు జీవాలవి
 పిచ్చుకలూ గోరింకలూ నిజానికి
 శ్రామికవర్గానికి ప్రతినిధులేమరి
 వాటికి

రోజుల్లా కష్టపడితేగాని దొక్కాడదు
 ఊరొదిలి వెళితేగాని తిండిదొరకదు
 తమకడుపు నింపుకోడానికి
 పరాయివాళ్ళమీద ఆధారపడే
 పరాన్నభుక్కులు కావు
 ఎంగిలిమెతుకులకు ఆశపడే
 దేబిరిముఖాలు అసలేకావు
 తమరెక్కల బలంమీద ఎగిరి
 తమ కాళ్ళ సత్తువమీద నిలిచి
 తమతిండి తామే సంపాదించుకొనే కష్టజీవులు

కష్టజీవులు సమిష్టిజీవులై
 ఆకాశంలో బారులుతీర్చి ఎగిరిపోతున్నా
 అడుగున భూమ్మీద మసీదు గూళ్ళలో
 మహారాణుల్లా యింకా నిద్రపోతూనే వున్నాయి
 ధనికవర్గానికి ప్రతినిధులు పావురాళ్లు

పుట్టుకతోనే ఐశ్వర్యానికి వారసులుగా
 ఏ భవంతుల కలుగుల్లోనో

ఏ మసీదుల గూళ్ళల్లోనో
ఎండావానా భయంలేనిచోట పుట్టి
సమయానికి అన్నీ అమర్చిపెట్టినట్టు
ఎవరోవచ్చి యిన్నినూకల్ని పడేస్తే ఏరుకుని
వెచ్చగా
కడుపులో చల్ల కదలనంత హాయిగా
సోమరిగా

కాలంవెళ్ళబుచ్చే పెద్దింటి ఆడపడుచుల్లాటి పతులు !

ఆకాశంలో చీకటిని
పడమటి పొలిమేరలదాకా తరిమేసినా
భూమ్మీద యింకా
తన స్థావరాల్ని వదిలిపోలేదు చీకటి
అక్కడక్కడ చెట్ల గుబురుల్లోనూ
ఎత్తయిన మేడల పిల్ బాక్స్ లోనూ
ఇరుకు సందుల కందకాల్లోనూ
పొంచి చూస్తూనేవుంది
దొంగలా చీకటి

తెల్లని ఆకాశంముందు నల్లని మేడలు
నగరంనిండూ స్విల్లివుట్ చిత్రాలు
వాడంతా బ్లాకవుట్ పాటిస్తున్నట్టు
తలుపులు బిగించుకున్న చీకటి మేడలు

మేడల్లో మారాజులు
కిటికీ తలుపులు బిగించుకుని
చలికి బిగుసుకుపోకుండా
పరుపుల్లో చుట్టచుట్టుకొని
తొలగిపోయిన వెచ్చని సంకెళ్ళను
ఒంటికి తగిలించుకుని

నిశ్చింతగా నిద్రపోతున్నారు
 తెలివొచ్చినవారు టైం చూసుకుని
 అప్పుడే తెల్లారిపోవడంచూసి వెలుగుమీద విసుక్కుని
 మనిషి చేతిలో పన్నె తే
 డబ్బిచ్చి ఓట్లు కొన్నె నా సరే
 రాత్రికి సగంరోజు చాలదని
 పదహారుగంటలు విధిగా వుండితీరాలని
 పకడ్బందీగా చట్టంఒకటి చేయించై నా
 ఈ వెలుక్కి నా తడాఖా చూపేవాణ్ణి
 చేతకానితనాన్ని చికాగ్గా ఒప్పుకుని
 కాస్సేపు పక్కలమీదపొర్లి నిద్రలోకి జారుతున్నారు
 మేడలచుట్టూ చీకటి
 ఇంకా తిష్టేసుకు కూచున్నా
 పాకలమీద మాత్రం
 పల్చటి పచ్చివెలుగు పరచుకొంటోంది
 మంచుకి తడిసిన ఆకులమీద వెలుగు
 పొడిపొడిగా అంటుకుంటోంది
 నిజానికి అది వెలుగుకాదు పొగ
 రాజేసిన పొయ్యిల్లో కాలని కట్టెల నిట్టూర్పుల వగ
 పాకల్లోంచి పాయలు పాయలుగా
 పైకి లేచిన పొగ
 ఒకదానిలో ఒకటి కలిసి
 పడుగు పేకలుగా అల్లుకుని
 సన్నని వెలుగుచీర వాడంతా చుట్టుకుని
 దుమ్ముకొట్టుకుపోయిన చింపిరి ఆకారాలకు
 అందమైన ముసుగేస్తోన్న తెల్లనిపొగ !
 హట్స్ యూనియన్ వాడల్లో
 కొత్తరోజు అప్పుడే కాలుపెట్టింది

అక్కడి పొయ్యిల్లో కాలుతోన్న ఉప్పుచేప అందుకు సాక్షి
ఎంగిలి మెతుకులకని అప్పటికే కాచుకూచున్న కాకులసాక్షి
పాతిక యిళ్ళల్లో పాచివనికి ఆలస్యమైపోయిందని
రోముతప్పించి లేచిపోయిన తల్లి చాటుబిడ్డ ఏడుపుసాక్షి
ఫేక్ట్ రీకి టైమయినా వంటింకా కాలేదని
పెళ్ళాంమీద మొగుడువిప్పిన బూతుల పంచాంగం సాక్షి
రోడ్డెక్కుతున్న రిక్షా మువ్వలూ
నేలమీద కాలువలుకట్టి కదులుతోన్న చన్నీళ్ళూ
పెంటకుప్పల్ని కెలుకుతోన్న కోళ్ళూ
కాళ్ళకు అడ్డంపడుతోన్న కుక్కపిల్లలూ
అక్కడ కనిపించే ఆరాటం, హడావుడి
అక్కడ వినిపించే చీవాట్లూ, తిట్లూ
తోకముడిచిన రాత్రికీ
తొలిపాదం మోపిన పగలుకూ సాతులు

ఈ వెలుగుమంటలో కండరాల్ని కరిగించకపోతే
రాత్రికి పేగులు కరకరలాడక మానవనీ
కళ్ళు గిరగిర తిరగక తప్పవనీ
కాళ్ళకు బుద్ధిచెప్తోన్న కష్టజీవులు
చలిలో బిర్రబిగుసుకుపోయిన నగరానికి
వెచ్చని ఊపిరితో కాపడంపెట్టి
స్వహాలేని వొంటిమీదకు తెలివి తెప్పించి
ఎండిపోయిన కాలవల్లోకి నీళ్ళు పారించినట్లు
చచ్చిపడున్నట్లున్న చలనంలేని నగరవీధుల్లోకి
చైతన్యాన్ని మోసుకెళ్తున్నారు

రాత్రల్లా చలిలో తడిసిన కొమ్మల్లో
కొంకర్లు తిరిగి ముడుచుకుపోయి
ఒళ్ళంతా బిగుసుకుపోయి
తలన్నా కదపలేక

ఆరుబయట ఆకాశంకింద
ఒంటికాలిమీద తపస్సు చేస్తోన్న దిగంబర మునుల్లా
నిల్చున్నాయి నిశ్చలంగా నగరంలో చెట్లు

తూర్పునుంచి ఎర్రని కిరణం వొచ్చి
ములుగర్రలా గుచ్చి
దానితోపాటు గాలితెర వీచి
నిలువునా కుదిపి వొళ్ళొంచేదాకా
పుణ్యం పోగేసుకుందామన్న స్వార్థమేతప్ప
పరులకు సాయంచేద్దామన్న ఆలోచనేలేక
ఒంటిపిల్లి రాకాసుల్లా
తపస్సు చేసుకుంటున్నాయి
నగరంనిండా సోమరిపోతు చెట్లు

రాత్రెప్పుడో కట్టలుతెగి పూళ్ళోకి దిగి
రోడ్లనిండా మంచు ప్రవహిస్తున్నట్టు
ఇరువైపులా గట్లలా నిలిచిన యిళ్ళమీంచి
ఇంటిముందు గోడలమీంచి
గోడలపక్క గుబురుల మీంచి
పొర్లి పోతూ
పక్కసందుల్లోకి జారిపోతూ
నగరమంతటా తెల్లని పొగమంచు
పాలల్లో పంచదార కలిసినట్టు
మజ్జిగలో ఉప్పుపొడి కరిగినట్టు
దరిద్రంలో కష్టాలూ, ఐశ్వర్యంలో విలాసాలూ
చేతకాని తనంలో చిరాకూ
ఒకదానిలో ఒకటి కలగలిసి పోయినట్టు
చూపుల్తో వడకట్ట లేనంతగా
పల్చటి పచ్చివెలుగూ సన్నటి పొగమంచూ

పగటివేళ

ఇక్కడి మనుషుల్లాగే దగ్గరగా ముడుచుకుపోయి
స్వేచ్ఛగా కదలడానికి చోటులేక
సంకుచిత మనసులా సరిహద్దుగీతలు గీసుకుని
ఇరుకై పోయిన నగరంరోడ్లు
నిర్మానుష్యమైన ఆవేశప్పుడు మాత్రం
ఎప్పుడూలేనంత విశాలం !

నిజానికి నగరంలో రోడ్లు
పదిమంది చూస్తేకాని దానంచెయ్యని
పెద్దమనిషి హృదయం లాటివి
చూడ్డానికి విశాలంగానే వుంటాయి
బయటనుంచుని చూస్తే
నాగరీకంగావున్న అమ్మాయిలా
బహుచక్కగానే కనిపిస్తాయి
తీరా రోడ్లెక్కి కొలిస్తే ఏముంది
అసలు బండారం బైటపడుతుంది
ఇటొస్తే అలెళ్ళడానికై నా వీల్లేని
ఓ నిమిషం కదలకుండా నిలుచోడానికై నా చోటులేని
ఇరుకుదారి గుట్టుకాస్తా బట్టబయలౌతుంది

రక్తంతాగే రోడ్లకి
ఇంకా ఆకలి ఆరాటం అంటలేదు
అయిదేళ్ళలోనూ అరడజను హత్యలు చేయించి
మళ్ళీ ఎన్నికలొచ్చేసరికి ప్రజల్లోకొచ్చి
నమ్మకంగా చేతులు జోడించి
ఓట్లడిగే భూస్వామ్య రాజకీయవేత్త ముఖంలా
మరీ అమాయకంగా
కొట్లో గళ్ళా పెట్టెముందు రక్తంతాగి
ఇంట్లో పూజగదిలో మంచితీర్థం సేవించే షావుకారు

పూజలో కట్టుకున్న పట్టుపంచె మనసులా
మరీ ప్రశాంతంగా
రక్తదాహాన్ని, ఆకలి కోరికల్ని మర్చిపోయి
అహింసా మూర్తుల్లా వున్నాయి రోడ్డు

రాత్రి గడ్డకట్టిన నిశ్శబ్దాన్ని బద్దలుచేస్తూ
తలుపుల్ని తలుపుల్ని బిగించుకుని
నిద్రపోతున్న వాళ్ళ మనసుల్ని సైతం గిచ్చితేపుతూ
అడ్డే వాళ్ళు లేక
రోడ్డంతా తమదే అనుకుని
బలమైన ప్రత్యర్థి లేని పార్టీలా
స్వేచ్ఛగా కదులుతున్నాయ్
అప్పుడో అటో అప్పుడో స్కూటర్

వాటి చక్రాలకింద నిశ్శబ్దం
ఎండిన చితుకుల్లా చిటపటలాడుతోంది
దూరం దారపుండలా విప్పుకుంటోంది
చక్రాలు తిప్పి దూరం పురిపెట్టి
జములుగా పేనిన తాడు—దూరం
అది కాలానికివేసి లాగిన పగ్గం

కాలాన్ని పారిపోనీకుండా పగ్గాల్ని బిగపట్టి
తొందరగా గమ్యాన్ని చేరుకుందామని
పరుగెట్టిస్తోన్న యంత్రమృగాలు
అప్పుడప్పుడు జంతువునో
జంతువులాటి ఏ పాదచారి మనిషినో చూసి
అవి చేసే చీత్కారాలు
కాసేపు గాలినీ గోడమీది చీమల్ని
ఫుట్ పాత్ లమీద గొంగళి పురుగుల్లా
గోనెపట్టాల కోశాల్లో నిద్రపోతున్న ముష్టాళ్ళనీ

బెదిరించి గజగజలాడించి
ఈ వెధవల్ని అప్పుడప్పుడు కసిరి
అదుపులో పెట్టేగాని మనమాట వినిచావరనే
అయ్యగారి మనస్తత్వాన్ని ప్రదర్శించి
మరీ అతిగాపోతే మొదటికే మోసమని
తిరగబడి మీద పడతారని
క్షణంకూడా ఆలస్యం చెయ్యక
ఆ క్షణమే తోకముడుస్తున్నాయ్
కళ్ళు విప్పి చూసేలోపలే
అందనంత దూరానికి పలాయనం చిత్తగిస్తున్నాయ్

రోడ్లపక్క ఫుట్ పాత్ లపై న
మూసిన షాపుల అరుగులమీద
అన్ని దిక్కులూ వుండి పై దిక్కులేని
బలగం అంతావుండి బలంలేని
ఓటూ చోటూ లేని
చిర్నవూ చిర్నామాలేని
ముష్టాళ్ళూ కుష్టాళ్ళూ
పై న కప్పుకోడానికి సరైన బట్టలేక
మంచునే దుప్పటిలా కప్పుకుని
చలికి తట్టుకోలేక
జనసంచారం పలచబడిన వేళ
చీకటినే మరుగ్గా చేసుకుని
ఏ అర్ధరాత్రో దగ్గరగా జరిగినవాళ్ళు
తొలివెలుగు వాసనని పసిగట్టడంతోలే
దూరంగా తొలగిపోతున్నారు
కళ్ళనిండా నిద్రకై నా నోచుకోని దురదృష్టవంతులు వారు
దీపం వుండగా యిల్లు చక్క బెట్టుకుందామన్నా
ఇల్లే లేనివాళ్ళు

అందుకే

చీకటుండగానే సమస్యల్ని చక్కబెట్టుకుందామని
ప్రకృతి పిలుపు అందుకుని వీధుల్లోకి జారుతున్నారు

మిల్క్ బూత్ల ముందర

మధ్యతరగతి చేంతాడు జనం

నగరంలో తెల్లారిందనడానికి తార్కాణం

కామధేనువులాటి పాలవేనుకై

గంటనుంచి పడిగాపులు కాసుకుంటూ

సీసాడు పాలను చేజిక్కించుకోడానికి

వెచ్చని పక్కనీ చిక్కని నిద్రనీ వదులుకుని

పుట్టెడు మంచుని నెత్తిమీద పెట్టుకుని

పాచిముఖాల్తో నిద్రకళ్ళతో

కొండవీటి చేంతాడు క్యూలో

కాఫీగత ప్రాణులు మధ్యతరగతి జీవులు !

బయటంతా ఎముకలు కొరికే చలి

కడుపులో కాఫీచుక్క పడితేగాని తీరని ఆకలి

మధ్యతరగతి కాఫీఆకలి బహుచిత్రమైనది

గర్భిణీ స్త్రీ జిహ్వా చాపల్యంలాంటిది

అది ప్రాణాలు మెలిపెట్టే ఆకలికాదు

నరాలు పురిపెట్టే కడుపుమంట కానేకాదు

ముచ్చటగా గునిసే మురిపాల ఆకలి !

సరదాగా అలిగే సరసాల ఆకలి !!

పాకలమీద పాదుల్లా అల్లుకున్న పచ్చివెలుగు

పక్కనున్న మేడలమీదికి

క్రీపర్లా విస్తరించినా

రాత్రి తిప్పి వుంచేసిన కుళ్ళాయిల్లోంచి

ఏకధారగా నీరు కారి

బాత్ రూముల్లో మద్దెలు మోగుతున్నా
కాలువలు చై తన్యంతో పొర్లుతున్నా
మేడల తలుపులింకా తెరుచుకోలేదు
చై తన్యం యింకా అక్కడ పరుచుకోలేదు
ఏ పనిమనిషో వచ్చి
గుడిలో పూజారిలా మేలుకొలుపులు పాడాలి
అప్పుడు సింహద్వారం తలుపులు తెరుచుకోవాలి
అందాకా ఆ భవంతుల్లోకి వెల్తురు దూరదు
బెడ్ రూముల్లోకి సై తం చై తన్యం ప్రవహించదు

తూర్పున అప్పుడే విప్లవం పగిలి
చుట్టూ రక్తం చెదిరినట్టు
ఆకాశం ఆకొసన ఎరుపు
అది ఉడుకు రక్తపు సింధూరం ఎరుపు

మొదట్లో
చిన్నారి చిన్నవ్వు పెదాల ఎరుపై
తర్వాత
కన్నెపిల్ల అరచేతిలో పడిన గోరింటాకు రంగై
అటుపిమ్మట
పెళ్ళికూతురి కాళ్ళ పారాణి ఎరుపుగా ముదిరి
ఆపైన
గృహిణి తాంబూలపు నాలుక ఎరుపుగా చిక్కబడి
చివరకు
ముసలిముత్తయిదువ నొసటి కుంకుమ రంగుగామారి
ఒక్కొక్క ఛాయా పెరిగి
తూర్పు ఆకాశమంతా
చిక్కని ఎరుపుగా
ప్రాణాలు తోడే ఆకలి మంటగా
రక్తం కళ్ళాపి జల్లిన యుద్ధభూమిగా

అంతటా ఎర్ర రంగే పరచుకుంది

తూర్పున ఆమూల మూడు మబ్బతునకలు
యుద్ధంలో గాయపడి పారిపోతున్న ఏనుగులు
వాటి మూపులమీద ఎర్రటి మచ్చలు
గుళ్ళు దిగబడిపోయిన గాయాలు
గాయాల్తో తొందరగా నడవలేక
నిస్సత్తువతో నెమ్మదిగా కదుల్తూ
ఈ మహానగరంలో తలదాచుకోడానికి
చిక్కని చెట్లగుబురులై నా లేక
శివార్లలో చిట్టడవిని వెతుక్కుంటూ
ఎంతకీ ముగియని ప్రస్తానం సాగిస్తూన్న మబ్బలు

చూస్తుండగనే తటాలున వెలుగుకాయ పగిలి
కాంతికిరణాలు పకపకా నవ్వుతూ ఎగిరాయ్
ఎలక్ట్రిక్ తీగలకు వేలాడుతోన్న
మంచుబిందువుల గుండెలు
ఒక్కసారిగా సిగ్గుతో ఝుల్లుమన్నాయ్

ఆగుండెల్లో ఇంద్రధనుస్సులు వెలిగి
అవి పువ్వులని భ్రమపడి
ఆ చుట్టూ తుమ్మెదలు కదలి
రాగంతీస్తూ ఎగురుతున్నాయ్
కొత్త రోజుకు అవి
స్వాగత గీతాలు ఆలపిస్తున్నట్టున్నాయ్

అడుగున నేలమీద
అప్పుడే వాలిన సన్నని వెలుగులో
తనలో విరగపూసిన పూలను చూసుకుని
విరబూసిన తన యవ్వనాన్ని తలచుకుని

గర్వంతో తుళ్ళిపడుతున్నాయ్ పూలచెట్లు
నిన్న సాయంకాలం ఇంకా సిగ్గువీడని మొగ్గలు
ఇవాళ వసంతం జల్లుకున్న చక్కని చుక్కలు !

ఊరినిండా సౌందర్యం పరచుకున్నా
పట్టించుకొనే వాడిక్కడ లేడు
నిజానికి నగరంలో ఉషస్సుకన్నా
అడవిలో కాసిన వెన్నెలే మేలు

నిద్రతేలిపోయిన నిరుద్యోగులు
కొత్తరోజుమీద కొండంత ఆశతో లేచారు
ఈ తిరిగే కాళ్ళకు యీనాడన్నా
ఓ కుర్చీ దొరక్కపోదని
మళ్ళీ కొత్తగా
మనసునిండా ఆశను నింపుకుని
గదిబయట కొత్త వెలుగులోకొచ్చి
కాస్సేపు నిలిచి
గతంలోని అనుభవాలన్నీ మరిచి
ఉత్సాహంపరిచి
సరికొత్త మనిషిగా
ఆ రోజు దినచర్యకు శ్రీకారం చుడుతున్నారు
నిన్నటికి కార్బను కాపీ నిరుద్యోగులు
గానుగెద్దు పథికులు

గత మూడేళ్ళుగా వాళ్ళు
గాడిలోపడ్డ ముళ్ళు
తిరిగినచోటే తిరిగి
పాడిన పాటేపాడి
అరిగిపోయి ఆకారం మారిపోయి
అలసిపోయి బ్రతుకంటే ఆశపోయి

రాటుదేరి మనసంతా మోటుదేరి
 ఉత్సాహం నీరుగారి నిర్జీవం రూపుదేరి
 రాత్రికి ప్రాణాలమీద తీపిపోయినా
 మళ్ళీ ఉషస్సు వెలిగేసరికి
 కొత్త ఆశల చివురేస్తాయ్
 కోరికల పూలు పూస్తాయ్
 అందుకే
 ఉషస్సు
 రేపు వికసించనున్న ఇవాళి మొగ్గ
 అది ఆశకు చిహ్నం
 ఉత్సాహానికి సూచి

Blank Page

ఉదయం

వెల్లువలా కదులుతోన్న
పదాతిదళం పాదాల తొక్కిడికి రేగి
ఆకాశమంతా ఎర్రగా అల్లుకున్న దుమ్ములోంచి
విరుచుకు పడుతోన్న ఆర్ట్టిలరీ పేల్చిన ఫిరంగిగుళ్ళు
ఎర్రగొన్న ఆకాశంలోకి దూసుకుపోతోన్న కిరణాలు
ఆ వెనకనే విజయోత్సాహంతో తీవిగా
ఛాతీ విరుచుకుని కదలివస్తున్నాడు
విజయంలోంచి ఉదయించిన మహావీరుడు
సర్వసై న్యాధతుడు సూర్యుడు

చీకటిని జయించి వెలుగును ప్రతిష్ఠించి
నగరంలో అడుగు పెడుతోన్న సూర్యుడికి
చెట్లసిగళ్లలో ఇళ్ళ మూపుల్లో
ఎర్రటి తోరణాలు వేలాడగట్టి
స్వాగతం పలుకుతోంది
అప్పుడే నిద్రలేచిన నగరం

రాత్రంతా మత్తుగా నిద్రపోయిన మేడలు
ఇప్పుడిప్పుడే కళ్ళు తెరుస్తున్నట్టు
ఒక్కటొక్కటిగా కిటికీలు తెరుచుకుని

ఒక్కసారిగా వెలుగును చూడలేక
కళ్ళరెప్పల్ని టపటపా కొట్టుకుంటున్నాయ్
వచ్చిన యీ మార్పును నమ్మలేక
విచిత్రంగా వెలుగును చూస్తున్నాయ్

నిన్న సాయంకాలం వచ్చి
రాత్రంతా కదలకుండా నిలిచి
కుళ్ళిపోయి
పాపాల పురుగుల్లో లుకలుకలాడ్తూ
కంపుకొట్టే నిలవనీటి చీకటిని నెట్టేస్తూ
వెల్లువలా
ఉరుకుల్లో పరుగుల్లో వస్తోంది
ఎర్రని లేత ఎండ కొత్తనీరు
నగర నదీగర్భంలోకి

పట్టుమని పదేళ్ళన్నా పూర్తిగా చదవక
కన్నవాళ్ళిద్దరూ కష్టించినా ఇంటిల్లిపాదికీ గడవక
పదిహేనేళ్ళ బాలవయసులోనే
జీవన సమరంలోకి ఉరికి
నిత్యజీవిత సమస్యల్లో పోరాడ్తూ నిలిచి
ఆటపాటల్ని, అమాయక ఊహల్ని ఆనలకునెట్టి
పెద్దపెద్ద ఆలోచనల్లో గిడసబారి
బాల్యాన్ని పూర్తిగా మర్చిపోయి
ఇంట్లో వేణ్ణీళ్ళకి చన్నీళ్ళు చేరుస్తూ
ఆరుబయట ఎండలోనిలిచిన కుటుంబానికి
మాడంత మబ్బులా నీడని పరుస్తూ
వెలుగుతోనే ఊళ్ళోకి బయలుదేరి
ఇంటింటికీ వార్తల్ని మోసుకెళ్తున్నారు
వార్తాహారులు పేపరు కుర్రాళ్ళు

మధ్యమధ్య పత్రికల్లో పతాకశీర్షి కల్ని
వీధుల్లో వెదజల్లుతూ పోతున్నారు

తొలివెలుగుతోనే యిల్లువదిలి
ఇంటిచుట్టూ కొండలా పేరుకున్న పెంట వదిలి
ఊరులేచేసరికే వీధులన్నీ ఊడ్చి
రోజంతా పేరుకున్న చెత్తంతా తుడిచి
రోడ్లమీద పెంటకుప్పల కురుపులచుట్టూ
రసిలా కారుతోన్న కుళ్ళంతా కడిగి
అనాకారి రూపాల్ని అందంగా తీర్చి
నగరం నిండా సౌందర్యాన్ని పరుస్తున్నారు
తమనితాము అలంకరించుకోవడం మానుకుని
నగరాన్ని సింగారించే ఊడ్చు పనివారు

పగలు వొళ్ళొంచి పనిచేసి
ఒంట్లో రక్తాన్ని చెమటగాపోసి
మట్టిని తడిపి అడుసుచేసి
ఎముకల్ని అరగదీసి శక్తిని గంధంతీసి
ప్రతిరోజూ యిటుకమీద యిటుకపేర్చి
గంథాన్ని ప్లాస్టర్ గా పూసి నునుపుచేసి
నగరానికి ఆభరణాలుగా
ముచ్చటైన మేడలుకట్టే శ్రమజీవులు
పగలంతా పనిచేసిచేసి అలసిపోయి
రాత్రంతా వొళ్ళుమరిచి నిద్రపోయి
ఉదయం లేచేసరికి ఆలస్యమై
కళ్ళుతెరిచేసరికి పొద్దు బారెడై
పాములా పాకివస్తోన్న ఎండను చూసి భయపడి
పని దొరక్కపోతే రాత్రికి వస్తేనని
రానున్న రాత్రి ఆకలికి వెరచి యిప్పుడున్న ఆకలిని మరిచి
ఆదరాభాదరాగా కాళీ కడుపులతోనే

నగర కూడళ్ళలోకి చేరుకుంటున్నారు
ఉండడానికి సరైన పూరిపాకై నా లేక
ఊరివాళ్ళకి పక్కా కాంక్రీటు భవనాల్ని కట్టే
దివదిన గండం నూరేళ్ళాయిష్టులవాళ్ళు
రోజువారీ కూలీలు తాపీపనివారు

మంత్రాలకు చితకాయలు కాదుకదా
ఊడితే ఊడిపడేపగలముగ్గిన నేరేడుపళ్ళనినై తం రాల్చలేనివాళ్ళు
స్వర్గానికి నిచ్చెన్లు వేస్తామని
చచ్చిన వాళ్ళని అక్కడికి చేరుస్తామని
వాళ్ళకడుపుల్ని చల్లారుస్తామని
ధైర్యంగా అబద్ధాలమీద అబద్ధాల్ని
మంత్రాల్లా వల్లించి
ప్రజల అమాయకత్వాన్ని ఆసరాచేసుకుని
వాళ్ళ మూఢనమ్మకాల్లో
బొజ్జల్ని నింపుకుంటున్నవాళ్ళు
నగరకూడళ్ళలో పరాయివాళ్ళ పంచల్లో
పంచెల్ని ఎగదోసుకుంటూ చేరి
జంధ్యాలు సవరించుకుంటూ కూచున్నారు
ఒళ్ళొంచకుండా బలిసే సోమరిపోతులు
తద్దినాలకి కాచుకూకచున్న కాటికాడనక్కలు

ఊపిరి బిగబట్టి నరాల్ని పురిపెట్టి
శరీరాల్ని గట్టిగా ధనుస్సులా సంధించి
పరంపరగా శక్తి బాణాల్ని విడుస్తూ
చక్రాల్ని గిరగిరా తిప్పుతూ
ఎత్తోచ్చే సరికి ఏడ్పు ముఖంపెట్టక
జీవితంలో అలవాటైన చిర్నవ్వే తోడుగా
ఆరెట్టి గుణించిన ఆనందం ఆసరాగా
హుషారుగా టఫాకాయలా పేల్తూ

అవలీలగా ఎత్తెక్కించేసి,
 బాధల్ని చూసి భయపడితే
 బ్రతుకుని యీడ్చడం భారమని
 కష్టాల్ని చిర్నవ్వుతో ఢీకొంటేనే
 గట్టెక్కి అవతల పడొచ్చని
 ఎత్తుపల్లాల జీవనమార్గాల
 కష్టసుఖాల కావడికుండల
 జీవితసారం మూటవిప్పి
 వేదాంతి చిర్నవ్వుల్ని పంచుకుంటూ
 రయ్యిన దూసుకుపోతున్నారు రై ఊకులు
 చై తన్యం మూర్తిభవించిన చక్రపాదులు

ఆకాశవాణి నిలయంలో
 అప్పుడే భజన మొదలైంది
 మంత్రుల నిలయాల్లో సై తం
 భజన్ల కోలాహలం ఆరంభమైంది
 భక్తులు మందలు మందలుగా వచ్చి
 బృందాలు బృందాలుగా చీలి
 గొంతు చించుకుని భజన్లు చేస్తున్నారు
 ముందే పూజార్థ కు ముడుపులు చెల్లిస్తున్నారు

స్వామివారి దర్శనార్థం భక్తులు సరేసరి
 చిల్లర దేవుళ్లు సై తం తరలివచ్చారు
 మందీ మార్బలంతో రీవిగా బై టాయించి
 భజనకూటాలకు అధ్వర్యం వహిస్తున్నారు

గర్భగుడి తలుపులింకా తెరవనేలేదు
 బై టప్పుడే తొక్కిసలాట ఆరంభమైంది
 భక్తుల కోర్కెలు లెక్కిస్తే బండెడు
 రూపాయల్లో అవి లక్షలకు లక్షలు !

అంతబరువునూ మీదేసుకున్న స్వామివారు
అలసిపోకముందే తమకోర్కెల్ని చెప్పుకుని
అభయముద్రలు అందుకుందామని
ఒకరినొకరు తోసుకుంటూ ముందుకొస్తున్నారు
పచ్చి మంచినీళ్ళన్నా ముట్టుకోకుండా
పరగడుపునే పరుగెత్తుకొచ్చిన భక్తులు
మంత్రాలయాలచుట్టూ తిరిగే రాయకీయపడులు

నగరంలో ఉదయానికి తార్కాణం
గాలిలో ఎగిరే భజన కోలాహలం
గుళ్ళో పూజార్ల మేల్కొలుపులకన్న
ఆకాశవాణి నిలయంలో
అరిగరిగిపోయిన భక్తిగీతాల ప్రసారంకన్న
మంత్రుల నిలయాల్లో గదులన్నీ ప్రతిధ్వనించి
రోడ్లకేక భజనై తార్కాణం
అక్కడ పార్కుచేసిన టాక్సీలూ కార్లూ
ఉదయం ఎంత పొద్దెక్కిందో సూచించే ముళ్ళు
అక్కడ వినిపించే భక్తుల కంఠాల్లో శృతిమెట్లు
మేడ దిగుతోన్న మూలవిరాట్టు
ఎన్నో మెట్టుమీద కాలుమోపిందీ చెప్పేసేకలు

కాలినడకన పోయే భక్తులంటే
కాపలా పోలీసులకు నైతం చిన్నచూపే
అందుకే కార్ల మీద తప్ప కాలినడకన పోరు
ఏడుకొండలూ నడిచి ఎక్కినవాళ్లు నైతం
పాదచారులుగా అసలు అక్కడికి వెళ్ళరు

చూస్తుండగానే రోడ్లన్నీ చిగుర్లువేసి
కాస్సేపట్లోనే మొగ్గలుతొడిగి పూలుపూసి
నగరం రంగులు పరిచే బృదావనంలా వుంది
పరిమళాలు చల్లే పూలవనంలా వుంది

కొత్తరోజు పురిటివాసనని మోసుకొని
 కొమ్మకొమ్మకీ వెళ్ళి పలకరిస్తోంది గాలి
 పుట్టిన బిడ్డని పుట్ట పుట్టకీ తిప్పి
 తనలో తనే మురిసిపోతోంది ఎండ
 రంగురంగుల సీతాకోక చిలకల్లా
 నగర నందనవనంలో విహరిస్తున్నాయి కార్లు
 గొంగళీ పురుగుల్లా కదుల్తున్నాయి ఆర్టీసీ బస్సులు

రాత్రి చలికి గడ్డకట్టిన చైతన్యం
 ఉదయం ఎండకి కరిగి ప్రవహిస్తున్నట్టు
 రోడ్లమీదంతా జనప్రవాహం
 రోడ్లకింద డ్రైనేజీల్లో జలప్రవాహం

బ్రతుక్కి ఒక్కసారన్నా జీవితాన్ని కడగక
 మనసుకు పట్టిన మలినాల్ని తుడవక
 దుమ్ముధూళి నిండి

పుచ్చలూ పురుగులూ పట్టి
 దుర్వాసనకొట్టి పరిసరాలు పాడై నా
 మనసు మురికిని కడక్కపోయినా
 ప్రతిరోజూ నిద్రలేవడంతోనే క్రమంతప్పక
 సువాసనలు వెదజల్లే సబ్బుల్లో స్నానంచేసి
 ఒంటికి అంటిన మలినాల్ని కడిగి శుభ్రంచేసి
 నిర్మలంగా తాజాగ్గా కనిపించడం
 అది మానవనైజం

కనుకనే ఉదయంపూట

డ్రైనేజీల్లో ఎడతెగని ఆ నీటి ప్రవాహం
 నగర శరీరంలో డ్రైనేజీ సిరల్లో సరేసరి
 కుళాయి గొట్టాల ధమనుల్లోనూ
 ఆ వేళప్పుడుమాత్రం
 తుళ్ళిపడుతూ ఒకటే చైతన్యం !

కలవారికోడలు 'కనక కామాక్షి'
అభ్యంగన స్నానం చే సొచ్చి
పోర్టికోలో అలవోకగా నిల్చి
ఆర బెట్టుకుంటున్న కురుల్లో చిక్కుపడి
చివరికి తప్పించుకుని బైటపడిన ఎండ—
గుమాస్తా గోపాలరావుభార్య
పిల్లలు మారాంచేస్తే రోజూ మిఠాయిలిచ్చే స్తోమతులేక
వేయించిన వడియాల్ని తలోరెండూ పడెయ్యొచ్చని
పెంకుటింటిపెరట్లో ఎండబెట్టిన వడియాలమీద వాలి
అతుక్కుపోయి ఆఖరికి వూడిపడిన ఎండ—
చెప్పలుకుట్టే సై దులుపెళ్ళాం
ఇరవై రోజులుగా విప్పకుండాకట్టి
ఎండెక్కడంచూసి వొంటికి చింకిపాతచుట్టి
ఉన్న ఒక్కగానొక్క గట్టిచీరనీ తడిపి
పాకమీదఆరేస్తే చూసిజాలిపడి
పరుగెత్తుకొచ్చి వాలినఎండ—
మేడమీది కామాక్షి
కళ్ళల్లో నిప్పులుపోసుకునేంత వెచ్చగా
ఆరేసిన చీరమీద హాయిగా పరచుకున్న ఎండ

ముందుగా ఎండొచ్చి
తమ మేడమీదే వాలడంచూసి
ఎండంతా తనదేనని ఆశపడింది పాపం కామాక్షి!
కానీ కాస్సేపట్లోనే
చూస్తున్న కళ్ళముందరే
హెచ్చతగుల్ల
డిరంతా అల్లుకున్న ఎండనుచూసి
మనసంతా కుతకుతలాడిపోయింది
మూతి మూడువంకర్లు తిరిగిపోయింది

ఉషస్సులో మాయలాకమ్మిన పురిటివాసన
వెలుగుతోపాటు గాలిలోకరిగి
వికసించిన పూలవాసన గుప్పునవిగిరి
ఉదయం విచ్చుకునేకొద్దీ
కాఫీ టీల పొగల్తో ఘుమఘుమలాడి
మరో అర్ధగంటలోనే
పొగలూ సెగలూ చల్లబడి
ముక్కుపుటాల్ని బద్దలుచేస్తూ
మసాళాఘాటు గుప్పుమని
ఎండెక్కెకొద్దీ ఆవిర్లు యిగిరి
నగరమంతా అల్లుకుంటోంది
వికారంగా పెట్రోలువాసన

రోడ్లమీద రేసుగుర్రాల్లా
ఒకదానితోఒకటి పోటీపడుతున్నాయి కార్లు
ఒకదాన్నొకటి తరుముకుంటున్నాయి
రేచుకుక్కల్లా స్కూటర్లు

కార్ల వెనకసీట్లలో
నలక్కుండా ముడుచుకూచున్నవాళ్ళు
ఇనప్పెట్టెలోపెట్టిన వందరూపాయినోట్లు
వాళ్ళకళ్ళల్లో కనిపించే ఫుట్ పాత్ లమీద
చెప్పల్ని అరగదీసుకుపోయే జనం
ఊరికే గలగల్లాడే చిల్లరపై సలు

జేబుల్లోపై సలేస్తే గలగలమంటాయ్
నోట్లయితే గుంభనంగా ఒదిగిపోతాయ్
అందుకే కారుల్లోమనుషులు
నోరుమెదపకుండా మౌనంగా కూచున్నారు
కాలినడకన పోయేవారుమాత్రం
కబుర్లుచెప్పుకుంటూ కదుల్తున్నారు

రోడ్లమీద గుత్తులు గుత్తులుగా
విరబూసిన పూలు బడిపిల్లలు
అమాయకమైన వాళ్ళముఖాల్లో
మలినంకాని వెలుగులే పరిమళాలు

ఆ పరిమళాల్ని చుట్టూరా చల్లకుంటూ
కలకల్లాడుతూ చిలకల్లా పలుకుతూ
గాలికి జాలిగా ఊగుతూ

జట్టు జట్టుగా
బస్ స్టాపుల్లో, బడిఆవరణల్లో
ఫుట్ పాత్ లమీద, రిజాలమీద
ఇంచుమించు నగరం అన్నిదారుల్లో
రోడ్లన్నీ చిగిర్చి పూలుపూసినట్టు
యూనిఫారాల్లో ముచ్చటైన బడిపిల్లలు

ఎటుచూస్తే అటు దుకాణం
నగరానికి ఒక లక్షణం
వీధికి అరడజను షాపులు
పేటకి ఒక మార్కెట్టు
మొత్తం నగరానికి
ప్రతిరోడ్డూ ఒక బజారు

రోడ్లన్నిటికీ దుకాణాలే అంచులు
అవే నగరానికి స్వాగత తోరణాలు
తోరణాల స్వాగతాలకి మురిసి
నగరానికి ఎగబడుతుంటారు జనం
పాపం ! వాళ్ళకి తెలీదు
ఇక్కడ దోపిడికి దార్లు రకరకాలని
అన్యాయం అంగడిలో బహుముఖాలని

రోడ్లపక్క ఒక్కటొక్కటిగా
కళ్లుతెరుస్తున్న దుకాణాలు
దారినపోయే దానయ్యలు
ఇంకా లోపలికి అడుగెట్టలేదేమని
దొంగచూపులు చూస్తున్నాయ్

దేవుడి పటాలముందు పాహుకార్లు
ఆగరొత్తులు వెలిగించి
నయాపైస ఎత్తు పంచదార నై వేద్యంపెట్టి
బొజ్జలమీద నిలవక జారిపోతున్న
పంచెల్ని, పంట్లాముల్ని ఎగదోసుకుని
దురదేస్తే గోక్కుని
ఆ చేతుల్తోనే నమస్కారం విసిరి
రేపు ఉడయంవరకు మళ్ళీ నై వేద్యం వుండదని
రాత్రి దుకాణం మూసేవరకు యిటు చూడొద్దని
చేయబోయే అన్యాయాలకీ అక్రమాలకీ
పర్మిషన్లు సంపాదిస్తున్నారు

షాపులు తెరవడమే తరవాయి
గిరాకీకేం కొదువలేదు
దుమ్ము యింకా దులపకుండానే
లోపలికి దూరుతున్నారు జనం
ఇక్కడ ప్రతివస్తువుకీ గిరాకీ ఎక్కువ
వంటాముదం పెట్టినా వట్టిగడ్డి పెట్టినా
తోసుకుని మరీ ఎగబడతారు
చూస్తుండగానే ఖాళీ చేస్తారు

కాలేజీ రోడ్లమీద ఫేషన్ పేరేడ్లు
అడపా దడపా ఏక్సిడెంట్లకు షార్ట్ కట్లు
తొమ్మిదిన్నర దాటితే ఆ రోడ్లన్నీ

అంతకు రెట్టింపు వయస్సు పడుచుల్లా
సోయగాలు పోతుంటాయ్

ట్రాఫిక్ ని జామ్ చేసి
ఎక్సిడెంట్ లని కురిపిస్తాయ్

సరిగా ఆవేశప్పుడే
దరిద్రం పెంటకుప్పల్లా పేరుకుపోయి
అస్థిపంజరంలాటి భయంకర దృశ్యాలు నిండి
గుండెల్ని పిండే గల్లీలు
నగరం గుండెచుట్టూ
అడుగడుగునా అనేకం కనిపిస్తాయ్

అక్కడ

రాచకురుపుల్లాటి చెత్తకుండీలమీద
అర్ధగంటనుంచీ పడిగాపులుకాస్తూ
మురికిలోపడి పందుల్లా దొర్లుతూ
హోటల్ క్లీనర్ తెచ్చిపడేసిన
తొలివాయి పులిస్తరాకులకై
కాకుల్తో కాట్లకుక్కల్తో
అప్పుడప్పుడు మదించిన ఆంబోతుల్తో
ఒక్కొక్కప్పుడు తోటివారితో సైతం
హోరాహోరీగా పోట్లాడి
గెలిచినప్పుడు ఎంగిలిమెతుకుల్ని చేజిక్కించుకుని
ఓడినప్పుడు గాయాల్ని మిగిల్చుకుని
పట్టెడు అన్నానికి పశువులా మారిన
ఎండుడొక్కల అన్నార్తులు
వాళ్ళ అరుపులూ ఆర్తనాదాలు!
వాళ్ళ ధైర్యాల్లా భయాలు!

అక్కడ గాలిసైతం
ఆకలిసంగీతాన్ని వినిపిస్తుంది

అక్కడ నేలపై తం
దై న్యాన్ని ఒకబోస్తుంది

ఆ గల్లిల్లోంచి నాగరికులుపై తం వెళ్ళకతప్పదు
అక్కడ జరిగే ఆకలిపోరాటాల్ని వాళ్ళు చూడకతప్పదు
నయాపై స ఖర్చులేకుండా దొరికే వినోదం అది
ఆగిపోకుండా పోరాటం కొనసాగితే
రోజంతానిలబడి చూడ్డానికిపై తం వాళ్ళు రడి

హోటళ్ళలో రెండోవరుస లేస్తున్నా
ఇళ్ళల్లో వంటింకా కానేలేదు
అవసరమైతే హుష్ కాకి మంత్రం వేసి
మార్కెట్లో కిరసనాయిల్ని మాయంచేసి
దుకాణంమీద నోస్టాక్ బోర్డుని
మహానాయకుడి ఫోటోలా ప్రముఖంగా తగిల్చి
బొజ్జల్ని తడుముకొనే షాహుకార్ల చలవవల్ల
ఎంతకీ తెమలని వంటల్లో
పొద్దుట్నీంచి గింజుకునే గృహిణుల్ని
గట్టిగా కసురుకోనూలేక
ఆలస్యమైతే ఆఫీసరువేసే అక్షింతల్ని
నిర్లిప్తంగా నెత్తిన చల్లుకోనూలేక
అలుపై నది ఆలేగనుక
ఆవిడమీదే విరుచుకుపడి
ఆరాటపడిపోతున్నారు క్లాస్ త్రీ క్లాస్ ఫోర్లు

ఆఫీసర్లకు ఆ బాధలేదు
కేరియర్లే ఆఫీసులకు తరలివస్తాయ్
అర్థాంగులమీద విసుక్కొవలసిన అవసరంరాదు
ముచ్చటైన వయసుంటే
స్వీట్ గా ఓ ముద్దుచ్చుకుని మరీ రావచ్చు

కాకుంటే కనీసం

భీరియో చెప్పి తాపీగా కదలొచ్చు

నగరంలో ఉదయం పదిగంటలు

జనం యిళ్ళొదిలి రోడ్లుపట్టే సమయం

ఇళ్ళల్లో మనుషులకన్నా

రోడ్లుపట్టినవాళ్ళు రెండింతలు

ఆవేశప్పుడు నగరంలో రోడ్లు

జనప్రవాహంతో పొర్లి పోయే కాలవలు

అప్పుడు ప్రతిరోడ్డూ జనంతో తుళ్ళుతుంది

ప్రతిచోటా చై తన్యం చిందుతుంది

రోడ్డంతా తమదేఅని కదిలే ఆర్టీ సీబస్సులు

చీమలబారుల్లా సాగే సైకిళ్ళు

కంగారే పెట్రోలై పరుగెత్తే కార్లు

హడావుడి చేస్తేగాని కదలని ఆటోలు

భూతాల్లా విరుచుకుపడే లారీలు

లోపల కూచున్నా రోడ్లమీద నడుస్తున్నా

మనిషంటే లక్ష్యంలేని పొగరుమోతు రిజాలు

కందిరిగల్లా గింగుర్లుపెడ్తూ

దారిన పొయ్యేవాళ్ళని భయపెడ్తూ

రోడ్లమీద దూసుకుపోయే మోటార్ సైకిళ్ళు

ఆ వెనకే తూనీగల్లా స్కూటర్లు

ఫుట్ పాత్లు చాలక రోడ్డుదిగి

ప్రాణాల్ని టిఫిన్ బాక్స్ లతోపాటు భద్రంగా

అరిచేతుల్లో పట్టుకుని నడిచే పాదచార్లు

గుమాస్తా బ్రతుకుల్లాగ

కదలేక కదిలే ఒంటెద్దుబళ్ళు

మధ్యమధ్య అచ్చోసిన ఆంబోతులు

విచ్చలవిడిగా విహరించే ఊరకుక్కలు

ఏ రోడ్డులోకి తొంగిచూసినా
ఆవేశప్పుడు నిండుగా ప్రవాహపు వెల్లువ !

ఎత్తయిన మేడెక్కిచూస్తే
రోడ్డే కదిలి నడుస్తున్నట్టుంటాయ్
కిందనుంచుని చూస్తే
మనమీదే విరుచుకు పడుతున్నట్టుంటాయ్

ట్రాఫిక్ ని కంట్రోలు చేయలేక
గిలగిల్లాడుతుంటారు పోలీసులు
అయినా ఏరోడ్డుమీదో ప్రమాదం పగుల్తుంది
ఎవరి కాలో చెయ్యో విరిగి రక్తం మోలుకుతుంది
చక్రాలు విరగడం, మడ్గార్లు అణగడం
బోర్లాపడి నేలను కరవడం
ఇంకా చిల్ల రచిల్ల ర ఏక్సిడెంట్లు
లెక్కిస్తే రోజుకి కొల్లలు కొల్లలు

ప్రమాదాలకి నగరంలో
ప్రతిరోడ్డు ఒక జారుడుమెట్టు
క్షణం ఏమరుపుగా వుంటే
సరాసరి హాస్పిటల్ కే పోవచ్చు

రోడ్లమీద జనప్రవాహానికి
ఆనకట్టలు ఆఫీసులు
ఇళ్ళల్లోంచి, గల్లీల్లోంచి
వీధుల్లోంచి, మెయిన్ రోడ్లమీంచి
ప్రవాహంతోపాటు కొట్టుకొచ్చి
మేటవేసిన అవినీతిలో
కూరుకుపోతోన్న ఆఫీసులు

ఆఫీసుల్లో హాజరుపట్టీ నిండాలంటే
కనీసం పదకొండు కావాలి
పై శుక్రదలడానికి పన్నెండవ్వాలి
సాయంకాలం అయితేగాని సంతకంకాదు
లంచ్ కీ లంచానికి
ప్రత్యేకంగా పై మేంలేదు
ఆకలివేయడమే తరవాయి
చేతులుచాచి అందుకోవడం రివాజు

మూడేళ్ళలోనూ మొదటిసారిగా
ఎక్కడలేనిజాలీ ఒలకబోసినట్టుగా
ఎంప్లాయ్మెంటువారు పంపిన ఇంటర్వ్యూకార్డుని
ఉద్యోగంఆర్డరులా పట్టుకుని మురుస్తూ
అక్కడెక్కడో ఆమూలపున్న ఆఫీసుకి
ఇచ్చిన టయిముకి చేరాలని
రెండురోజులు ఉదయం టిఫిన్లుమాని టీతాగి
రూపాయి ఆదాచేసి రిజాఎక్కి
హడావుడిగా ఆఫీసుచేరిన ఉద్యోగార్థి
చెట్లకిందా మెట్లమీదా
చీమలపుట్టల్లా చేరిన తోటివారిని చూసి
నీరుగారిపోవడం—అతి సహజం

ఉన్న పాతికలోనూ అరడజనుమంది చేతుల్లో
కొత్త రూపాయనోట్లలా
పరిచయపత్రాలూ, సిఫార్సులేఖలూ
గాలికి రెపరెపలాడ్తూ కనిపిస్తే
గొంతు తడారిపోవడం—
'అయ్యగారికి పనుందని
లంచయ్యాక ఇంటర్వ్యూ అవుతుందని'

తాపీగా వచ్చి దవాలా బంట్లోతు వినిపిస్తే
 కళ్ళుతిరిగి కూలబడడం—
 ఇంటర్వ్యూలో పేరూ వూరూ అడిగి
 చదివిన సబ్జెక్టు పిసరంతై నా ముట్టక
 'ఆల్ రైట్ నువ్వెళ్ళొచ్చం'టే
 కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరగడం—
 అక్షరాలా అతిసహజం

ఆఫీసుల దై నందిన దినచర్యల్లో
 ఇలాటి దృశ్యాలు మామూలే
 ఉద్యోగార్థుల సుదీర్ఘ నిరుద్యోగ పర్యాల్లో
 అడుగడుగునా యివి వుండేవే

అయినా అందరితోపాటు రోడ్డుపట్టి
 అయిదు నిమిషాలు ముందే ఆఫీసుకొచ్చి
 పడిగాపులు కాయడం మానరు
 ప్రజావాహినిలో తామూ ఓ కెరటమై
 ఉవ్వెత్తునలేచి విరుచుకుపడ్తూ
 చైతన్యంతో కదలిపోకుండా వుండరు

ఉదయంపూట నగరంలో
 ప్రతిమనిషి ఒక ఆల
 వ్యాపారై నా నిరుద్యోగై నా
 నిలువెల్లా ఉత్సాహాన్ని నింపుకుని
 రోడ్లనీ బళ్ళనీ
 పాపుల్నీ ఆఫీసుల్నీ
 నగరంలోని అడుగడుగునీ
 చైతన్యంతో తడుపుతాడు

జడత్వాన్ని గొయ్యితీసి పాతుతాడు
ఆసమయంలో ఎటు చూసినా
ఎగసిపడే చైతన్యపు వెల్లువ
అందుకే
నగరంలో ఉదయం
చైతన్యానికి చిహ్నం

మధ్యాహ్నం

రాళ్ళు దాటి రైల్వేలైను దాటి
రోడ్లు దాటి యిరుకు దార్లు దాటి
ఫుట్ పాత్ లు దాటి పోలీసు బీట్ లు దాటి
ఇళ్ళు దాటి ఎత్తయిన మేడలు దాటి
నగరం మధ్యలో నిటాగ్గా ఆకాశంలో నిలిచి
పదవీ పలుకుబడికల ప్రజానాయకుడిలా
అధికారంతో వెలిగిపోతున్నాడు సూర్యుడు

ప్రభుత్వ ఉత్తర్వుల ముఖాలమీద
అధికార పత్రాలమీద
శాసన సభ్యుల లెటర్ పాడ్ లమీద
కొట్టొచ్చినట్టు వెలిగిపోయే
అధికార ముద్రలా వున్నాడు
నగరం నెత్తిమీద ఆకాశానికి మధ్యగా సూర్యుడు

నిగనిగలాడుతోన్న లేతనీలాకాశం
అప్పుడే పుస్తకంలోంచి చించిన
కొత్త బేంకుచెక్కులా వుంది
ఆ అడుగున చేసిన సంతకంలా
జిగేలుమంటున్నాడు సూర్యుడు

నింగినీ నేలనూ ఏకం చేస్తూ
చిక్కగా అల్లుకున్న తెల్ల నికాంతి
ప్రజల మనసుల్ని దోచుకుని
పీఠం వేసుకున్న అతగాడి పలుకుబడి
గాలిని నేలని మండిస్తూ
వెచ్చగా రాలుతోన్న ఎర్రని ఎండ
ఎత్తయిన గద్దెక్కి కూచుని
ప్రతాపం చూపిస్తోన్న అతగాడి అధికారం

పదవి వున్నచోట అధికారం తప్పదు
అధికారం వున్నంత మాత్రాన
విధిగా పలుకుబడి వుండదు
పదవీ పలుకుబడి ఒకేచోట కలవడం
ఒకరిలోనే నిలవడం
అది ఎక్కడోగాని జరగదు

పదవికి పలుకుబడి ఒక అలంకారం
అలంకారాలు యిప్పుడు ఔట్ డేటెడ్
సింప్లిసిటీ యీనాటి ఫాషన్
కనుకనే మన నాయకులకు
పదవులుమాత్రం కావాలి
పలుకుబడి లేకున్నా ఫరవాలేదు

అందుకే

మంత్రుల ముఠాల్లో, మదించిన బోర్డుల్లో
జిల్లా పరిషత్తుల్లో, జేబులునిండే సంస్థల్లో
అకాడమీల్లో, ఆశ్రితుల గొడుగు సమితుల్లో
హాహాకారమండల్లో, స్వాహాకార బేంకుల్లో
సోమరిపోతు సంఘాల్లో, కాలక్షేపం కమిటీల్లో
పెద్దమనుషులు పదవులకై పడిచస్తుంటారు

ప్రజాసేవకు పదవే సినలై న దారని
తిరునాళ్ళజనంలా ఎగబడుతుంటారు
అవసరమైతే అమాయకుల ప్రాణాల్ని ఖర్చుపెట్టి
ఉద్యమాల్ని ఎగరేస్తుంటారు, పదవుల్ని అధిష్టిస్తుంటారు

కాని—

మధ్యాహ్నంపూట సూర్యుడు
వెలుగూ వేడి వున్నవాడు
పదవీ పలుకుబడి కలవాడు
అక్షరాలా అతను ప్రజల నాయకుడు

శీతకాలపు సూర్యుడే అయినా
తలెత్తి చూడ్డానికి వీలేదు
పొగరుమోతుగా కళ్ళెత్తిచూస్తే
సూదుల్లా వెలుగుముళ్ళు కళ్ళల్లో గుచ్చుకుని
చీకటి రక్తం బొటబొటా కారుతుంది
నిమిషాల పర్యంతం కళ్ళముందు
అందమైన వెలుగు హరించుకుపోతుంది

అందుకే మధ్యాహ్నంపూట జనం
ఎక్కువగా తలెత్తి చూడరు
నాయకుణ్ణి ప్రశ్నించడం మర్చిపోయి
ఆజ్ఞల్ని శిరసావహించే అనుయాయుల్లా
తలొంచుకుని మరీ పోతుంటారు

ఆకాశపు అరగాణిలో కురిసి
కాలువలుకట్టి వాగులు పట్టి
అడ్డకట్టలు వేసిన మేఘాల అలుగులమీంచి పొర్లి
నగరాన్ని ముంచెత్తుతోంది
చిక్కని మధ్యాహ్నపు ఎండ
చలికి బిగుసుకుపోయిన ఒంటిమీద

దూలగుండాకు తగిలినట్టు చివచివలేస్తూ
చీమల్లా కుట్టూ సూదుల్లా గుచ్చతూ
రోకలిబండలా జారుతోంది

కంటికి ఆనని రూపంతో
చురుక్కుమనిపించే చూపులో
వెలుగుబంతిలా వెలిగిపోతోన్న సూర్యుడిని చూసి
జడిసిపోయి బితుకు బితుకుగా
ఎక్కడికక్కడే ఒదిగొదిగి
దాక్కుంటున్నాయి నల్లని నీడలు

నాయకుడి ప్రాపకంతో
నాలుగు తరాలపాటు
కడుపులో కాఫీ కదలకుండా
తనూ తనవాళ్ళూ హాయిగా బ్రతగ్గల
బరువయిన పదవొకటి పొందాలని
పడిగాపులు కాచుకున్న వినాయకులు
సూర్యుడికి దగ్గరగా ఎత్తుగా నిలచిన మేడలు

నగరంలో రోడ్లపక్క
కుక్కగొడుగుల్లా మొలిచిన ఫుట్ పాత్ దుకాణాల
ఎండకి అక్కడక్కడ వొంటిమీద
ఉబ్బెత్తుగా లేచిన చెమట పొక్కులు

అధికార్లకి గొడుగుపట్టి
ఎండావానల్లో తాము తడిసి
ప్రభు భక్తిని చాటుకొనే సేవకులు
దైన్యమంతా ముఖంలో నింపుకుని
అక్కడక్కడ అటెన్షన్ లో నిల్చున్న చెట్లు

నగరంనిండా సాలిగూడుల్లా
అల్లి బిల్లిగా అల్లుకున్న

ఎలక్ట్రిక్, టెలిఫోను తీగలు
అందంగా మెరిసిపోతున్న జరిపోగులు

ఎండపూతలో నగరం
వింతకాంతితో వెలిగిపోతోంది
అప్పుడే పాలిష్ చేసినట్టు
నునుపుగా మెరిసిపోతోంది

వెలివేసిన మురికివాడల పూరిళ్ళలోకి
పదిమందీ చూస్తుండగా పెద్దమనిషిలా
పబ్లిక్ గా అడుగెట్టడానికి తటపటాయిస్తున్న దానిలా
గుమ్మంముందు తచ్చాడుతోంది
పొద్దున్నుంచి ఎండతో చెట్టపట్టాలేసుకుని
నగరమంతా ఖుషీగా తిరిగిన గాలి
జాలిపడి సూర్యుడు పంపిన ఎండమాత్రం
సన్నగా సళాకుగా సాగిసాగి
ఇళ్ళకప్పుల్లోంచి లోపలికి దూరి
నిలువునా వేలాడేసిన ట్యూబులై ట్యై వెలిగి
చీకటి కొంపల్లో చిరువెలుగులు పరుస్తోంది
రోడ్ల మీద పొర్లి ప్రవహించే వరద తగ్గి
తోసుకుపోయే నీటి వరవడి తగ్గి
మందగించిన జనప్రవాహం అడుగున
తేటతేరిన నీటికింద
స్పష్టంగా మెరిసే యిసుకలా బైటపడి
ఎండలో నీటుగా కనిపిస్తున్నాయి రోడ్లు

ఎండకి జడిసి పావురాళ్ళు
గూడుల్లో ముడుచుకుపోయి
పడగదుల్లో ఇల్లాళ్ళు
పరుపులమీద ఒదిగిపోయి
చిన్నబోయాయి భవంతులు

ఆకలి గీతాల్తో ప్రతిధ్వనించి
శబ్దాలు మరీ శృతిమించి
ఇల్లొదిలి రోడ్డునపడి
బడబడవాగుతూ సందడిగా వున్నాయి
దబ్బారేకుల అతుకులబొంత పూరిళ్ళు

ఒళ్ళొంచి పనిచేసే శ్రమజీవుల
కాలే కడుపుల ఆకలి కన్నీళ్ళులా
ఉబికుబికి బై టపడే చెమటలో కరిగి
ఒంటికి వార్నిష్ పూసినట్టు
చిత్రిపట్టి నిగనిగలు పెట్టినట్టు
ఆరుబయట తెల్లని సూర్యుడికింద
ఉదయంనించి ముడ్డి ఆన్చక
శ్రమిస్తోన్న కూలిజనానికి
కొత్త అందాలకోటా కొడుతోంది
మధ్యాహ్నపు ఎండ

రంగు పొడరు కోటా కొట్టుకుని
కారులో పాపింగ్ కి వచ్చిన
చలువ కళ్ళద్దాల పాతికేళ్ళ బేబీకి
కారుకి పాపుకి మధ్య
పదిగజాలు నడవడానికి
అడ్డుగా ఎండ వున్నందుకు
నిలువెత్తు చిరాకొచ్చి
చలికాలంకూడా యింత ఎండేమిటని
చడామడా మనసులోనే తిట్టేసింది సూర్యుణ్ణి
ముఖానికి పులుముకున్న పొడరు
చెమటలో కరిగిపోతే
నలుగురి కళ్ళల్లో ఎలా పడేదని
బుంగమూతితో మెలికలు తిరిగిపోయింది

పొద్దున్నే వీధులు పట్టిన ముష్టాశ్లు
 రోడ్లనే వ్యాపారకేంద్రాల్ని చేసుకున్న హాకర్లు
 గూడులేని బికార్లు
 కాళ్ళరిగినట్టు ఎండలో తిరిగితిరిగి
 కొద్దిసేపు నీడలో సేదదీరడానికి
 నగరంలో సరిపడా చెల్లెలేవు
 నిజానికి యిక్కడివి అన్నీ బోడిరోడ్లు
 నెత్తిమీద గుప్పెడు జుత్తయినాలేని బోడిగుండ్లరోడ్లు
 ఎక్కడో అక్కడక్కడ ఒకటి అరా కనిపిస్తాయి
 ఎవరి పెరట్లోంచో పొడుచుకొచ్చిన చెట్లు

మార్కెట్లో టోకు వ్యాపారానికి
 మధ్యాహ్నం మంచిటైము
 గొడెన్నూ గల్లాపెట్టెలూ
 చూస్తుండగానే నిండుకుని పొర్లిపోతాయ్
 కళ్ళెదుటే కాళీఅయి దిగాలుపడ్తాయ్
 ఆవేళప్పుడు డబ్బు లెక్కెట్టుకోడానికి
 చేతికి అయిదేళ్ళూ చాలక
 ఆరాటపడి పోతూంటారు షాహుకార్లు
 ఊరికే అటూయటూ ఊగిపోతుంటారు
 వాళ్ళ దుకాణాల్లో కాటాలునై తం
 ఊణం నిలకడగా వుండవు
 న్యాయాన్యాయాలమధ్య ఊగిసలాడి
 ఉయ్యాలలు ఊగుతుంటాయ్

టెలిఫోన్ లైన్స్కు అవి బిజీ అవర్స్
 తీగలనిండా ఊణం తీరికలేకుండా
 వ్యాపార బేరాలు, ఉద్యోగ సిఫార్సులు
 కాలక్షేపం కబుర్లు, పరామర్శల పలకరింపులు
 వాగ్దానాలు, రహస్యంగా హృదయదానాలు

ఇక్కడ ఫోన్ల మీదే లక్షల వ్యాపారం జరుగుతుంది
ఫోన్లతోనే ఉద్యోగం వచ్చి వాల్తుంది
ఓ గదిలో టేబులూ కుర్చీ వుండి
ఆపై న తెలిఫోను ఒకటుంటే చాలు
వేగనకొద్దీ సరుకుని
ఫోన్లమీదే కొనెయ్యొచ్చు, అమ్మెయ్యొచ్చు
ఒంటిమీద ఖద్దరు బట్టలుండి
చేతిలో చిన్న పదవివుంటే చాలు
ఎలాటి ఉద్యోగినై నా
ఫోన్లతోనే అడవులు పట్టించొచ్చు
అడవిమనిషిని నగరానికి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించొచ్చు

అయ్యగారు యింట్లోవుండరు కనుక
అమ్మాయిగారితో హృదయాన్ని మార్చుకోవచ్చు
అమ్మగారికి పనేంవుండదు గనుక
అయ్యగారితో ముచ్చట్లు అడుకోవచ్చు
అందుకే మధ్యాహ్నంపూట ఫోన్లు
వసపోసిన పిట్టల్లా వాగుతూనే వుంటాయ్
తెలిఫోను తీగలనిండా ఎడతెరిపిలేకుండా
మాటలు ప్రవహిస్తూనే వుంటాయ్

ఆఫీసుల్లో షైళ్ళు
తప్పటడుగులు వేసే వేళయ్యింది
నత్త నడకల్లో
మెల్లగా కదలిక మొదలయ్యింది
ఆవేళప్పుడు
ఉద్యోగులకన్నా విజిటర్లే ఎక్కువ
వచ్చే పోయేవాళ్ళతో
మహారథీగా వుంటుందక్కడ
సగంమంది అధికార్ల చుట్టూ

మరి సగంమంది పై శ్మచట్రూ
 పడిగాపులుకాస్తూ ప్రదక్షిణలు చేస్తూ
 పై శ్మతోపాటు వాళ్ళూ కడుల్తు
 అంచెలంచెలుగా మోతుం పొందుతూ
 అధికార్ల సంతకాలకు అడ్డదార్లు వేస్తుంటారు
 పై వాళ్ళతో ఫోన్మీదఫోన్లు చేయించి
 అవసరమైతే ఎక్కడికక్కడ ముడుపులు చెల్లించి
 పుచ్చుకోనివాళ్ళకు డ్రెండ్లీగా కాఫీ టిఫిన్లు యిప్పించి
 అదికూడా వద్దనేవాళ్ళమీద జాలికురిపించి
 పనులయ్యేవరకు ఆఫీసులకే అంటుకుపోతుంటారు

ఫేక్ రీలు ఆటవిడుపుతో
 ఒళ్ళు విరుచుకుంటున్నాయ్
 ఆకలి కడుపుల్లో
 దాణా వేసుకుంటున్నాయ్
 ఉదయంనించి పనిచేసిచేసి అలసిపోయి
 తెల్ల వారురూమున తిన్న చల్లన్నం అరిగిపోయి
 ఆకలికి పేగులు
 అసావేరిలో రాగాలు తీస్తోంటే
 సై రన్ కూయడమే తరవాయి
 బిలబిలా బై టకొచ్చి
 కేరియర్ల మీదికి ఎగబడుతున్నారు కార్మికులు
 హోటళ్ళను వెతుక్కుంటున్నార క్లార్కులు
 కార్కులు పూడదీసి గ్లాసులు నింపుకుంటున్నారు మేనేజర్లు

ఇంట్లో కోడలుపిల్ల పెత్తనంలో
 వంట్లో సత్తువవున్నా లేకున్నా
 కాళ్ళుముడుచుకుని కూచోడం కుదరక
 కూచుంటే సంసారం సాఫీగా సాగక
 ఒళ్ళొంచయినా పదిళ్ళకూ తిరిగి

ఉదయం పిల్లల్ని స్కూళ్ళకు తీసుకెళ్ళి
మధ్యాహ్నం అన్నంకేరియర్లు మోసుకెళ్ళి
గేటుబయట బడిగంటకు ఎదురుచూస్తూ
తోటివారితో బాతాఖానీ వేసుకుంటూ
కోడళ్ళ అధికారంలో అనుభవిస్తున్న బాధల్ని
సీరియల్ గా చెప్పుకుంటూ కూచున్నారు
అధికారం చెయిజారిపోయిన ముసలమ్మలు

రోజుకి ఒకసారన్నా
అంగుట్లోకి ఐదేళ్ళూ పోవాలని
కావలసిన కనీసావసరాలలో
పదోవంతు తీరినా చాలని
అంగడంతా అమ్మినా
ఐదురూపాయలన్నా రాని సరుకుతో
రోడ్డుపక్క గోడవార నీడలో
అంగళ్ళపెట్టుకున్న బక్కవాళ్ళు
మధ్యాహ్నం అయ్యేసరికి
మీదమీదకి విరుచుకుపడ్తున్న ఎండకి
అలా అలా జరుగుతూ పోతున్నారు
అడపాతడపా అధికారం చెలాయించే పోలీసులకు
వంగి వంగి నమస్కారాలు పెడుతున్నారు

పేరుకు ప్రభుత్వోద్యోగి అయినా
ప్రయివేటు పనులకే అలవాటుపడ్డ జీవి
అధికార్లు చెప్పిన అడ్డమయిన ప్రతిపనీ
కాదనకుండా చేయడమే అతని విధి
అతని పేరు ఏమయితేనేం ఉద్యోగం పూయను
ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలో అడుగుమెట్టు అతను

పై మెట్టుమీది ఎల్ డి సి సిగరెట్లు తెమ్మన్నా
ఆ పై యు డి సి కరెంటు బిల్లు కట్టి రమ్మన్నా

ఇంకా అవతలి సూపర్నెంటు కాయగూరలు: కొనితెమ్మన్నా
కాదనకుండా తలూపి చేయక తప్పదు

ఇంట్లో తనకంచం తాను కడుక్కోకపోయినా
ఆఫీసులోమాత్రం అయ్యగారి కంచం కడగాలి
కిందపడ్డ ఎంగిలి మెతుకుల్ని ఎత్తి పారెయ్యాలి
ఎదురు తిరిగితే ఉద్యోగం ఊగిసలాడకమానదు
'విధి నిర్వహణలో నిర్లక్ష్యం' కారణంతో
మెమోలతో మొట్టికాయలు తినకతప్పదు
అందుకే లంచ్ కు టైమయ్యిందంటే
పై పస్ట్ తోనే పూర్వం తీరిక వుండదు
ఆకలివేస్తున్నా అందరి పన్నూ పూర్తిచేసి
ఆ తర్వాతే ఆత్మారాముడి సంగతి చూసుకోకతప్పదు

పచ్చని చెట్లతలలమీద సచివాలయం
ఖద్దరు టోపీలా తెల్లగా మెరుస్తోంది
మంత్రులుసైతం దాటిరాలేని వాగ్దానాల్లా
మూడునిలువుల ఎత్తున నిల్చున్నాయి ముందరిగేట్లు
ఇస్త్రీ మడతలుపోని జరీకండువాలా
ఎండలో మెరిసిపోతోంది

గేటువెనక నీటుగా సిమ్మెంటుబాట
అక్కడ—

గజంగజానికి అధికారం పాతినట్టు
ఎక్కడబడితే అక్కడ నమస్కారాలుపెట్టే బంట్లోతులు!
అడుగుడుగునా ప్రభుత్వం పీఠంవేసుకున్నట్టు
ఎటుచూసినా జీవోలు ఎన్జీవోలు!
తిరుగులేని అధికారాన్ని చాటుతున్నట్టు
సరైన జారిపోయే కార్లలో మంత్రులు!
వేలాడదీసిన స్వాగతతోరణాల్లా
రెపరెపలాడే ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులు!

అందానికిపెట్టిన ప్లవర్ వాజుల్లా
తేబుళ్ళమీద త్రేలునిండా పైళ్ళు !

భారీఎత్తున యిక్కడ
ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులు ఉత్పత్తి అవుతాయి
రాష్ట్రం నాలుగు చెరగుల్లోకి
తక్షణం పంపిణీ అవుతాయి

ప్రభుత్వ అధికారానికి యిది ప్రధాన కేంద్రం
అన్ని స్థాయిల్లోనూ యిక్కడ
అధికారం మదించి వుంటుంది
క్లర్కులునై తం కాలరై తి మాట్లాడుతారు
కళ్ళను నెత్తిన పెట్టుకొని చూస్తారు
ప్రమోషన్లూ రెండుమూడు అంచెల హైజంప్ లూ
రానున్న కొత్త ఉద్యోగాలకై లాంగ్ జంప్ లూ
సర్వీసుల సొంతవిషయాలూ యిక్కడ
ప్రజల సమస్యలకన్నా ప్రధానం
అధికారంతోపాటు స్వార్థం కూడా
ముమ్మూర్తులా మూర్తిభవించడం చూస్తాం

సాయంకాలం జారీ కానున్న జీవోలకు
మధ్యాహ్నం మే పురిటికొప్పులు మొదలు
ఇక్కడ మంత్రసానులకేం కొదవలేదు, కొల్లలు
సెక్షన్ కి ఒక ఆఫీసరు, శాఖకి ఒక సెక్రటరీ
ఆ రెండింటికీ మధ్య మరో మూడంచెలు
పైన ఒక చక్రనేమి, మంత్రులు మరి సరేసరి
అందరికీ ముందర ముఖ్యమంత్రి రథసారథి

మధ్యాహ్నంపూట యిక్కడ హడావుడి ఎక్కువ
బై టివాళ్ళతో మహారథీగా వుంటుందిక్కడ
ఎలక్షన్లో తప్పిపోయిన మంత్రుల్ని

వెతుక్కుంటూ వచ్చిన వూరివాళ్ళు—
 కంట్రోలు సరుకులా కరువై పోయిన ఉద్యోగాలకై
 అమాయకంగా ఆశపడి ఎగబాకే నిరుద్యోగులు—
 మూడేళ్ళుగా మోటులేక మూలుగుతోన్న
 బూజుపట్టిన ప్రమోషన్లని బై టీకీతీయించి
 ఏటన్ కై ఎదురుచూస్తోన్న ఉద్యోగులు—

కట్టినవం తెన్ను కొట్టుకుపోయినా
 డబ్బింకా చేతికిరాక, ఫైనాన్స్ లో సేండున్ కాక
 క్రమంతప్పక రోజూ హాజరువేసుకొనే కంట్రాక్టర్లు—
 రానున్న రకరకాల ఎన్నికల్లో ఏదోఒకదాన్లో
 చిన్నదో పెద్దదో పదవిచ్చి
 నాలుగురాళ్ళు ఏరుకొనేందుకు దారిచ్చి
 కాస్తోకూస్తో దేశసేవకు పచ్చజండాచూపించి
 పుణ్యం పురుషార్థం కల్పించమని
 అవకాశం యిప్పించమని
 మంత్రుల్ని కోరడానికి
 మంతనా లాడ్డానికి
 ప్రజల ఖర్చుతో పరుగెత్తుకొచ్చిన వినాయకులు—
 కమీషన్లమీద పన్నుచేసే దళార్లు—
 ఊణాలమీద కోరికలుతీర్చే బ్రోకర్లు—
 ఆశ్రితులు, అవకాశవాదులు, అవినీతి ప్రచారకులు
 అక్కడ రకరకాల తిరునాళ్ళ ప్రజలు !

హోటళ్ళూ కేంటీనులకు
 ఒకటిరెండు మధ్య రష్ ఎక్కువ
 కనీసం కప్పుకాఫీయో, టీయో పడకపోతే
 లెక్కరర్ చెప్పేదేమిటో
 ససేమిరా అర్థంకాదు విద్యార్థులకు
 కనీసం అంగుళం మేరయినా

కలం కదలదు వైట్ కాలర్లకు
 కొందరికి అలవాటు తీరదు
 మరికొందరికి కాలం గడవదు
 సగానికి సగం మందికి దినచర్య పూర్తవ్వదు
 హోటళ్ళలో సర్వేశ్వరావులకు
 చీవాట్లతోనే కడుపు నిండిపోతోంది
 కదలడానికూడా సందులేని జనంమధ్య
 భరతనాట్యం చేసి చేసి
 ఒళ్ళునై తం అలసిపోతోంది
 అర్థ గంటలో మీదపడ్డ అఱింతల్ని పోగేస్తే
 వారం రోజులు మరిక భోజనం అక్కర్లేదు
 అయిదేళ్ళ పీఠిబడి చదువులో నై తం
 అయ్యవార్లన్నా అన్ని అఱింతల్ని వేయలేదు
 జనం తాకిడికి తట్టుకోలేక
 గిలగిల్లాడిపోతున్నారు సర్వర్లు
 ఉన్న చిల్లర సరిపోక
 హడావుడి పడుతున్నారు కేషియర్లు
 ఒకచోట—
 ఈ రోజు పుటప్ చెయ్యమన్న కరెంట్ ని
 మూణ్ణెల్లకిగాని తీయని ఎన్జీవో అన్న
 అడిగినకాఫీ అరనిమిషం ఆలస్యంగా తెచ్చినందుకు
 సర్వర్ ని చెడామడా తిడ్తున్నాడు
 మరోచోట—
 మధ్యాహ్నం క్లాసులకు ఎగనామంపెట్టి
 మేట్నీకి ప్రోగ్రాం వేసుకున్న కాలేజీతంబి
 చెప్పిన పెసరట్టు సరిగా కాలలేదని
 దానికి సర్వర్ దే పూర్తిగా తప్పని
 గొంతు చించుకుని అరుస్తున్నాడు

మధ్యాహ్నంపూట ప్రతిమనిషికి చిరాకెక్కువ
అధికారాన్ని ప్రదర్శించుకోవడమే ప్రతివాడికి మక్కువ
కిందవాడిమీద

ఒదిగి తలవంచే వాడిమీద

నోట్లో నాలిక లేనివాడిమీద

జేబుల్లో రూకలేని వాడిమీద

దిక్కులుచూసే వాడిమీద

బిక్కమొహం వేసేవాడిమీద

అధికారం చెలాయించడం

ఈ నాడు అంతటా సర్వసాధారణం

ఈ ధోరణి పూర్తిగా మారి

సంస్కారం మనిషికి అబ్బేవరకు

సర్వరూప సన్నకార్లు

అభిమానాన్ని పూర్తిగా చంపుకుని

తిట్లను దీవెనల్లా తీసుకోక తప్పదు

దుమ్ములా వాటిని దులిపేసుకోక తప్పదు

నగరంలో ఎండింకా విరగపూస్తూనేవుంది

రోడ్లమీద మెరుపులు కురిపిస్తూనేవుంది

ఉదయం జరిగిన ఏక్సిడెంట్ లో

పగిలిన గాజు పెంకులు

రోడ్లంతా చెదిరి

వెలుగు పల్లెరుకాయల్ని

చుట్టూ వెదజల్లినట్టుంది

ఆకాశంలో అధికారానికి కేంద్రంగా

వెలిగిపోతున్న సూర్యుడి కిందుగా

తిరుగుతోన్న ప్రభుత్వయంత్రాంగం నిరంతరంగా

ఉత్పత్తి చేసే ఉత్పన్నలతో

వెదజల్లే ఆజ్ఞలతో

బలవంతుల శాసింపులతో
వాళ్ళు చేసే బలప్రదర్శనలతో
అధికార్ల ఆధిక్యతతో
అడుగువారిమీద జులుంప్రదర్శనలతో
ఉన్నవాళ్ళ హూంకారాలతో
ఊడిగం చేసేవాళ్ళమీద గద్దెంపులతో
అడుగడుగునా మధ్యాహ్నంపూట
అధికారం తొంగిచూస్తుంటుంది
ఆధిక్యత కనిపిస్తుంటుంది
అందుకే
నగరంలో మధ్యాహ్నం
అధికారానికి సంకేతం

సాయంత్రం

నీడ

పొడుగ్గా సాగిసాగి
రోడ్డును కత్తిరించి
ఫుట్ పాత్ మీద మట్టితవ్విన గుంటలో
మన్ను తిన్న పాములా ముడుచుకుపోయి
నిద్రపోతోన్న ఎలక్ట్రిక్ పోలు
నీడ

సిగ్గుసిగ్గుగా
కొత్తపెళ్ళి కూతురిలా
దొంగచాటుగా
అద్దాల పోకేసుల్లోకి తొంగిచూసి
తనలోతనే మురిసిపోతోన్న
రెండంతస్తుల మేడ
నీడ

మనసులో
మూడుగంటలక్రితం మొలకెత్తిన కోరిక
నీరులేక ఎండి మోడై
ఇప్పుడు ఎర్రని యవ్వనంబేగ్గొండు ముందు

సిల్వోటీలా దట్టమయిన
కాటుక కొమ్మల చెట్టు
నీడ

దుమ్ముకొట్టిన జనం పాదాలకింద పడి నలిగి
సాగి సాగి
పొడుగ్గా రోడ్డు రెండోఅంచువరకూ సాగి
దుమ్ములో పడిలేస్తూ
వెన్నంటుతోన్న డబుల్ డెక్కర్
నీడ

నగరంనిండా ఎటుచూసినా
గజిబిజిగా ఆల్లుకుపోయి
చూస్తుండగనే అడవితుప్పల్లా
పిచ్చిగా ఎదిగిపోతోన్న నీడలు
అవి సాయంకాలపు గుర్తులు
మధ్యాహ్నానికి సాయంకాలానికి
సరిహద్దుగట్టిన నాటిన బ్రహ్మజెముళ్ళు

పక్కానికొచ్చిన ఎండలో నగరం
పసుపు రాసుకున్న పల్లెటూరిపిల్లలా వుంది
నొసట దిద్దుకున్న కుంకుమ బొట్టులా
ఆకాశంలో ఎర్రగా వెలిగిపోతున్నాడు సూర్యుడు

వికసించిన యవ్వనంలో
ఎత్తుపల్లాలు బై టపడి
పరచుకున్న వెలుగునీడలు
చూపులకు అడ్డుపడి
వయసులోవున్న పిల్లలా
వయ్యారాలు పోతోంది నగరం

ప్రియురాలి కౌగిలిలా
గోరువెచ్చగా
మనసుకు గిలిగింతలు పెడుతూ
మృదువుగా
అనురాగపు జల్లులా
హాయిగా
ఎడతెరిపిలేకుండా
రాలుతోంది సాయంకాలపు ఎండ

మధ్యాహ్నంవేళ మీదవిరుచుకు పడి
గయ్యాళి పెళ్ళాంలా చిరబురలాడిన ఎండ
సాయంకాలం రోడ్డు వార నిలిచి
కన్ను గీటుతోన్న కన్నెపిల్ల !
ఇళ్ళవెనక చెట్లవెనక
ముళ్ళతుప్పల్లా అల్లుకున్న నీడలవెనక
దాగుడుమూతలాడుతోంది ఎండ

మధ్యాహ్నం రాసుకున్న పొడరు
చెమటకి కరిగి
అసలు రూపం బైటపడ్డట్టు
నీలం రంగుగా మారిన ఆకాశాన్ని చూసి
ఎడముఖం పెట్టిన సూర్యుడు
నగరానికి దగ్గరగా జరుగుతున్నాడు
నడక వేగాన్నిసైతం హెచ్చించాడు

పగటిపూట వొళ్ళుమరచి నిద్రపోయి
రాత్రివేళ వొళ్ళుమిమ్మి నిద్రపోక
సాయంత్రం
అందాన్ని గుమ్మంలో వేలాడేసే వేళ్ళ - గాలి
ఎందున్నంతసేపూ ఎక్కడో ముసుగుతన్ని పడుకుని

ఇప్పుడిప్పుడే వీధుల్లో విహారానికొచ్చి
ముసిముసినవ్వుల్తో వయ్యారాలు పోతోంది

ఇక్కడ నగరకార్నివాల్ లో
అప్పుడే ఆర్భాటం ఆరంభమైంది
రకరకాల ఆకర్షణలపురివిప్పుకుని
అందం రాక్ ఎస్ రోలు నృత్యం చేస్తోంది

రబ్బరుబంతుల్లా గెంతుకుంటూ
రోడ్లను దాటుకుంటూ
ఇంటిముఖంపట్టి హుషారుగా పోతున్నారు
స్కూళ్ళనుండి బిలబిలా బై టిక్ కొచ్చిన బడిపిల్లలు

కొందరు రసగుల్లాలు
మరికొందరు గులాబ్ జామ్లు
సంతోషం పంచదార పాకంలో
నిలువెల్లా మునిగి
కార్ల పింగాణి పేటలో
ఒద్దికగా ఒదిగిపోతున్నారు వారు
మిగిలినవారు మిక్చర్ పొట్లాలు
అంటుకున్న ఆకలికారంతో గెంతుకుంటూ
తిన్నగా పొట్లాల్లో నిలవక జారిపడి
రోడ్లంతా చిందరవందరగా తుళ్ళుతున్నారు

విద్యకు ఆలయాల్లే న కాలేజీల్ని
పగలు రాజకీయాలకూ అరాచకీయాలకూ
నిలయాల్ని చేసిన రాజకీయనాయకులు
తమ కీర్తిసౌధాలకు వాడుకున్న పునాదిరాళ్ళు-విద్యార్థులు
తమ స్వప్రయోజనానికి అవసరమైతే
ఎలాటిపనికై నా వెనుదీయని స్వార్థపరుల చేతుల్లో
వారు నిలుపుగోతిలో దిగబడి పోయిన వాళ్ళు

నిజానికి విద్యార్థుల్లో సగానికిసగంమంది మినీతారలు
వాళ్ళకు కాలేజీలు అందమైన సినీ స్టూడియోలు

రాత్రిపూటకూడా కాలేజీల్ని తెరిచి వుంచితే
రంకులకూ, రాసక్రీడలకూ తావులు చేయకమానరని
అధికార్లు జడిసి

నాలుగు దాటడంతోనే గేట్లు మూయిస్తున్నారు
డ్యూయెట్లకు పబ్లిక్ రోడ్లున్నాయని
బలవంతంగా రోడ్లు పట్టిస్తున్నారు

పగలంతా ఆఫీసుల్లో గిరగిరా తిరిగి
సాయంకాలం గాడిదాటి బై టపడినా
ఆలోచన్లు మాత్రం యింకా ఆఫీసుల్ని వొదలక
పై శ్చనీ, ప్రమోషన్లనీ
జీవోలనీ, యువోలనీ
రోడ్లమ్మట చర్చించుకుంటూ
సజీవ మానవయంత్రాల్లా సాగిపోతున్నారు
ఇద్దరూ ముగ్గురూ జట్లుజట్లుగా
పరిపాలనా యంత్రాంగంలో మరలు ప్రభుత్వోద్యోగులు

ఒకానొక బలహీన ఊణంలో, సంతోషంలో
భార్యకు వాగ్దానం చేసిన ఫుల్ వాయిల్ చీరని
మూడు నెలలపై న మరిమూడురోజులు గడిచినా
దానంచేసిన మాటని నెరవేర్చలేక
ప్రతిరోజూ ఆవిడ మూతి ముడుచుకుంటున్నా
మల్లులా ఆ సంగతి మనసుకు గుచ్చుకుంటున్నా
మహామహా మంత్రులే ఆడినమాట తప్పుతున్నారని
మళ్ళీ ఎన్నికలొచ్చేవరకు కన్వీనియంట్ గా మర్చిపోతుంటారని
అన్నదాన్లో అయిదుశాతమన్నా అమలుపర్చరని
మరోధారి లేక మనసుతో రాజీపడి

ఐనా ఫస్ట్ కి తప్పక కొనిద్దామని
మనస్ఫూర్తిగా నిర్ణయించుకున్న గుమస్తా
అందాకా అల్పసంతోషి అర్థాంగిని మురిపించడానికి
పదివై సల పూలు కొనుక్కొని
కూనిరాగం తీసుకుంటూ
ఖుషీగా నడుస్తున్నాడు
ఆ రోజుకి మరిక ఫరవాలేదని
ధైర్యంగా అడుగులు వేస్తున్నాడు

మధ్యతరగతి జీవులు గుమస్తాలు
ఇంచుమించు అందరివీ ఒకేరకం సమస్యలు
అందుకే ఆ వేశప్పుడు పూలకై
ఎక్కువగా వాళ్ళే ఎగబడుతుంటారు
కార్లున్న బాబులకూ, మేడల్లో మారాజులకూ
అంగట్లోకొచ్చి పూలు కొనాల్సిన అవసరంలేదు
వాళ్ళకు పెద్దవో చిన్నవో మేడలుంటాయ్
ఆ చుట్టూ కాస్తోకూస్తో పెరడులుంటాయ్
అందులో మేడల అందాల్ని పెంచడానికి
రకరకాల పూలమొక్కలు తప్పక వుండుంటాయ్
అవే ఆయింటి ఆడాళ్ళ అందానికి
ఇంకాస్త మెరుగులు పెడుతుంటాయ్

ఒంట్లో సత్తువనే పెట్టుబడిగా పెట్టుకుని
పగలల్లా రెక్కల్ని ముక్కలు చేసుకుని
కష్టపడి పనిచేసిన రోజువారీ కూలీలు
ఇప్పుడిప్పుడే పనుల్లోంచి దిగి
ఇంట్లో పిల్లల్ని, వాళ్ళ కాళీ కడుపుల్ని
వెత్తేగాని రాజుకోని పొయ్యిల్ని, వాటిలోంచి లేవని పిల్లల్ని
పొయ్యిమీదికి కొనాల్సిన రొయ్యిల్ని, కాదంటే ఉల్లిపాయల్ని
ఆలోచనల్లో నింపుకుని

ఎప్పుడెప్పుడు చేతిలో డబ్బులు పడ్తాయా అని
ఒళ్ళెల్లా కళ్ళుచేసుకుని
కళ్ళల్లో ఆత్మత నింపుకుని
మేస్త్రీల చుట్టూ మూగుతున్నారు

చీకటితోనే గూళ్ళవదిలి
కడుపు నింపుకోడానికి వున్నవూరు వదిలి
పక్కగ్రామాలకు ప్రవాసంపోయిన పతులు
పడ్డకష్టానికి ఫలం దక్కించుకుని
తృప్తినిండిన రెక్కల్ని ఉత్సాహంగా ఊపుకుంటూ
సమైక్యత, సమిష్టి జీవితాల్ని చాటుకుంటూ
దారులైని ఆకాశంలో బారులుతీర్చి
కలిసికట్టుగా ఎగురుతూవచ్చి
గూళ్ళను చేరుకుంటున్నాయ్
తెచ్చిన బుక్కెడు గింజల్ని పిల్లల నోటికిచ్చి
సందడిగా కేరితాలు కొడుతూ ఆడుకుంటున్నాయ్

ఇళ్ళకన్న రోడ్ల పదిలం కష్టజీవులకు
సమస్యల పిచ్చిమొక్కలు పెరిగిన బీళ్లు—యిళ్ళు
పిల్లల తీరని కోరికల గగ్గోళ్ళు—ముళ్ళు
ఇల్లాళ్ళ అసంతృప్తి చూపులు—పల్లెర్లు
మొత్తం యిళ్ళే చిన్నచిన్న బంజరుబీళ్ళు
అయినా అక్కడ ఆరోగ్యవంతమైన అభిమానపుగాలి వీస్తుంది
మనసుకు గిలిగింతలు పెడుతూ మురిపిస్తుంది
అందుకే

రోడ్లమీద ఆకర్షణల క్రోటన్లను చాటుకుని
దుకాణాల్లో రంగురంగుల పలకరింపుల్ని నెట్టుకుని
ఇళ్ళకు హడావుడిగా పోతున్నారు వారు

విరగపూసిన పూలచెట్లలా
కలకల్లాడుతున్నాయ్ బస్ స్టాపులు

సౌందర్య సువాసనలు గాలిలో కరిగి
ఘుమఘుమలు పోతున్నాయవి
ఆ చుట్టూ పల్లీలు కొడుతున్నాయ్
అందంతో మత్తెక్కిన తుమ్మెదలు
సంతోషంతో కూనిరాగాలు తీస్తున్నట్టు
ఎవరి చంకల్లోనో పాడుతున్నాయ్ ట్రాన్సిస్టర్లు
ఒకవిధంగా సాయంత్రంపూట
సౌందర్య నిలయాలు బస్ స్టాపులు

దుకాణాలే రోడ్డుమీదికి నడిచి వచ్చినట్టు
ఫుట్ పాత్ లను ఆక్రమించుకుని
పాదచారులకు దారులుమూసి
కాళ్లకు పగ్గాలువేసి పక్కకులాగి
కళ్లకు అడ్డంపడి దిగ్బంధనంచేసి
అందాన్ని బట్టవిప్పి చూపుతున్నాయ్
అప్పటికప్పుడే పుట్టుకొచ్చిన టెంపరరీ దుకాణాలు
అక్కడ కొనేవాళ్లు తక్కువ, అడిగేవాళ్లు ఎక్కువ
ముప్పాతిక మూడొంతులమందికి
సరదాగా బేరం చెయ్యడం ఒక హాబీ
చెప్పినధరకు సగానికి సగంకన్న తక్కువకు
అడిగి లేదనిపించుకుని వెళ్లిపోవడం
వాళ్లకు అదోరకమైన హేపీ

రోడ్డెక్కిన సరుకు ప్రతీదీ
చవకబారుదనే అభిప్రాయం వాళ్ళది
పోకేసుల్లో చూపిస్తేగాని
విలువై నదని ఒప్పుకోని మనస్తత్వం జనానిది
రోడ్డుమీది అద్దాన్నైనా, ఆడదాన్నైనా
మరీ చవకగా బేరాలు ఆడుతుంటారు
అద్దాలగదుల్లో అమర్చితేమాత్రం

మరోమాటలేక అడిగినంతా చెల్లిస్తుంటారు
అందుకే ఫుట్ పాత్ దుకాణాల్లో
అమ్మకం తక్కువ, బేరంఎక్కువ

పొద్దులేళ్ళ నగరంలో జనానికి
బజారుచేసే తీరుబాటు బహుతక్కువ
తెగేవరకూ సాగదీసి బేరంఆడ్డానికి
సాయంత్రం ఒక్కటే సరైన సమయం వారికి
ఉదయంపూట ఊపిరి పీల్చుకోడానికై నా తీరిక వుండదు
సాయంకాలానికి పైపన్నను వాయిదావేయక తప్పదు
హడావుడిలో పుచ్చువంకాయలు తెచ్చినా
పదిపైసలు ఎక్కువకు బేరంచేసినా
ఇంట్లావిడ పదిసార్లన్నా దెప్పకమానదు
అందుకని అరగంట ఆలస్యమైనా
తీరిగ్గా సాయంకాలమే బజారు చేస్తుంటారు
తాపీగా కావలసినవి కొంటుంటారు
కనుకనే సాయంకాలం కూరగాయల మార్కెట్టు
నగరంలో బిజీగావుండే చోటు

రోజుల్లా యిళ్ళల్లో ముక్కిపోయిన ఆడాళ్ళు
అగ్గిపెట్టెలాంటి అరల్లోంచి బైటపడి
విశాలమైన ఆకాశంకిందికొచ్చి
స్వేచ్ఛగా గాలి పీల్చుకుందామని
చెమటకంపూ ముక్కవాసనా అంటకుండా
ఆలోచనని వెలుతుర్లో ఆరేద్దామని
బజార్లో షాపింగ్ పేరుతో
సంచులు ఊపుకుంటూ బయలుదేరుతున్నారు
కొందరు ద్వారబంధాలకి చూపులతోరణాల్ని
నిరీక్షణలదారంతో కలిపికట్టి వేలాడేసి
భర్తలకై ఎదురుచూస్తూ నుంచున్నారు

మరికొందరు అందంగా సింగారించుకుని
భర్తలురాగానే ఆకర్షణలవలలు విసిరి
కోరికల చేపల్ని చేజిక్కించుకుందామని
ఒంటరిగా అద్దంముందు యోగ్యులు వేస్తున్నారు
మరికొందరు టిఫిన్తో తమవైపు తిప్పుకుందామని
వంటిళ్ళల్లో అపసోపాలు పడుతున్నారు
ఇంకొందరు చెప్పినపని చేయడం మర్చిపోయి
అడిగినప్పుడు తడుముకోకుండా చెప్పడానికి
అబద్ధాల్ని వల్లవేస్తున్నారు

పొద్దుట్నంచీ పిల్లలు
టీచర్ల అదమాయింపుల బెత్తాలకింద
భయం బెంచీలమీద కూచుని
కుందేలుపిల్లలా అదిరిపడ్తు గడిపినవారు
ఇళ్ళుచేరగానే స్వాతంత్ర్యంవచ్చి
అరుగులమీద ఆనందాలరాసుల్ని పోసుకుని
వీధుల్లోకినై తం వాటిని వెదజల్లుతూ
ఆడుతూ పాడుతూ
కేరింతాలు కొడుతూ

ప్రతి యింటినీ ఆనందనిలయాన్ని చేస్తున్నారు
ఆకలి కడుపులవాళ్ళు, కాళీ జేబులవాళ్ళు
అలిగినా కోరికలు తీరనివాళ్ళు
అడిగినా ఎవరూ పెట్టనివాళ్ళు
అందరూ సంతోషంతో తుళ్ళుతున్నారు
సాయంకాలాన్ని సుందరంగా తీర్చి దిద్దుతున్నారు

మురికి ఆలోచనల యిరుకు మనసుల పెద్దాళ్ళు
విసిరిన పౌచ్చరికల పల్లెరుకాయల్ని నై తం లెక్కచేయక
అడ్డుగా కట్టిన కులమతాల కంచెల్ని దాటుకుని
సమత్వం లాన్లలో గెంతుకుంటూ

స్నేహాలతలు పెనవేసుకున్న ఆర్చిల్లోంచి దూరి పరిగెడ్తూ
 అంతరాల్ని మరిచి ఆడుకుంటున్న పిల్లల్లో
 పురపాలక సంఘం పార్కులు
 హాసింగ్ కాలనీల ఆటస్థలాలు
 కలకల లాడుతున్నాయ్, సమతను చాటుతున్నాయ్

నిజానికి పిల్లల ఆట స్థలాలు
 పెద్దవాళ్ళకు పాఠశాలలు
 వయసుతోపాటు మర్చిపోయిన విషయాలుకొన్ని
 అక్కడచూసి మళ్ళీ నేర్చుకోవాలి పెద్దాళ్ళు

చేతిలోంచి వయసు జారిపోయిన ముసలాళ్ళు
 ఉద్యోగంనుంచి రిటైరై పోయాక
 చేయడానికి యింట్లో పనేంలేక
 ఇరవై నాలుగ్గంటలూ ముడుచుక్కాచుంటే
 ఇంట్లోవాళ్ళే భరించలేక విసుక్కుంటారని
 కాళ్ళను సాగదీసుకుందామని
 అనుక్షణం గుర్తుకొచ్చే చేతకానితనాన్ని
 కొద్దిసేపై నా మర్చిపోదామని
 చాదస్తపు ఆలోచన నుంచి
 తమనితాము తప్పించుకుందామని
 రోడ్లమీది కొచ్చి
 ఫర్లాంగుదూరం నడిచేసరికే ఆయాసం వచ్చి
 పాతరోజులు వెంటనే గుర్తుకొచ్చి
 కలల్ని నెమరేసుకుంటూ, కాళ్ళీడ్చుకుంటూ
 దగ్గర్లోని పార్కుల్ని చేరుకుంటున్నారు
 కాకుంటే ట్రాఫిక్ ఐలండ్లలో కూలబడుతున్నారు
 రహదారి జనాన్ని, వాళ్ళవేషాల్ని
 మారిన కాలాన్ని, దాని రూపాల్ని
 ఆసక్తిగా చూస్తూ కాలక్షేపం చేస్తున్నారు

ఉద్యోగాన్వేషణలో నిరుద్యోగులు
ఉదయించి తిరిగి తిరిగి
కాళ్ళకున్న చెప్పులు అరిగి చిరిగి
సాయంత్రానికి
ఒంటి మీద దుమ్మా, వొంట్లో నీరసం మిగిలి
కరిగిపోయిన రక్తమాంసాలతో పాటు
ఆనందోత్సాహాలు, ఆశలు
ఆఖరికి కోరికలునై తం నీరుగారి
ఇంట్లోవాళ్ళకు వెల్తురులో ముఖం చూపలేక
అక్కడ ఆకలిగీసే చిత్రాల్ని చూడలేక
చీకటి కురిసే వరకు
రోడ్లనే నిలయాల్ని చేసుకుని
జారిపోతున్న మిత్రుల్ని వెతుక్కుంటున్నారు
ఓదార్పు మాటల్ని పరుకుంటున్నారు

ఒంటరి బ్రహ్మచారులు సాయంకాలాల
గుహల్లాంటి రూముల్లో
ఏకాంతపు వల్మీకాల్లో
తపస్సు చేసుకొనే విరాగులుకారు
అందాన్ని అభిమానించి
ఆరాధించి ఆనందించి
ఒక్కొక్కప్పుడు
ఆస్వాదించి తరించే భోగులు వారు

ఒంటరిగా గదిలో కూచుంటే
తుంటరి ఆలోచనచీమలు
నిర్దాక్షిణ్యంగా తూట్లుపొడుస్తాయని
అందాలు పరచుకొనే నగరం సెంటర్లోకి
రద్దీదారుల్లోకి రోడ్లకూడళ్లలోకి
పెళ్లికొడుకుల్లా తరలివస్తున్నారు

నిలువుకొలుపు సేవలు చేస్తున్నారు
అప్పుడప్పుడు అటూయిటూ అక్కడేతిరిగి
అమ్మాయిల భుజాల్లో పైటకొంగుల్లో రాసుకుని
నిద్ర తేలిపోయిన చలిరాత్రిళ్లు
వెచ్చగా వాటిని చదువుకుందామని
మనసు డై రీల్లో భద్రంగా దాచుకుంటున్నారు

విద్యార్థులకు విద్యాలయాలకన్న
కాఫ్యాలయాలంటే ఎక్కువమోజు
పాఠాల్ని హోటళ్లలో చెప్పిస్తే
పాసయ్యేవాళ్ళ పర్సంట్ రెట్టింపు డెఫినిట్

విద్యార్థుల రాజకీయ చర్చలకు
అసెంబ్లీ హాళ్ళు—కాఫీహోటళ్ళు
ప్రతిరోజూ సాయంకాలాల్లో అక్కడ
అనేక విషయాలమీద
అడ్డమైన అంశాలమీద
సుదీర్ఘమైన చర్చలు జరుగుతుంటాయి
క్లాసుల్లో ఆమ్మాయిలు మొదలుకొని
నగరంలో సినిమాలవరకు
కాలేజీ రాజకీయాలు మొదలుకొని
దేశంలో సమస్యలవరకు
గుర్తొచ్చిన ప్రతివిషయంమీదా
గంటలతరబడి చర్చలు సాగుతుంటాయి

నగరంలో సాయంకాలం
పెళ్ళివారింట్లోలా ఒకటే సందడి
ఆ వేళప్పుడు
అత్తర్లు, పొడర్లు, పూల సువాసనలు
రోడ్లమీద పొర్లిపోతుంటాయి

నలగనిచీరల నాజూకు రెపరెపలు
మడతలుపోని ఘేంటుల గరగరలు
గాలిని పెనవేసుకుని
రోడ్లపొడుగునా పచార్లుచేస్తాయ్
చీకటి అరల్లోంచి, చెరసాలల్లోంచి
విముక్తిచెంది వెల్తురులోకొచ్చిన నగలు
సంతోషం పట్టలేక ఎగిరిగంతేసి
వెలుగుకిరణాల్ని అన్నివైపులా వెదజల్లుతూ
రంగురంగుల యింద్రధనుస్సుల్ని వెలిగిస్తాయ్
ముచ్చటగా వీధుల్లోకి వచ్చిన జంటలు
చిరునవ్వుల మువ్వల గలగలల్తో
బాజాబజంత్రీల బేగ్రాండు సంగీతాన్ని
ఆర్భాటంగా వినిపిస్తుంటాయ్
ఎటుచూసినా పెళ్ళికళకళలు !
అన్నివైపులా సంతోషం కలకలలు !!

నగరంలో సాయంకాల విహారం
నయాపైస ఖర్చులేని చక్కని కాలక్షేపం
పెళ్ళింకా పాతబడనివారు
పిల్లల బాదరబందీ లేనివారు
ఇంటిపనులు తాకనివారు
ఇంట్లో పెద్దదిక్కు వున్నవారు
వీధుల్లో విహారానికొచ్చి
గమ్యంలేని నడకతో నగరాన్ని చుట్టి
చిరుగాలి తెరలలో సన్నగా వణుకుతూ
రహస్యంగా ఒకరినొకరు తాకుకుని వెచ్చగా నడుస్తూ
రాత్రి జీవితంలో తురుముకోడానికి
అనుభవాలు పూలను పరుకుంటున్నారు

తాలూకా గ్రామానికి మంత్రిగారు వచ్చినా
 జిల్లా టౌనులోకి ముఖ్యమంత్రి వెళ్ళినా
 పాతరోడ్లకు కొత్తకళ వచ్చినట్టు
 ఆవేశప్పుడు బజారు రోడ్లన్నీ
 జరీమెరుపులు మెరుస్తుంటాయ్
 వసంతం జల్లుకున్నట్టు
 టెక్నికల్ అందాలు వొలికిస్తుంటాయ్
 ఎండసైతం అక్కడ
 ఎర్రతివాచీ పరచినట్టుంటుంది
 ధూళిసైతం అప్పుడు
 చెమ్మిలా మెరుస్తుంది

అందంవున్నా లేకపోయినా ఆడాళ్ళు
 రంగురంగుల సీతాకోక చిలుకల్లా
 పవిత్ర రెక్కల్ని గాలిలో ఎగరేసుకుంటూ
 హోయలు వొలికిస్తూ సోయగాలు పోతున్నారు
 చేవవున్నా లేకపోయినా మగాళ్ళు
 మదించిన గండు తుమ్మెదల్లా
 నిగనిగలాడే నల్లనిమీసాల్ని ఆడించుకుంటూ
 తీవిని ప్రకటిస్తూ ఛాతీ విరుచుకుంటున్నారు
 విలాసంగా వీధుల్లోకొచ్చిన ఆడాళ్ళూ మొగాళ్ళూ
 నగరాన్ని ముచ్చటైన వసంలా మారుస్తున్నారు

వాతావరణం చలిచలిగా గోరువెచ్చగా
 పులుపూ తీపీ కలిసిన ద్రాక్షపండులా వుంది
 వయసులో వున్నవాళ్ళకది
 తియ్యగా మనసుకు గిలిగింతలుపెట్టే అందినపండు
 ఉడుకురక్తం చల్లారిపోయిన ముసలాళ్ళకు
 పుల్లగా నరాల్ని జివ్వన లాగిపిండే అందనిపండు

రోడ్లనిండా చీమలపుట్టల్లా నిండిపోయిన జనం
కంగారుకీ ఆత్మతకీ దూరంగా
అడుగుల్లో అడుగులు వేసుకుంటూ తాపీగా
దిక్కులు చూసుకుంటూ మెల్లగా
ఆర్భాటంలేకుండా, హడావుడి పడకుండా
నగరం అన్నివైపులకీ కదుల్తున్నారు
షికారుకి వచ్చినట్టు నడుస్తున్నారు

ఉదయంలా రోడ్లన్నీ జనంతో తుళ్ళుతున్నా
అప్పటి తొందరలేదు తోసుకుపోవడం లేదు
పొద్దుట అసహ్యంగా సాగదీసుకుని పరుగెత్తిన కాళ్ళు
ఇప్పుడు నిలిచినిలిచి హుందాగా కదుల్తున్నాయ్
కంగారే పెట్రోలుగా పోసుకుని కదిలినకార్లు
విలాసంగా ఊగుకుంటూ తాపీగా జారుతున్నాయ్

ఆకాశంలో బంగారపు ముద్దలా
పసుపురంగులో మెరిసిపోతున్న సూర్యుడు
విరిసిన ముద్దబంతిపువ్వులా వున్నాడు
అందాల ప్లవర్ వాజు మేడలో
అప్పుడే కోసి గుచ్చిన
ఒంటరి పువ్వులా కనిపిస్తున్నాడు

కడుపులో నీళ్ళు కదలక
తిన్ననూకలు అరగక
బద్ధకంతో ఒళ్ళంతా బిగుసుకుపోయి
రెక్కలు ముడుచుకుపోయిన పావురాళ్ళు
తిన్న తిండి అరగడానికి
నగరంమీద ఆకాశంలో
సాయంకాలపు నీరెండలో
రెక్కల్ని ఆరబెట్టుకుంటూ

గాలిని కోసుకొని సోయగాలుపోతున్నాయ్
ఒకదాన్ని ఒకటి తరుముకుంటూ
వొళ్ళు విరుచుకుని పట్టిలు కొడుతున్నాయ్

లాభాల్ని అందినమేరకు పిండుకోడానికి
అమ్మకాల్ని పెంచుకుందామని వ్యాపార్లు
వెల్తురుండగానే దీపాల్ని
దుకాణాల్లో వెలిగించుకుని
పగటిపూటలేని మెరుపుల్ని
వస్తువులకు అద్దుకుని
కొత్తకొత్త అందాల్ని ఆకర్షణల్ని
రకరకాల రంగుల్ని హంగుల్ని
వ్యాపారానికి ఎరలుగా పరుచుకుంటున్నారు

నగరంలో ఎటు చూసినా
కళ్ళకు పండుగగా కదిలే అందాలే
కాళ్ళకు బంధాలువేసే ఆకర్షణలే
రోడ్లూ ఫుట్ పాత్ లూ
పార్కులూ మార్కెట్లూ
హోటళ్ళూ సెంటర్లూ
చెట్లూ చేమలూ, ఇళ్ళూ బళ్ళూ
నింగీ నేలూ, ధూళీ దూగరా
కనిపించే ప్రతిరూపం
అందాల ముసుగుల్ని వేసుకుని
ఆనందాల వెలుగుల్ని నింపుకుని
ఆకర్షణల ఎరల్ని చుట్టూరా చల్లుకొంటోంది
ప్రలోభాల్లోకి మనసును లాక్కుంటోంది
అందుకే
నగరంలో సాయంత్రం
ఆకర్షణలకు చిహ్నం

Blank Page

సంధ్య

అధికారం నుంచి
ఆకలి కోరికల నుంచి
ఉడుకెత్తిన రక్తపు పొంగునుంచి
ఊహల ఉద్వేగపు జలపాతాలనుంచి
ఇంతవరకు తననుతాను బంధించుకుని
ఇప్పుడు తనంతటతనే తాళ్ళను తెంచుకుని
నగరంలో అందాలకు మురిసి
తరలివస్తోన్న సూర్యుడికి స్వాగతం పలుకుతూ
ఎర్రతివాచీ పరచినట్టుంది పడమటి ఆకాశం

తాంబూలం వేసుకుని
దక్షిణ నాయకుడిలా వస్తోన్న సూర్యుడు
తుపుక్కున ఊసినట్టు
కళ్ళేలు కళ్ళేలుగా
నగరంమీద పడుతోంది ఎర్రని ఎండ

ఎత్తయిన మేడల అద్దాలకిటికీల్లోకి
తొంగిచూసి అందాన్ని చూసుకుంటూ
అప్పుడప్పుడు మేఘాల తువ్వాళ్ళతో
నీట్లుగా ముఖాన్ని తుడుచుకుంటూ

హడావుడిగా కదిలివస్తున్నాడు సూర్యుడు
ఆలస్యం చేస్తే
మేడలపైన, డాబాలమీద
అందమైన ప్రకృతిలో మునిగిపోయి
తమనితాము మర్చిపోయి
స్వేచ్ఛగా విహరించే
రంగురంగుల సీతాకోకచిలుకలు
మాయమౌతాయేమోనని సూర్యుడు
తొందర తొందరగా అడుగులు వేస్తున్నాడు

పదిమందీ చూస్తుండగా పబ్లిక్ గా
రెడ్ లైట్ వీధుల్లోకి వెళ్ళలేక
జనసంచారం అంతగాలేని శివార్లలో
ఎత్తుగా నిలిచిన మేడల వెనకనించి
ఒత్తుగా అల్లుకున్న చెట్లగుబురుల ఆవలనించి
అటూ యిటూ దొంగచూపులు చూసుకుంటూ
నక్కి నక్కి రహస్యంగా జారుతున్నాడు సూర్యుడు

పై చూపేగాని కిందచూపు లేని
నిత్యజీవితావసర వస్తువుల ధరల్లా
అందేటంత దూరంలోనే వుండి
అందుకోబోతే అందకుండా చెయిజారి
పైపైకి పాకుతూ పోతోంది సంద్యలో ఎండ

పండిన ఎండలోకి చలి
ఉద్యోగి అందుకునే లంచంలా
అతిరహస్యంగా దొంగలాదూరి
ఎండనంతా ఆక్రమించుకుని
భద్రంగా దాచుకున్న వేడిని
కొల్లగొట్టి దోచుకుంటోంది

అధికారి ఆజ్ఞ ల్ని పాలించి
అంతవరకు అలెస్సాన్ లోవున్న చెట్లు
అతను వెనక్కు తిరగడంచూసి
అల్లరితో గెంతుతున్నాయ్

చూస్తుండగానే నిజాయితీ పై పూత మాడిపోయి
అసలు బండారం బైటపడిన
నకిలీనాయకుల రోల్డుగోల్డు మాటల్లా
మసీదుశిఖరాల యిత్తడి గోళాలమీద
మేడల పరియల్ రాగితీగలమీద
చెట్ల చిటారుకొమ్మల ఆకులమీద
ఎగిరేపతుల రెక్కలమీద
ఎండపూసిన బంగారపు పూత
కళ్ళముందరే మాడిపోతోంది
చూస్తుండగానే భ్రమ తొలగిపోతోంది

ఆకర్షణలకు లోబడి
వ్యామోహాల్లో పడి
పాలితుల్ని మర్చిపోయిన పాలకుడు
సంధ్యాసమయంలో సూర్యుడు

ప్రతాపం అణగారిపోయి
పలుకుబడి దిగజారిపోయి
వేడి వెలుగులేని సూర్యుడంటే
ఏమాత్రం భయంలేదు శత్రువుకు
ఆకాశంలో అతను వుండగానే
ఆ మూల తూర్పువైపున
ఆకాశానికి అంచులాడన్న చెట్లవరుస వెనక
అవకాశం గురించి ఎదురుచూస్తూ
కనిపించి కనిపించక ధాగిన చీకటి

బాహుటంగానే బైటి కొచ్చి
ఆకాశంమీదకు దూకుతోంది

అడుగున నేలమీద యిళ్ళల్లో
లోపలి గదుల్లో మూలల్లో
గడియారపు చిన్నముల్లు నడకలా
కంటికి కనిపించని కదలికతో
అవసరంలోంచి అలవాటులోకి
పొరపాటులోంచి రొటీన్ లోకి
విస్తరించిన అవిశీతి అల్లికలోని మందగమనంతో మెల్లగా
కంటికి ఆననంత నిమ్మదిగా
ముడుచుకుపోయే పూలరెక్కల కదలికలా రహస్యంగా
రాజకీయ హత్యలవెనక కుట్రలా
బయటకు తెలీనంత గుంభనంగా
క్రమక్రమంగా వెలుతుర్ని ఆవరించి
అంతటా చీకటి అల్లుకుంటోంది

ఎక్కడిక్కడ అడ్డుగోడలతో
స్వేచ్ఛగా కదలడానికి వీలేని హద్దులతో
ఇక్కడి మనుషుల్లాగే యిరుగ్గా
మంచి గాలి వెలుతురూ చొరక
పోపుపెట్టె అరల్లా
ముక్క వాసన గదులతో
చిన్న చిన్న పిచ్చికగూళ్ళు నగరంలో యిళ్ళు
అందుకే యిక్కడ
తొందరగా చీకటి చేరుతుంది
ఆరుబయట గుడ్డివెలుగున్నా
అంతరాంతరాల్లో మాత్రం
చీకటి దట్టంగా కమ్ముకుంటుంది

పాలించినవాడు పట్టించుకోక
 విలాసాల్లో మునిగి ముఖం తప్పించేస్తున్నప్పుడు
 పక్కదార్లు పట్టిన వాణ్ని సరిదిద్దలేక
 చీకటిలో కూరుకు పోతున్నప్పుడు
 చూసి చూసి యిళ్ళల్లో గృహిణులు
 ఈ ముసిరే చీకట్లను విసిరెయ్యడానికి
 తమ చుట్టూ వెలుగుల్ని పరచుకోడానికి
 ఎవరికివారే చేతనై న ప్రయత్నంగా
 ఎక్కడికక్కడే చిన్నచిన్న దీపాల్ని
 ఇళ్ళల్లో వెలిగించి వెలుగుల్ని పరచుకుంటున్నారు

బయట రోడ్లమీద
 ఎండంతా తరిగి వెల్తురుమాత్రమే మిగిలి
 అదికూడా పల్చబడి కొద్దికొద్దిగా కరిగి
 ఆకారాలు మసకబారి రూపాలు చెదిరి
 కళ్ళు పొదుచుకు చూస్తేగాని కనిపించక
 దగ్గరకొచ్చి నిలిస్తేగాని పోలికలు తెలిక
 వెలుక్కి చీకటికీ మధ్య
 తెలుపూ నలుపూ కలిసిన
 బూడిదరంగు గుడ్డివెలుగులో
 తడుముకుంటూ కదులుతున్నారు జనం

ప్రమాదం ముంచుకొస్తేగాని
 తరుణోపాయం ఆలోచించని
 చేతులుకాలిన తర్వాత గాని
 ఆకుల్ని పట్టుకోని
 బద్ధకం మనస్తత్వం
 వీధివీధినా జీర్ణించుకుపోయిన పురపాలకసంఘం
 అశ్రద్ధగా వదిలేసిన రోడ్లు
 చీకటి చిక్కపడితేగాని కళ్ళుతెరవని దీపాలకింధ

గోతుల్ని బీటల్ని
చీకటితోనే కప్పుకుని ప్రాచాంతకంగా
ప్రమాదాలకి దారుల్లా
నగరాన్ని మయసభలా మారుస్తున్నాయ్

ఎర్రటి ఎండలో మండి
తగలబడిపోయిన చెట్లనుంచి
నుసినుసిగా చీకటిబూడిద రాలి
మసిబొగ్గుల్లా మిగిలిపోయాయి చెట్లు

మల్లెలూ మొల్లలూ
సన్నజాజులూ చంద్రకాంతలూ
పున్నాగలూ పారిజాతాలూ
అలాటివే మరికొన్ని రకాల పూలు
వెల్తురున్నంతసేపూ సిగ్గుతో ముడుచుకునివుండి
చీకటితెరలు జారడంతోనే రేఖల్ని విప్పుకుని
యవ్వనంతో వొళ్ళు విరుచుకుంటున్నాయ్
విటుల్ని ఆకర్షిస్తూ
రిజాల్తో వీధులుచుట్టి బేరాలు చూసుకునే వేళ్ళలా
గాలి కెరటాలమీద యవ్వన పరిమళాల్ని ఊరేగిస్తున్నాయ్
కంచెలు దాటి గోడలు దూకి
వీధుల్లో వయ్యారాలుపోతూ విహరిస్తున్నాయ్

విటుల్ని వేటాడ్డానికి వెలయాళ్ళూ
ప్రియుల్ని కలుసుకోడానికి ప్రేయసిలూ
తరచుగా మాటువేసే చోట్లు
దీపాలతో దేదీప్యమానంగా వెలిగే సినిమాహాళ్ళూ
అక్కడ కళ్ళు చెదిరిపోయే దీపాల వెలుగుల్లో
పగిలిన గాజు పెంకులునై తం ప్రకాశాన్నిస్తాయ్
బజారు బ్రతుకులునై తం జిగేల్ మంటాయ్

దీపాలు ఆరకముందే బేరాలు ఆడుకుని
ఆరిన కాస్సేపటికే బై టికి జారుకుని
జనం పల్చగా వున్న దారుల్ని చూసుకుని
మసక చీకటిలో నీడల్లా
కదిలిపోతున్నాయి జంటలు జంటలు

ఎర్రదీపాల వీధుల్లో
నీలందీపాల గదుల్లో
తెల్లని అగరొత్తుల పొగల్లో
రంగు రంగుల సన్నని తెరల్లో
మసక మసక ఆకారాల్తో
కలలో కదిలే రూపాల్లా
కిటికీల పెలివిజన్ నెట్లలోంచి
వ్యాపారప్రకటనలు చేస్తున్నారు
అప్పడసల్లాటి అమ్మాయిలు
వాళ్ళు ఖరీదైన మేడల్లో చిలకలు

పెంకుటింటి చిలకలు
తెరల్ని తొలగించుకుని
తలల్ని బై టికి పొడుచుకొని
కిచకిచ లాడుతున్నాయ్
అప్పుడప్పుడు అరుగులమీద వాలి
దారినపొయ్యేవాళ్ళని పలకరించి పిలుస్తున్నాయ్

పంజరంలో చిలకలకునై తం
ఆ కొద్దిసేపూ స్వేచ్ఛ లభిస్తుంది
ఇష్టంవచ్చినట్టు ఎగిరిగంతేసినా
ఆ కాస్సేపే వాటికి చెల్లుతుంది
పంజరం తలుపులుతీసి బై టికి వదిలినా
కత్తిరించిన రెక్కల్తో

ఎటూ ఎగిరిపోలేక
అక్కడే అటూయిటూ తచ్చాడుతుంటాయ్
అలవాటుపడ్డ వాతావరణాన్ని
వదిలి ఎగిరిపోలేక
ఆ చోటుకే అతుక్కుపోతుంటాయ్

పగలూ రాత్రీ ప్రతిక్షణం
కనిపించే ప్రతి చూపులోనూ
వినిపించే ప్రతి శబ్దంలోనూ
చిరునవ్వులేక ఉత్సాహంలేక
ఆశలేక ఆనందంలేక
ఎండిపోయిన కళ్ళతో
తడారిపోయిన పెదాలతో
రోగులూ రోగాలూ
మూలూ నిట్టూర్పులూ
వాళ్ళభయాలూ బాధలూ
ఆందోళనలూ ఆరాటాలూ
చివరికి
రోగాల కత్తులబోనుల్లో
మృత్యువిన్యాసాల వికటాట్టహాసాలు తప్ప
సంతోషానికి తావులేని
పులకింతకు వీలులేని
భయంకర దృశ్యాల జీవితానికి
ఇంకా అలవాటుపడని నర్సులు కొందరు
ఏ మూలనించో ఎగిరివచ్చిన
ఏ తియ్యని పలకరింపుకో పులకరించి
ఏ చల్లని చూపుకో పరవశించి
ఆ భయంకర దృశ్యాలనుంచి, భయపెట్టే శబ్దాలనుంచి
తాత్కాలికంగా తమనితాము రక్షించుకోడానికి

చీకటి ముసిరిన కావ్యర్థుని వదిలి
పక్కదార్లుపట్టి పోతున్నారు
కనిపించిన వెలుగు మంటకి
పార్ట్ కట్లు వెతుక్కుంటున్నారు

ఉద్యోగానికో చదువుకో
పరాయివాళ్ళనుంచి నగరాని కొచ్చి
అయిన వాళ్ళెవ్వరూలేక ఒంటరిగా ఉండలేక
హాస్టళ్ళలో చేరిన అమ్మాయిలు
ఆదరణలేక అభిమానంలేక
స్నేహాలకో సినిమాలకో అలవాటుపడి
అడ్డే వాళ్ళులేక అడిగేవాళ్ళులేక
అలవాటు క్రమేపీ బలపడి
వ్యామోహాలకు దాసులై
కొందరు సినిమాల పిచ్చిలో
మరికొందరు ప్రేమపిచ్చిలో
శ్లేష్మంలో ఈగలై
కుడితిలో ఎలకలై
ఊరికే గింజుకుంటున్నారు
ఏ చింతా లేనివాళ్ళు
తీరిగ్గా తినికూచోలేక
వచ్చిపోయే వాళ్ళమీద
ఆసక్తిగా కథల్ని అల్లుకుంటున్నారు

స్వదేశీ వస్తువుమీద విదేశీముద్రలా
ఎదగని మనసుకు యవ్వనచిహ్నాలు అతికి
ఆకలికోరికలకు అందాలముసుగులు తొడిగి
అనాగరిక ఆలోచనలకు ఆధునిక అలంకారాలుచుట్టి
ఆల్ట్రా మోడ్రన్ అమ్మాయిలూ అబ్బాయిలూ
ఇంకా వీధిదీపాలు వెలగనివేళ్ళలో

చిరువెలుగు మిగిలిన సంద్యలో
చిక్కబడుతోన్న చలిలో
నాగరికత పేరుతో
నడిరోడ్లో స్వేచ్ఛగా
వణికించేచలిలో భుజాలురాసుకుంటూ
వెచ్చగా

వయ్యారాలుపోతూ నడుస్తున్నారు
వాళ్ళకు జీవితం ఎప్పుడూ థ్రిల్లింగ్ గా వుండాలి
ఆనందం దాని అంచులనిండా పొరిల్లిపోతుండాలి
తండ్రులూ, తాతలూ సంపాదించిపెట్టిన ఆస్తిని
వొళ్ళొంచకుండా, చెమటతడి పట్టకుండా
ఎగబడి మేసే పరాన్నభుక్కులకు
ఫేషన్ పెరేడ్ లూ, యవ్వన ప్రదర్శనలూ
సంద్యవాలేసరికి చక్కని కాలక్షేపాలు
వాళ్ళ తండ్రులూ తల్లులూ
క్లబ్బులకూ మహిళా సంఘాలకూ వెళ్ళిపోయి
లొకంత మేడలన్నీ చిన్నబోతే
పాపం రోడ్ల వాళ్ళకు కాలక్షేపం మరి !

అనధికార జూదగృహానికి
క్లబ్బు అందమైన పేరు
అన్ని ఆటల్లోకీ పేకాటకి
అక్కడ పెట్టింది పేరు
కబ్బులో సభ్యత్వం
సాంస్కృతిక సంఘానికి పోషకత్వం

బేంక్ లో అకౌంటూ
బిజినెస్ లో షేర్లూ
నగరమానవుడి పలుకుబడికి సర్టిఫికేట్లు
వి ఐ పీ లకు అవి ఐడెంటిటీ కార్డులు

ఆ కార్డుల్ని చూపించి
అధికారతో పనులు చేయించుకోవచ్చు
సంఘంలో పై మెట్టుమీద నిలిచి మాటాడొచ్చు
అందుకే తీరిక లేకపోయినా

పెద్దపెద్ద వ్యాపారస్థులూ, కంట్రాక్టర్లూ
బడా బడా బ్రోకర్లూ, బిగ్ షాట్లూ
క్లబ్బుల్లో సభ్యులు అవుతుంటారు
పై పట్ల ఎన్నివున్నా పక్కనపెట్టి
చీకటి పడకముందే అక్కడికి చేరుకుంటారు

దుకాణాల్లో, యిళ్ళల్లో
ఇప్పుడిప్పుడే వెలిగినదీపాల్లో
కరిగి నీరుగారి

రోడ్లమీదకి పార్కింగ్ చీకట్లో
తెరవలేక తెరవలేక

మెలమెల్లగా కళ్ళుతెరిచిన వీధిదీపాలు
ఇంకా నిద్రమత్తు పూర్తిగా వదలక
మసకకళ్ళతో మత్తుగా చూస్తున్నట్టు
పల్చగా రోడ్లమీద వెల్తురుపడి
నిమిషాలు గడిచేకొద్దీ మత్తువదిలి
పూర్తిగా కళ్ళుతెరుచుకున్నట్టు కాంతిపెరిగి
వెల్తురులో స్నానంచేసినట్టున్నాయి రోడ్లు

వెల్తురుకరిగి చలిగాలి తిరగడంతోపే
గిరాకీ మొదలవుతుంది బార్లకు
చలికి కోరికలు గడ్డకట్టిపోకుండా
వెచ్చని ఆలోచనలు మనసును వొదలకుండా
తగుమాత్రం పెదాల్ని తడుపుకోడానికి కొందరు—
మండే గుండెల్ని ఆర్పుకోడానికి
తగినంత కన్నీరు కళ్ళల్లోలేక

విస్కీతో చల్లార్చుకోడానికి మరికొందరు—
కష్టపడకుండా సంపాదించిన డబ్బును
మంచినీళ్ళలా ఖర్చుపెట్టేందుకు
మిత్రుల్ని పోగేసుకొచ్చినవాళ్ళు యింకొందరు—
ఫైలుమీద సంతకం చేసినందుకు
పార్టీ ప్రామిస్ చేసిన వెట్ పార్టీకి
అల్లుళ్ళలా తరలివచ్చే అధికారులు—
పుచ్చుకున్న లంచానికి పాపపరిహారార్థం
సగం ఖర్చుపెట్టి పక్కనీట్లను తడిపే గుమాస్తాలు—
చుక్కడితేగాని కలంకదలని కవులు—
తాగితేగాని నాగరీకులుకాలేని ఆధునికులు—
ఇంకా ఎన్నెన్నో రకాలవారు !

ఆ వేశప్పుడు అక్కడికి వచ్చేవారు
సాధారణంగా కాలక్షేపం రాయుళ్ళు
పీకలమొయ్యూ తాగేవారు
బాగా చీకటిపడితేగాని రారు
సంధ్యవెంట వచ్చేవారు
గంటలతరబడి కూచునేవారు కారు
అందుకే ఆ టైములో బార్లు
కష్టమర్లతో కిటకిటలాడుతుంటాయ్
ఒక వైపు వచ్చేవారు వస్తుంటారు
మరోవైపు వెళ్ళే వారు వెళ్తుంటారు

కార్నూ స్కూటర్ లూ లేనివారు
కాళ్ళనే వాహనాల్నిచేసుకుని కదిలేవారు
కష్టించి కండరాల్ని కరిగించి
చెమటకై నా వొంట్లో తడి మిగల్చలేని
ఎండిపోయిన శరీరాలవారు
ఒంట్లో రక్తాన్ని మరగించి ఆవిరిచేసి

రెక్కల్ని ముక్కలు చేసుకుని
 రోజల్లా శ్రమించినా
 గుప్పెటనిండా నాలుగురాళ్ళన్నా రాలనివారు
 ఆకలితో యవ్వనాన్ని తినేసి బతుకుతున్న పెళ్ళాల్ని
 దరిద్రంతో ఆరోగ్యాన్నే నంజుకుతినేస్తోన్న పిల్లల్ని
 వాళ్ళ ఎముకలపోగుల రూపాల్ని
 మనసుకు అంటకుండా తప్పించుకోడానికి
 పొద్దుటినుంచి పడ్డ కష్టాల్ని మర్చిపోడానికి
 రెండో మూడో సారా గ్లాసుల్ని పట్టించి
 గుర్రం ఎక్కినంత సంబరంగా
 తుళ్ళుతూ తూలుతున్నారు
 దున్నులోపడి దొర్లుతున్నారు

వచ్చే జీతం చాలక
 నిత్యజీవితావసరాలు తీరక
 అప్పులు యిచ్చేవాళ్ళులేక
 ఏమాత్రం యిల్లు గడవక
 అడ్డదారిలో పై సంపాదనకు
 విధిగా తలవంచక తప్పక
 చెరువులో చేపలకై
 కొంగజపాలుచేసే కొంగల్లా
 ముఖ్యమైన రోడ్ల కూడళ్ళలో
 మాటువేసిన ట్రాఫిక్ పోలీసులు
 అమాయకంగా దగ్గరకొచ్చే చేపల్ని
 అమాంతం ఒక్కదూకు దూకి పట్టుకున్నట్టు
 పై కిళ్ళనీ రిజాల్ని
 లై టులేకుండా పోతున్నందుకు
 దారితప్పి నడుస్తున్నందుకు
 చట్టుక్కున రోడ్డుమధ్యకొచ్చి నిలేసి

వట్టినే కాసేపు హడావుడిచేసి డబ్బులు వసూలుచేసి
జేబులు నింపుకుంటున్నారు
దార్లు కొట్టి బతుకుతున్నారు
వాళ్ళు అవినీతి భక్షకులు రక్షకభటులు

ప్రభుత్వ ఆసుపత్రుల్లో అడ్మిషన్లకు తొలిమెట్లు
ఆ డాక్టర్ల ప్రయివేటు క్లినిక్కులు
రోగం ముదిరి ప్రాణంమీదికి వచ్చినా
పదవో పలుకుబడో లేకపోతే
పెద్దవాళ్ళనుంచి సిఫార్సులేఖలు తేకపోతే
ఆస్పత్రుల్లో ప్రవేశానికి అర్హత చాలదు
కనుకనే

అనుభవజ్ఞుల సలహాల్ని పాటించి
కన్సల్టింగు ఫీజుతో రోగులు
అప్పుడే కళ్ళు తెరిచిన క్లినిక్కులముందు
డాక్టర్ల దర్శనార్థం గుమిగూడుతున్నారు

లంచాలకు మంచాలువేసే ప్రభుత్వ ఆస్పత్రుల్లోనై తం
మంచాలు వేయడానికిమాత్రమే లంచం
మంచిరకం మందు కావాలంటే
మళ్ళీ దక్షిణ పడేయడం అవసరం
ఆ రహస్యం తెలిసి అమాయకులు
వాళ్ళిచ్చిన మంచినీళ్ళ మందుల్నే
అమృతంగా ఎంచుకుని
ఆలస్యంచేస్తే అమృతం విషంగా పులిసిపోతుందని
తైమవడంతోటే టంచన్ గా
మందులు వేసుకుంటున్నారు రోగులు
పాపం ! రంగు నీళ్ళన్నీ మందులని నమ్మే
వట్టి అమాయకులు వారు ! !

ఫలమో పుష్పమో
 బుడ్డినో డబ్బునో
 పనినిబట్టి తృణమో ఫణమో ముందో వెనకో
 యథాశక్తి సమర్పించుకోడానికి
 కంట్రాక్టర్లూ, పన్లు కావలసినవారూ
 ఉద్యోగుల యిళ్ళను వెతికి పట్టుకుని
 అసుర సంధ్యవేళ కళ్ళల్లో దీపాలు వెలిగించి
 అయ్యగార్లకు నై వేద్యాలూ
 అమ్మగార్లకు హారతులూ
 అందరికీ జనరల్ గా

నమస్కారాలూ, మస్కాలూ పెట్టి
 తమ సంతోషాన్ని ప్రకటించు కుంటున్నారు
 అన్నమాటను నిలబెట్టుకుంటున్నారు

సన్నకారుజీవులకు సందెవేళ సంతోషం మిగలదు
 వెలుగుతోపాటు ఆశకూడా యింకిపోయి
 నిరాశా నిస్పృహలు చీకటితోపాటు విస్తరించి
 కష్టాల కారడవిలా భవిష్యత్తు కనిపించి
 బ్రతుకునిండా భయం పేరుకుంటుంది
 జీవితంమీద మోజు రాలిపోతుంది

పొద్దున్నే వందరూపాయలు అప్పుతెచ్చి
 సాయంత్రానికి ఐదురూపాయలు వడ్డీకట్టి
 అమ్మకాల్లో మిగిలితే ఎచ్చాలు కొనుక్కుని
 సంధ్యవేళయిళ్ళకు చేరుకుంటున్నారు
 పెట్టుబడికి పెట్టో డబ్బులేని తోపుడుబళ్ళహాకర్లు
 అప్పులవాళ్ళ దయాదాక్షిణ్యాలమీద బతికే నిత్య దరిద్రులు

ఉదయం అద్దె రిజాలతో హుషారుగా వీధులు పట్టి
 సాయంత్రానికి యజమానికి అద్దె కట్టి

జేబుల్లో మిగిలిన చిల్లరని లెక్కేసుకుంటూ
పడిన శ్రమకు తగ్గ ప్రతిఫలం లేనందుకు
నిరుత్సాహంతో కాళ్ళీడ్చుకుంటూ
చింపిరి గుడిసెల నిలయాలకు చేరుకుంటున్నారు
ఒళ్ళొంచి కష్టపడ్డా ఫలితందక్కని నిత్యశ్రామికులు

సంధ్యలో మురికి వాడల పూరిళ్ళు
వాళ్ళ బ్రతుకుల్లాగే చీకటి గుయ్యారాలు
ఇంకా పొయ్యిలు రాజుకోక
ఇంట్లో కరెంటు దీపాలు లేక
కిరసనాయిలు బుడ్డి దీపాల గుడ్డి కాంతిలో
గోడలమీద కదిలే దెయ్యాలలాంటి నీడలతో
పురుగుల్లా పాకే పిల్లలతో
ముసలమ్మల మూల్గులతో
మనుషులు నివసిస్తున్నట్టే వుండవు యిళ్ళు
మరికాసేపు పోతేగాని అక్కడ
వంటగిన్నెల చప్పుళ్ళూ, తాగొచ్చినవాళ్ళతిట్లూ వినిపించవు
రొయ్యిపొట్టు చారూ, ఉల్లి పులుసు వాసనలూ ఊరేగవు

కాసేపట్లో అక్కడ హడావుడి మొదలవుతుంది
తాగొచ్చిన వాళ్ళ అల్లరి ఆరంభమౌతుంది
వంట యింకా కానందుకు
చెప్పినకూర వండనందుకు
పిల్లలు ఏడుస్తున్నందుకు
తాగొస్తే పెళ్ళాం నిలదీసి అడిగినందుకు
తన్నులూ తిట్లూ చిందులూ
ప్రతిరోజూ అక్కడ జాతరలు !

సంధ్యలో నగరవాసులు
వెలుగునీ వివేకాన్నీ కోల్పోయి

చీకటిని అజ్ఞానాన్ని కట్టుకుని
 చలిని ఆకలిని కప్పుకుని
 వెచ్చగా కోరికల్ని జోకొట్టే అనుభవాలవై పు
 అనుచితంవై పు అవినీతివై పు
 అనాగరికతవై పు అడ్డదారులవై పు
 అధోజగత్తువై పు అధివాస్తవిక సుఖాలవై పు
 కొందరు అతిరహస్యంగా
 మరికొందరు బాహ్యంగా
 తమనితాము వంచించుకుంటూ
 తమలోని తమను బట్టబయలుచేసుకుంటూ
 ఆధునిక జీవితం పేరుతో
 పాకుదురాళ్ళమీద జారిపోతున్నారు
 అలా అలా ఎక్కడికో కొట్టుకుపోతున్నారు
 అందుకే
 నగరంలో సంద్య
 పతనానికి గుర్తు

Blank Page

రాత్రి

రెండోకంట పడకుండా
పిల్లిలా నక్కినక్కి
ఏ కొంపలోకో దూరిన సూర్యుడి వెనక
తలుపులు మూసుకుని
వెలుగంతా లోపల నిలిచిపోయి
బయట చీకటి మిగిలినట్టు
పడమటి ఆకాశంలో సంజకాంతి
ఆరిపోయే ఆఖరి వెలుగులాగ
కొద్దిసేపు ఎర్రగామండి ఆరిపోయి
ఆకాశంనిండా పిచ్చితుప్పల్లా
చిక్కని చిమ్మచీకటి పెరిగిపోయి
పాముకాటు తిన్నట్టు
నరనరాన చీకటి విషం ప్రవహించి
కణకణాన్నీ చుట్టి అల్లుకుని
ఒళ్ళంతా నల్లబడిపోయింది ఆకాశం

అన్నివైపుల్నించీ పద్మవ్యూహంతో
ఆకాశంమీద విరుచుకుపడి ఆక్రమించి
విశాలమైన చీకటి సామ్రాజ్యాన్ని ప్రతిష్ఠించి
నగరంమీదకు విస్తరించి వ్యాపిస్తోంది చీకటి

గాలి గుర్రాలెక్కి
మంచు కొరడాలతో
నగరమంతా తిరిగి
పహారా కాస్తోంది చలి

చీకటి సరస్సులో
విచ్చలవిడిగా విహరిస్తోన్న
తీపి అనుభవాల చేపల్ని పట్టడానికి
ఎరగుచ్చి వేసిన వెండి గేలంలా వున్నాడు
అర్ధచంద్రాకారపు చంద్రుడు
గట్టిగా గాలేస్తే ఎగిరిపోయే సన్నటి తీగముక్కలా
ఎండిపోయిన రక్తమాంసాల జీర్ణ దేహుడు

వెలుగులేక వేడిలేక
చిన్నబోయింది ఆకాశం
రంగులేక రూపులేక
నల్లబోయింది నగరం

చలి ఝుళిపించే కొరడా దెబ్బలకు
ఒళ్ళు చిట్లుతుందని జనం
వీధుల్లోకి రావడానికి భయపడి
ఇళ్ళల్లో దాగుంటున్నారు
తప్పనిసరై వీధుల్లోకి వచ్చినవారు
చలిదెబ్బల్ని కాచుకోడానికి
ఊలు కవచాలు ధరించి
కంగారుగా కదలిపోతున్నారు

నగరంలో వీధి దీపాలకు
చీకటిని తరిమి కొట్టడంకన్న
అందంగా నగరాన్ని సింగారించడం ముఖ్యం
అందుకే ముఖ్యమైన వీధుల్లో

విఠపీ వాడల్లో, పెద్దవాళ్ళ ముంగిట్లో
 అవసరాన్ని మించి అడుగడుగునా దీపాలుంటాయ్
 చిన్నచిన్న సన్నకారుగూడెల్లో, యిరుకుమురికి వాడల్లో
 అక్కడా అక్కడా ఒక్కొక్కటి చొప్పున
 నామమాత్రంగానే దీపాలు వెలుగుతుంటాయ్

చీకటిని మేసి మేసి
 మత్తెక్కిన వీధిదీపాలు కొన్ని
 సందుల్లో గొందుల్లో
 చూసేవాళ్ళు లేరని
 పబ్లిక్ గా కునికిపాట్లు పడుతున్నాయ్
 నగరం వొంటిమీద వెలుగు హారాల్లా
 దీపాలకింద మెరుస్తున్నాయ్ సిమ్మెంటు రోడ్లు
 వరుసలు తీర్చిన వీధి దీపాలు
 హారాలమధ్య పొదిగిన పొడుల్లా కనిపిస్తున్నాయ్

చలికి జడిసి
 పెందరాళే పరదాలు వాలి
 కిటికీలూ తలుపులూ మూసుకుని
 చీకటి గూళ్ళలా వున్నాయి యిళ్ళు

చెట్ల ఆకులమీద
 కత్తులు నూరుతోంది గాలి
 గడ్డిపరకల్ని భయపెట్టి
 అదరగొడుతోంది చలి

చలికి ముడుచుకుపోయి
 ఆకులమధ్య ఒదిగిపోయి
 చెట్లమీది పక్షులు
 రెక్కల్ని గట్టిగా ఆడించలేక
 కొమ్మల్ని ఒదిలి కదలేక

ఉన్నచోటనే అంటుకుపోయాం
నిశ్చలంగావున్న చెట్లు
నిశ్శబ్దంగా నిద్రపోతున్నట్టున్నాయ్

వెలుగు కొమ్ములతో చీకటిని చీల్చుకుని
దారిచేసుకుంటూ కార్లూ బస్సులూ
నగర మహారణ్యంలో
నిర్భయంగా తిరుగుతున్నాయ్
రితూలకు, నై కిళ్ళకు తగిల్చిన కొమ్ములు
ఒకవిధంగా అజగళ స్థనాలు
అవి అలంకారానికేగాని ఆత్మరక్షణకు కావు
చట్టానికేగాని చీకటిని చీల్చడానికి కావు
అందుకే అవి గుడ్డాళ్ళలా
తడుముకుని తడుముకుని మరీ కదుల్తున్నాయ్

సాయంకాలంనుండి బిజీగా వుండి
పెద్ద మొత్తాల్లో లాభాలుపిండి
ఇప్పుడిప్పుడే దుకాణాలు తెరిపిన పడి
అమ్మకాలు పలచబడి రాబడులు సన్నబడి
ఏదో ఒక ధరకు ఆఖరిబేరాలకు రాజీపడి
వ్యాపార్లు గళ్ళాపెట్టెలు నింపుకుంటున్నారు
ఆ రోజు అమ్మకాల్ని తాపీగా లెక్కెట్టుకుంటున్నారు

షాహుకార్ల వేళ్ళమధ్య నోట్లు
గుమస్తాల కళ్ళల్లో పడ్డ నలుసులు
ఏనుగుముందు చిట్టెలుక్కి
తన అల్పత్వం గుర్తొచ్చినట్టు
దోసిళ్ళకొద్దీ రూపాయి నోట్లు చూస్తే
గుమస్తాలకి తమ దరిద్రమే గుర్తొస్తుంది
తీరని కోరికల పెరేడులో

చింపిరి బ్రతుకుల్ని తొడుక్కుని
కవాతు చేసే తమ బికారి రూపాలకి
ప్రేక్షకులు నవ్వుతున్నట్టనిపిస్తుంది
మనసు ఒక్కసారిగా కలుక్కుమంటుంది

మేడల్లో ట్యూబులైట్లు వెలుగుతున్నా
మూసిన తలుపుల వెనక
మందమైన కాంక్రీటు గోడలమధ్య
వెల్తురు నిలిచిపోయి
చిమ్మచీకట్లో మునిగిపోయాయి మేడలు
మురికివాడ పాకల్లో చమురుదీపాలే వెలుగుతున్నా
ఒంటిమీదేకాక యింటిమీదనై తం
సరైన ఆచ్ఛాదన లేక
తడికలు బిగించుకున్నా
సందుల్లోంచి జారిపోయి
వెల్తురు గుడ్డిదై నా
బై టీకి పొర్లిపోయి
అస్పష్టంగానై నా
కాంతితో మెరుస్తున్నాయి పూరిళ్ళు

పూరిళ్ళ జనానికి
కారం ముద్దో కాకరకాయ కూరో
అన్నంలోకి ఆధరువుంటే చాలు
పాపం సొమ్ముతో మహారాజుల్లా మెలిగేవారికి
పాలూపాయసాలో, పలావో వుండకపోతే ఆకలి తీరదు
అందుకే పెద్దింటి వంటగదుల్లో
పొయ్యిలు యింకా మండుతూనే వున్నాయ్
పూరింటి పొయ్యిల్లో
నిప్పులు ఎప్పుడో ఆరిపోయి
కుక్కలో పిల్లలో అప్పుడే పొర్లుతున్నాయ్

ఆకలి పేగుల కోరన్ గీతాలతో
తాగొచ్చినవాళ్ళ తూలే కాళ్ళ చిందులతో
తిట్లతో పోట్లాటలతో
అరుపులతో అల్లర్లతో
సంధ్యలో పైకప్పులు ఎగిరిపోయినట్టు
బడబడలాడిన మురికివాడల పూరిళ్ళు
చీకటి చిక్కబడేసరికి సద్దు మణిగి
బుద్ధిగా నిద్రపోతున్నాయ్

పగలంతా కష్టపడి పనిచేసి
సాయంకాలానికి అలసి సొలసి యింటికొచ్చి
కడుపునిండా తినడానికి తిండిచాలక
ఉన్నదానితోనే సగం కడుపు నింపుకుని
నిద్రతోనే ఆకలిని దూరానికి తరుముకుని
ఒళ్ళుమరిచి నిద్రపోతున్న శ్రమజీవులతో
నిశ్శబ్దంగా నిశ్చలంగా వున్నాయి పూరిళ్ళు

పగలు టిఫిన్ మీద టిఫిన్లు దట్టించి
తిన్నది అరక్క
రాత్రి భోజనానికి కడుపులో ఖాళీలేక
మరికాస్సేపు ఆలస్యం చేద్దామని
కబుర్లతో కాలక్షేపం చేస్తున్న గొప్పింటి మారాజులతో
నిద్రకి వెలుపల
నిశ్శబ్దానికి దూరంగా
సందడిగా వున్నాయి భవంతులు
ఆశ్రీతులకు కల్పవల్లి
అవకాశాల వాణి ఆకాశవాణి
అక్కడ యింకా గొంతు చించుకొంటూనేవుంది
ఆకాశవాణి ఆస్థాన కవులో, కథకులో
వాళ్ళ కాకారాయుళ్ళో, బాకారాయుళ్ళో

వారం తిరక్కుండానే మళ్ళీ గాలిలో కొచ్చి
తమ సుపరిచిత కంఠాన్ని వినిపించి
శ్రోతల జ్ఞాపకశక్తిని పరీక్షిస్తున్నట్టుంది

ఎండిపోయిన శబ్దాలమించి బరువుగా కదిలిపోతూ
సినిమాలకి ఎగబడేవాళ్ళు
ఇళ్ళకు దిగబడే వాళ్ళు
వాళ్ళ పాదాల కింద
చిదిగిపోతున్న నిశ్శబ్దపు చితుకులు
నిశ్చలమైన రాత్రిమీద అవి
శబ్దాల్ని చెక్కుతోన్న చప్పుడులు !
నగరాన్ని నిద్రపుచ్చడానికి
జో కొట్టుతున్న దరువులు !!

రాత్రి రెండో ఝూమువరకు మేలుకొని
ఆలస్యంగా నిద్రపోయి
ఉదయం మరీ ఆలస్యంగా నిద్రలేచి
హడావుడి పడడం నగరానికి రివాజు
చీకటంటే దానికి విపరీతమైన మోజు
అందుకే

సగంరాత్రివరకు చీకట్లో మేలుకుని
అడిచేసే పాపాల్లో పాలుపంచుకుని
ఉదయం ఎండెక్కేవరకు నిద్రపోయి
తొలి వెలుగు అందాన్ని మర్చిపోయి
బారెడు పొద్దెక్కితేగాని కళ్ళుతెరవదు నగరం

అసలు నకిలీల మధ్య
తెలుపు నలుపుల మధ్య
మంచి చెడ్డల మధ్య
తేడా స్పష్టంగా తెలిని చీకట్లో

నల్లని ముసుగు కింద స్వేచ్ఛగా
రాత్రవేళ మెలగడానికి మనిషికి
సిగ్గుకీ సంకోచానికీ
గౌరవానికీ గొప్పతనానికీ
అంతగా భంగం కలగదు
చీకటి మరుగున చేసిన ప్రతిపనీ
అందరి కళ్ళకూ విధిగా ఆనదు
కనుకనే చీకటిని ఆసరా చేసుకుని
కోరికల ఆకలిని తీర్చుకుని
ప్రజల్లో పెద్దమనుషుల్లా
చెలామణీ అవుతుంటారు కొందరు
పాపాలమధ్య బ్రతుకుతూ
బట్ట కట్టి మిద్దె లెక్కుతుంటారు వారు

చీకటి చిక్కగా పేరుకోగానే
నగరంనిండా విచ్చలవిడిగా వెదజల్లినట్టున్న
పాపాల పుట్టల్లోంచి, అద్దాలగుహల్లోంచి
చీకటి గుబురుల్లోంచి, చలి భూగృహాలనుంచి
నగర నాగరిక జంతువులు
విషపు ఆలోచనల పురుగులు
రకరకాల భయంకర ఆకలిమృగాలు
వీధుల్లోకొచ్చి దారికాచి
విచ్చల విడిగా వేటాడుతున్నాయ్
నిశాచరులై తిరుగుతున్నాయ్

సినిమాహాళ్ళ దగ్గర, స్టేషన్ల ముందర
బార్ల ఎదుట, బస్ డిపోల వద్ద
బజారు సందుల లోతట్టున
చీకటి మరుగున
రోడ్డుపక్క దీపాలక్రీనీడల్లో

పార్కుచేసిన రిజాల్తో, టాక్సీల్లో
 ఒంటిమీది యవ్వనాన్ని పెట్టుబడిగా పెట్టుకొని
 పరదాల వెనక పడిగాపులు కాచుకుని
 రహస్యంగా వ్యాపారం సాగించే అమ్మాయిలు
 ఒచ్చిన జేరాలు చెయ్యిజారిపోకుండా
 లోపలికి ఎక్కించుకుని దగ్గరికి లాక్కుని
 సరసాల్ని సన్నని మెరుపుల చిరునవ్వుల్ని
 ఎరలుగావేసి కొక్కెలు బిగించి
 గాలిని ఖరాబుచేసి జేబులు ఖాళీచేసి
 సజావుగా వ్యాపారం సాగిస్తున్నారు
 బరువుగా అక్కడినుండి సాగిపోతున్నారు

అధికార్ల దాహాన్ని గుర్తించి
 బుడ్డిలు పట్టించి
 గుట్టుగా అమ్మాయిల్ని పంపించి
 పనులు చేయించుకునే కంట్రాక్టర్ల చలవవల్ల
 జార్లకీ, వొళ్ళమ్ముకునే అమ్మాయిలకీ
 నగరంలో రాత్రిపూట గిరాకీ ఎక్కువ

గంజాయిపొగ గొంతువరకూ దట్టించి
 తన్మయత్వంలో మునిగి అరమోడ్పు కళ్ళతో
 తత్వాలు పాడే బై రాగుల్లా
 మత్తుగా జోగుతూ
 రాసక్రీడలు మనసునిండా ఎక్కించి
 ఆనంద పారవశ్యంలో పరిసరాల్ని మరిచి
 రాగాలుతీసే భక్త వరేణ్యుల్లా
 చిద్విలాసంలో మునిగి తేలుతూ
 ఈ లోకంమాట మర్చిపోయి
 మరో లోకంవైపు చూస్తున్నాయ్ బార్లు
 అక్కడ దీపాలు దేదీప్యమానంగా వెలగక

మ తైక్కినట్టు మసగ్గా
కలల్లోంచి తొంగి చూస్తున్నట్టుంటాయ్
అక్కడ నీడలు వెల్తురులో కరగక
దెయ్యాలలా పొడుగ్గా
స్మశానంలోంచి లేచొచ్చి తిరుగుతున్నట్టుంటాయ్
అక్కడ

వుండి వుండి ఎవరో
గాలిని గద్దించినట్టు అరుస్తారు
తాగి తాగి ఏ మనిషో
గ్లాసులతో మాట్లాడుతున్నట్టు
మెల్లగా రహస్యాలు చెప్తుంటాడు

పరాయివాళ్ళ పెళ్ళాల మీద
ఇరుగు పొరుగు ఆడాళ్ళమీద
తమ కింద పనిచేసే అమ్మాయిల మీద
అక్కడ స్వేచ్ఛగా కబుర్లు దొర్లుతుంటాయ్
మనసులోని చీకటి అరల్లో
పాలిపోతోన్న రహస్యాలు
ఏ బలహీన ఊణంలోనో
బై టికి తొంగి చూసి
బట్టబయలై వినిపిస్తుంటాయ్
అక్కడ గాలి వేడెక్కి
గదులు జ్వరం వచ్చినట్టుంటాయ్
అక్కడ మనసులు వెచ్చబడి
తాపంతో తూలిపోతుంటాయ్

ఒకమనిషి మరోమనిషిని పీక్కుతినడం
మహాపాపమని
దేశమే మరో దేశాన్ని పీక్కుతినే
ఒక రాబందుమార్కు దేశంలో

దానిలాంటి మరికొన్ని ధనమదాంధ దేశాల్లో
 భోగాలు పెరిగి పెరిగి
 వై రాగ్యం వంటబట్టి
 వ్యాప్తిలోకొచ్చిన దిగంబరత్వాన్ని
 దిగుమతి చేసుకున్నట్టుగా
 ఖరీదైన బార్లో కేబరె నర్తకి
 ఒంటి మీదున్న బట్టల్ని
 ఒక్కటొక్కటిగా వొలిచి పారేసి
 అరచేతి వెడల్పు గుడ్డపీలికలు రెంటిని
 ఆచ్ఛాదనగా వొంటిమీద మిగిల్చి
 ఎండ పొడ ఎరగని వొళ్ళంతా చూపుతూ
 అంగాంగాల్ని కసిగా పూపుతూ
 అంకమ్మ శివాలేస్తోంది
 దారితప్పి నగరానికి వచ్చిన
 అనాగరిక ఆటవికలా
 విచ్చల విడిగా గెంతి చిందులేస్తోంది

అక్కడక్కడ కొన్నిచోట్ల
 పెళ్ళాంకన్నా ప్రేమగా
 స్నేహితురాళ్ళను మించి సరదాగా
 తాగినంతసేపూ కాలక్షేపానికి
 'కాల్ గరల్స్' రడిగావున్నారు
 అడిగినంతా పట్టించి
 తినగలిగినంతా తినిపిస్తే
 ఆ కాస్సేపూ పెళ్ళాన్ని మరిపించి
 పరిచయంలేకున్నా స్నేహితురాలిలా మురిపించి
 కబుర్లతోనే కడుపు నింపుతుంటారు వారు

పాశ్చాత్య నాగరికతా వ్యామోహంలో
 బార్లకి పిలిస్తే రాని పెళ్ళాలతో

వాదించే వోపికలేక
గృహమే స్వర్గసీమగా
బ్రతుకే పూలరథంగా
జీవించడం చేతకాక
బారుల్లో కాల్ గరల్పుతో
కబుర్లతో కాలక్షేపంతో
చేతిచమురు వదుల్చుకొని
సరదాగా చలిరాత్రిని వెలిగించుకుంటున్నారు
నగర నాగరీకులు కొందరు

పనులు జరగడానికి
డబ్బుతో కానిపని
అమ్మాయిల్ని అందిస్తే అవుతుందని
ఉన్నవాటిలో అదే
తక్కువ ఖర్చులో తేలేదని
కంట్రాక్టర్లు లెక్కలువేసి తేల్చి
అధికార్లకీ అప్పుడప్పుడు పాలకులకీ
అవసరం వచ్చినప్పుడు పక్కలమీదికి
అందమైన అమ్మాయిల్ని తీసుకొచ్చి తార్చి
సూక్ష్మంలో మోక్షంపొందే
చిట్కా మంత్రం వేస్తున్నారు
అత్యాధునికంగా అలంకరించుకున్న అమ్మాయిలు
నిద్రపోకుండా మేలుకుని ఎదురుచూస్తూ
వాళ్ళు ఫోనుల్లో కబురంపితే
టేక్సిలోవచ్చి వాలుతున్నారు

లంచాలు చెల్లించకపోతే
ఈ రోజుల్లో ఎక్కడోగాని ఉద్యోగంరాదు
అధికార అర్హతలు ఎన్నివున్నా
ఇంటర్వ్యూ పంపడానికేగాని

ఉద్యోగం రావడానికి కాదు
 అనధికార అర్హతల లిస్తు వేరేవుంది
 దానిమీదే ఉద్యోగం రావడం ఆధారపడివుంది
 కొందరికి ప్రముఖుల సిఫార్సులేఖలు వుండాలి
 మరికొందరికి అధికార్లతో ఫోన్లు చేయించాలి
 కొందరికి పెద్దవాళ్ళతోవున్న బంధుత్వం విప్పిచూపాలి
 మరికొందరికి అవసరానికి ఆదుకొనే నమ్మకం కలిగించాలి
 కొందరికి లంచాలు యివ్వాలి
 మరికొందరికి మంచాలు వేయాలి
 ఏమీలేనివాళ్ళు, ఏదీ చేతకానివాళ్ళు
 ఉద్యోగానికి అర్హులుకారు
 ఎంతగింజుకున్నా వాళ్ళకి ఉద్యోగం రాదు

నిజానికి

మంచాలువేసే అవసరం మగాళ్ళకి లేదు
 ఆడాళ్ళకి అప్పుడప్పుడు ఆ ప్రమాదం తప్పదు
 కొందరు తెలివిగా తప్పుకుంటారు
 లంచాలుపోసి మంచాల జోలికి మరి పోనివ్వరు
 దురదృష్టవంతులు బలవంతంగా తప్పుచేస్తుంటారు
 లంచాలకు స్తోమతులేక మంచాలే వేస్తుంటారు

గతిలేని అభాగినులు ఎందరో

తమ పాలిటి శాపంగా మారిన రాత్రిలో
 నిర్దాక్షిణ్యంగా అంతరంగం పీకపిసికి
 బలవంతంగా బలిపశువులా కదిలి
 పరిస్థితులకు లొంగిపోతున్నారు
 పై వాళ్ళ ఆకలికి బలై పోతున్నారు

ప్రతిరోజూ నగరానికి

ప్రవాహంలా వచ్చే జనానికి

నిలకడగా నిలవడానికి
వసతినిచ్చే లాడ్జింగులు, బోర్డింగులు
ఆధునిక నగరానికి కావలసిన హాంగులు
ఆ హాంగులు లేకుండా ఏ నగరమూ వుండదు
పగలనక రాత్రునక
అక్కడికి వచ్చిపోతుండే జనానికి
అంతస్తులనుబట్టి, అభిరుచులనుబట్టి
అర్థబలాన్ని బట్టి, అవసరాలనుబట్టి
అనేకరకాల లాడ్జీలు వుంటాయి
కొన్నిచోట్ల 'మడతమంచాలు అద్దెకివ్వబడును'
మరికొన్నిచోట్ల 'సకల సౌకర్యాలూ కల్పించబడును'

అక్కడి సౌకర్యాలకు అలవాటుపడ్డవారు
అడపాతడపా నగరానికి వస్తుంటారు
తాగడానికి 'ఫారిన్ సరకు' మొదలుకొని
చదవడానికి సెక్స్ సాహిత్యం వరకు
అన్నంలోకి కోడి కూర మొదలుకొని
పక్కలోకి అమ్మాయి వరకు
సర్వం ఊణాలమీద సరఫరా అవుతాయి
అన్నీ అతిరహస్యంగా సాగిపోతాయి

అలాటి లాడ్జీలు నగరంలో కొల్లలు
వాటికి రాత్రిపూటే ఎక్కువగా బేరాలు
పొరుగుాళ్ళు నించి సరేసరి
నగరంలోవాళ్ళునై తం
అక్కడ అప్పుడప్పుడు దిగుతుంటారు
'సకలసౌకర్యాలూ' పొందుతుంటారు

ఎర్ర దీపాల వీధుల్లో రాత్రి వ్యాపారం వుంజుకుని
తలుపులూ కిటికీలూ మూసుకుపోయి

గదుల్లో దీపాలు ఆరిపోయి
 చీకటిలో కూరుకుని
 రహస్యమంతనాలు చేస్తున్నట్టున్నాయ్ యిళ్ళు
 ఆ సానివాడ సందుల్లో
 వీధిదీపాల వెలుతురో
 చెడతిరుగుతున్నాయ్ సెంటువాసనలు
 అక్కడి యిళ్ళల్లో అందమైన ముందరి గదుల్లో
 వయ్యారాలు పోతున్నాయి అగర్బత్తుల పొగలు
 దీపాలు ఆరిపోయిన బెడ్ రూముల్లో
 వెచ్చబడుతోన్న గాలిలో
 గుప్పున ఎగురుతున్నాయ్ నలిగిన పూలవాసనలు

అక్కడ మండే కోర్కెల్లో
 మరిగే రక్తంలో
 గాలి వెచ్చబడి
 గదులుదాటి గోడలుదాటి
 సందులు దాటి గొందులు దాటి
 వీధుల్ని సైతం చుట్టుముట్టి
 చలిలో తడిసొచ్చిన సరసులకు
 వాడలో అడుగెట్టగానే
 బ్రోకర్ల కన్నా ముందే ఎదురెళ్ళి పలకరించి
 శాలువలా వెచ్చగా చుట్టి ఉపచారాలు చేసి
 సాదరంగా ఆహ్వానిస్తోంది
 దారిచూపి నడిపిస్తోంది

బ్రోకర్లు బీడీలు కాలుస్తూ
 వీధి దీపాలక్రీనీడల్లో
 ఇంటి అరుగుల చీకటి మూలల్లో
 దారికాచి
 ఎక్స్రే కళ్ళతో

పూలరంగళ్ళ జేబుల్లోకి చూపుల్ని ఫోకస్ చేసి
వాళ్ళ అవసరాన్ని బట్టి, అంగీకారాన్ని బట్టి
వాళ్ళ రసికతను బట్టి, రాలుబడిని బట్టి
అమ్మాయిల్ని చూపుతున్నారు
వచ్చిన బేరాలు చెయ్యి జారిపోకుండా
వాక్చతుర్యంతో వాళ్ళని కట్టిపడేస్తున్నారు

అక్కడ మూడుపూలు ఆరు కాయలుగా
ముగ్గురు అమ్మిలు ఆరుగురు అబ్బిలుగా
సజావుగా వ్యాపారం సాగిపోతోంది
పడగ్గదులన్నీ విటులతో నిండుకుని
సగంమందికి ముందుగదుల కుర్చీల్లో
మీనమేషాల లెక్క తప్పనిసరైపోతోంది

ఇంతటి మహా నగరానికి
ఒకటో రెండో సానివాడలు చాలవు
అసంఖ్యాకమైన పూల రంగళ్ళకు
ఆశ్రయం యివ్వడానికి
అవి పుష్పకవిమానాలు కావు
అందుకని నగరంలో అక్కడక్కడ
గౌరవమైన యిళ్ళు కొన్ని వున్నాయ్
అలాంటి అవసరాల్ని అవి
గుట్టుగా తీరుస్తున్నాయ్

తెలిసో తెలియకో
యవ్వనోద్రేకంలోనో, పరిస్థితుల ప్రాబల్యం వల్లనో
చీకటి తప్పుచేసి
పాపంపండి ఫలితం కనిపించేసరికి
గుట్టుగా కడుపులో పెట్టుకుని దాచుకోలేక
డాక్టర్ల వెంటపడేవారికి
చిక్కని చీకటి చక్కని మరుగు

ఉన్న ఊరు వదిలి

పొరుగువాడిని గురించి పట్టించుకోని నగరానికొచ్చి

అజ్ఞాతంలోనో, అయినవాళ్ళింట్లోనో

తొమ్మిది నెలలూ నిండేవరకు వుండి కనేవారికి

చీకటి చక్కని కవచం

ఎవరికో పుట్టిన బిడ్డని

ఆ కవచంకింద రక్షణపొంది

ఏ చెత్తకుండికో పెంటకుప్పకో

దయదలిస్తే అనాధాశ్రయం ఆవరణకో

ఇక్కడ నిర్భయంగా అప్పజెప్పొచ్చు

అలాటి కసాయిదృశ్యాలు

అప్పుడప్పుడు యిక్కడ వుండేవే

అలాటి చీకటి చిత్రాలు

నగరంలో రాత్రికి మామూలే

కేడీలూ, కత్తి వ్యాపార్లు

దొంగసరుకుల రవాణాదార్లు

దార్లుకొట్టి బతికేవాళ్ళూ

ఎక్కువగా నిశాచరులు

అధికార్లు కళ్ళకు వాళ్లు

చీకటితో గంతలుకట్టి

అమాయకప్రజల్ని

నిలువునా మోసంలో ముంచి

చడిచప్పుడు లేకుండా

రెండోకంట పడకుండా

పాపాల్ని మేసి జీవించే రాకాసి బకాసురులు

వాళ్ళకు వేటాడ్డానికి రాత్రిపూటే ఎక్కువవీలు

మనిషి జేబుకొడితే నేరం

అందుకు చట్టంతో దండించొచ్చు

మీద చెయ్యి చేసుకుంటే ఘోరం
దానికి జైల్లో పెట్టించొచ్చు
ప్రాణాల్నితీస్తే అది మహాపరాధం
తీసిన ప్రాణానికి ప్రతిగా ఉరిశిక్ష వెయ్యొచ్చు
కాని—

ప్రాణాల్ని నిలిపే ఆహారపదార్థాల్ని కత్తిచేసి
అనేకానేక అమాయక ప్రజల ఆరోగ్యాల్ని హరించి
మెలమెల్లగా
వాళ్ళ ప్రాణాల్నిపై తం బలిగొనే కత్తి వ్యాపారస్థుల్ని
హంతకులుగా లెక్కించి
నిలువునా చీరేసే
నడిరోడ్లో ఉరితీసే
పకడ్బందీ అయిన చట్టం ఏదీలేదు
ఉన్న చట్టంకింద శిక్ష చాలా తక్కువ
వచ్చేలాభంతో పోలిస్తే
కంటికికూడా అది ఆనదు
కనుకనే కత్తి వ్యాపారస్థులు బరితెగించిపోతున్నారు
కనిపించిన ప్రతి సరుకునూ కత్తిచేసి
ప్రజల ఆరోగ్యాన్నీ ధనాన్నీ దోచుకుంటున్నారు

గొడౌనుల్లో, ఫ్యాక్టరీల్లో
దుకాణాల్లో, దెయ్యాల కొంపల్లో
తాళాలువేసుకున్న తలుపులవెనక
శబ్దాలు దాటని మందమైన గోడలమధ్య
చూపులువాలని చిక్కని కప్పులకింద
అన్యాయాలకీ అక్రమాలకీ
పాపాలకీ కిరాతకాలకీ
చీకటితో కత్తి వ్యాపారస్థులు
ఆలయాలు కడుతున్నారు

అక్కడపెట్టే నై వేద్యాలకు
ప్రత్యేకంగా ఫలానా సరుకని పంలేదు
డబ్బుపెట్టి కొనక్కరలేనివి
అప్పనంగా ఎక్కడబడితే అక్కడ దొరికేవి
మంచినీళ్ళూ, మట్టిబెడలై నా చాలు

దొంగసరుకుల రవాణాదార్లు
అవసరవస్తువుల అక్రమనిలవదార్లు
ఒక బెత్తెడు అటూ యిటూగా
కత్తి వ్యాపారులకు అన్నదమ్ములు
చీకటిలో కరిగిపోయే రాత్రిచిత్రాల్ని
కనిపెట్టగలిగే ఎక్స్రే కళ్ళుంటే
లెక్కలేనన్ని వీళ్ళ అక్రమాల్ని
వరుసగా రికార్డు చెయ్యొచ్చు

సైకిల్ ట్యూబుల్లో కాపుసారా
కార్ల డిక్కిల్లో స్కెగుల్లు సరుకులు
మిఠాయి డబ్బాల్లో గంజాయి ముద్దలు
సబ్బుల డొక్కుల్లో బంగారం బిస్కట్లు
నమ్మకంగా అవిచేసే రహస్య ప్రయాణాలు
దుకాణాల్లోంచి గొడౌనుల్లోకి
అక్కడినుంచి చీకటి కొట్టుల్లోకి
నిత్యజీవితావసర వస్తువుల కదలికలు
అంచెలంచెలుగా వాటి నడకలు
నగరంలో చీకటిలో కరిగిపోయిన రాత్రి చిత్రాలు

అంతకు మించిన దారుణాలు
ఎన్నెన్నో అన్యాయాలు, అక్రమాలు
దౌర్జన్యాలు, దుర్మార్గాలు
చీకటి ముసుగుకింద పాలిపోయి

వెలుక్కి అందకుండానే
వార్తల్లోకి రాకుండానే
రాత్రిలో కూరుకుపోతున్నాయ్
రహస్యంలో ఒదిగిపోతున్నాయ్
అందుకే —
నగరంలో రాత్రి
పాపానికి ప్రతీక

అర్ధరాత్రి

పడమటి కనుమల్లో పర్వతాలు
సంధ్యవేళ అగ్నిపర్వతాల్లా మండి
రాత్రికి లావాలా పొర్లిన చీకటి
చెట్లనీ చేమలనీ
పొలానీ పల్లెనీ
నిలువునా ముంచి ప్రవహించుకొచ్చి
నగరంలో అడుగు పెట్టి
అర్ధరాత్రికి క్రమంగా చల్లబడి గడ్డకట్టినట్టు
శిలలా నిశ్చలమై పోయింది
చీకట్లో కూరుకుపోయిన నగరం
చెట్లూ చేమలూ
ఇళ్ళూ గుళ్ళూ
అన్నీ లావాలో కాలి మసై
బొగ్గుల కొట్టంలావుంది నగరం

ఎక్కడా అలికిడిలేదు
ఎటునుంచీ శబ్దం వినిపించడం లేదు
ప్రాణంతో బైటపడ్డవాళ్ళవరూ లేనట్టు
నిర్జనమైపోయిన రోడ్లు
బోసిగా కనిపించి

గుండెల్లోంచి భయాన్ని
బై టికి తోడి తీస్తున్నాయ్
గాలి కూడా కదలడం లేదు
మంచుకి తడిసి బరువెక్కి
'నీళ్ళుపోసుకున్న' స్త్రీలా
ఉన్నచోటనే చతికిలబడి పోయినట్టుంది
కాదంటే

మంచుకి జడిసి
చెట్ల గుబురుల్లో నక్కి
ఆకుల్ని వెచ్చగా కప్పుకుని
హాయిగా నిద్రపోతున్నట్టుంది

ఇళ్ళ కప్పుల మీద, మేడ మిద్దెల మీద
మంచుపడి తడిసి
చీకటి అంటుకుపోయి
మరీ నల్లగా వున్నాయి మనుషుల గూళ్ళు
ముఖ్యమైన రోడ్లమీదనేతప్ప
మామూలు వీధుల్లో దీపాలు వెలగడంలేదు
ఇళ్ళల్లో బెడ్ రూమ్ లైట్లు వెలుగుతున్నా
మూసిన తలుపుల్ని దాటుకుని బై టికి రావడంలేదు

రాత్రి పాపాలకి కుళ్ళి
పురుగులు పట్టి పుచ్చి
చెట్టున నిలవక రాలిపడిన పండులావుంది
అర్ధరాత్రిపూట నగరం
లుకలుకలాడే తెల్లని పురుగులు
అక్కడక్కడ వెలుగుతోన్న వీధి దీపాలు
ఉండి వుండి ఒకో కారో, సై కిలో కదిలి
తెల్లని దీపాలు రోడ్లమీద జారి
పురుగులు పాకుతున్నట్టున్నాయ్

కుష్టురోగి ఒంటి మీద
హరించుకుపోయిన రక్తమాంసాల అడుగున
తెల్లగా బైటపడ్డ ఎముకల్లా
దీపాలకింద సిమ్మెంటు రోడ్డు
అసహ్యంగా తొంగిచూస్తున్నాయ్

అడ్డమైన తిరుగుళ్ళూ తిరిగి
రోగాలుతగులుకొని ఒళ్ళంతా కుళ్ళి
ఒంట్రో సత్తువ పోయి ఎముకలపోగు మిగిలి
ఒంగిపోయిన నడుముతో
అస్థిపంజరంలా వున్న చంద్రుడు
చూపు సరిగ్గా ఆనక
కళ్ళు పొడుచుకుని చీకట్లోకి చూస్తూ
అప్పుడప్పుడు మబ్బుగుంటల్లో
కాలుజారి పడ్తూ లేస్తూ
నడవలేక నడవలేక నడుస్తూ పోతున్నాడు
ఆకాశంలో రోగిష్టి చంద్రుడు

లెక్కలేనన్ని చేతుల్ని చాచుకుని
నగరం తలమీద
గొడుగుపట్టిన ఆకాశం మర్రిగుబురులోంచి
గుడ్లగూబల్లా చూస్తున్న నక్షత్రాలు
రాత్రి ప్రతిష్ఠించిన చీకటి రాజ్యానికి
రక్షకభటుల్లా కాపలా కాస్తున్నాయ్
నిద్రపోనివాళ్ళవైపు గుర్రుగా చూస్తున్నాయ్

చంద్రుడి గుడ్డి వెలుగు
నక్షత్రాల మసక వెల్తురు
ఆకాశంమీద పల్చగా పరుచుకుని
చీకటిలో చిరువెలుగు కలిసినట్టు

బూడిదరంగులో వుంది ఆకాశం
మొదట్లో ఆకాశాన్నీ భూమినీ
సమానంగా ఆవరించిన చీకటి
మెలమెల్లగా అడుగున నేలమీదికి
మడ్డిలా దిగిపోయినట్టు
అర్ధరాత్రికి చిక్కగా
నగరంమీదకు చేరుకుంది చీకటి

ఎక్కడా శబ్దం ఎగరడంలేదు
కదలికలేక అలికిడిలేక
తెలివిలేక మాటలేక
అంతటా నిశ్శబ్దమే పరుచుకుంది
పగలల్లా నగరంలో
పెనంలో పేలాల్లా తుళ్ళిన శబ్దాలు
నోట్లో కరకరలాడిన మాటలు
మంచులో తడిసి చప్పబడిపోయినట్టు
మధ్యరాత్రిలో మెత్తబడి
ముద్దల్లా వుండచుట్టుకుపోయాం
బుద్ధిగా నిశ్శబ్దంలో ఒదిగిపోయాం
వుండివుండి ఏ సందులోనో
నిశ్శబ్దాన్ని చిదగ్గొడుతున్నట్టు
శబ్దాలపెచ్చల్ని చిందరవందరగా వెదజల్లుతున్నట్టు
మెషిన్ గన్తో అరుపుల రౌండ్లను
పరంపరగా వదులుతున్నట్టు
కసిగా అరుస్తున్నాయి వీధికుక్కలు

రోడ్ల పక్క ఫుట్ పాత్ లమీద
దుకాణాల అరుగులమీద
మూడంకెలో ముడుచుకుపోయి
చాలీచాలని చింకిపాతల్ని

చలికి రక్షణగా కవచాల్ని చేసుకుని
 కదిలితే కాళ్ళో చేతులో బైటపడి
 చలిపులి మీద విరుచుకుపడుతుందని భయపడి
 నిద్రలోనై తం కడుపులో పిల్లలా
 మునగదీసుకుని ముడుచుకుపోతున్నారు
 ఉండడానికి కొంపలేనివాళ్ళు
 అడుక్కుతినే నిర్భాగ్యులు దౌర్భాగ్యులు

ఉండడానికి కొంపవున్నా
 వెచ్చగా నిద్రపోవడానికి సరైన పక్కలేక
 కప్పుకోడానికి దళసరి రగ్గయినా లేక
 కరిక నేలమీదో తాటాకు చాపలమీదో
 మాసిన చీరలోనై పంచెలోనై మీదవేసుకుని
 చలిబారినుండి తప్పించుకోలేక
 దగ్గరగా ఒకరిలోఒకరు ఒదిగిపోలేక
 ఒదిగితే ప్రమాదం ముంచుకొస్తుందని
 ఉన్న గంపెడు పిల్లలకీ మరొకరుతోడై
 అంతంతమాత్రంగానే వొంట్లో మిగిలిన
 రక్తమాంసాలనే కాక దరిద్రాన్ని సైతం పంచుకుని
 కష్టాలకీ కన్నీళ్ళకీ వారసులు కాగలరని
 కన్నవాళ్ళకీ మరిన్ని కన్నీళ్ళు కార్పించగలరని
 ఒకరికొకరు దూరంగానే వుండిపోయి
 కళ్ళనిండా నిద్రకు సైతం దూరమై
 చలికి గజగజ లాడిపోతున్నారు
 చింపిరి బ్రతుకుల పూరిళ్ళ గృహస్థులు

జరీ బ్రతుకుల కాంక్రీటు భవంతుల గృహస్థులకు
 ఆ బాధలేదు, యిబ్బంది లేదు
 చలినిగూర్చి వాళ్ళకు ఏ మాత్రం భయంలేదు
 రబ్బరు తొడుగులోనై మందుల మాత్రలోనై

అడ్డుగా పెట్టుకొని హాయిగా గడపొచ్చు
పరువుల్లో రగ్గుల్లో నిశ్చింతగా వొదిలి
సంతోషంలో మునిగి సుఖంగా నిద్రపోవచ్చు

పగలు పోట్లాడుకున్నా
రాత్రికి రాజీకి
పిలవకపోయినా వచ్చే మధ్యవర్తి
చలి

మనసు వున్నా లేకున్నా
మధ్య నిలిచి
శరీరాలు రెంటినీ దగ్గరగా కలిపే
ముడి
అందుకే గొప్పింటి మారాజులకు
చలిమీద ఎక్కడలేని మోజు

సెకండ్ హ్యాండ్ బేరాలకి
సినిమా హాళ్యముందర చేరి
ఆటవదిలేవరకు రిటాల్లోనే ముడుచుకుపోయి
కునికిపాట్లు పడ్తూ
అంతలోకే కలలో పడ్తూ లేస్తూ
చలికి గజగజ లాడిపోతున్నారు రిటావాళ్ళు
బండి తొక్కుతున్నప్పుడు
ఆమడదూరానికి పారిపోయిన చలి
కదలక కూచున్నప్పుడు
నాలుగు వైపుల్నించి చుట్టుముట్టి
గుండెల్ని పట్టుకొని కుదిపేస్తోంది
నరాల్ని పట్టుకుని కొరికేస్తోంది

నిశ్చలమైన చెరువులో మట్టిబెడ్డ పడి
కొద్దిసేపు ప్రశాంతత చెదిరి

అల్లకల్లోలంగా అలలు కదిలి
 అంతలోకే సర్దుకుని నిశ్చలమైపోయినట్టు
 సెకండ్ షో సినిమాలు విడిచిపెట్టగానే
 ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దం పగిలి
 శబ్దాలు చిచ్చుబుడి రవ్వల్లా ఎగిరి
 నగరంనిండా కలగాపులగంగా
 రిఠా మువ్వల చప్పుళ్ళు, సై కిల్ బెల్లుల గణగణలు
 కార్ల హోరన్లు, కదిలే ప్రజల కలకలాలు
 అరంగంటనేపు గాలిని అల్లల్లాడించి
 మెలమెల్లగా చప్పబడి చల్లారిపోయాయ్
 నిశ్శబ్దంలో ఒదిగిపోయి నిద్రపోయాయ్

అప్పుడప్పుడు మువ్వల్ని ఆడించుకుంటూ
 ఏ రిఠాయో మెత్తగా రోడ్లమీద జారిపోతుంది
 లయబద్ధంగా మువ్వలు కదిలి
 సంగీతంతో గాలిని కుదిపినా
 నిశ్చలమైన ప్రకృతి మధ్య
 నిర్జనమైన రోడ్లమీద
 భయంకరమైన నిశ్శబ్దంలో
 స్మశానంలో సర్వీచెట్ల గాలి పాటలా
 అగాధంలో రాళ్ళమీద జలపాతం రాగంలా
 నాజూకు లేక, మనసుకు ఆహ్లాదం లేక
 సోయగం లేక, స్వరంలో సొగసు లేక
 మరీ భయంకరంగా విన్పిస్తుంది
 ఒంటరిగా వుంటే వెంటబడి భయపెడుతుంది

ఒళ్ళు మరచి, యిల్లుమరిచి
 ఊహ వచ్చింది మొదలు
 బేంక్ అకౌంట్ లా భద్రంగా
 మనసులో డిపాజిట్ చేసుకుని

రోజు రోజుకు వడ్డీల్ని పెంచుకుంటోన్న
ప్రాణంమీది తీపి మరిచి, వొంటిమీది మమకారం మరిచి
ప్రాణంకన్న మిన్నగా
డబ్బు సంపాదనే ఒక లక్ష్యంగా
ఆశగా, ఆబగా
పోగేసుకున్న ఐశ్వర్యాన్ని మరిచి, కీర్తిని మరిచి
చుట్టూ మమతల ముడులతో
బంధించుకున్న తనవాళ్ళను మరిచి, పరిసరాల్ని మరిచి
చివరికి తనను తానే మరిచి
ఒంటిమీద తెలివి లేకుండా
ప్రాణం వుండి లేనివాడిలా
ఇష్టంవున్నా లేకపోయినా
కనీసం నిద్రలోనయినా
సర్వ మానవ సమానతను చాటుతున్నట్టుగా
అందరితోపాటే అందరిలాగే
గాఢనిద్రలో మునిగిపోయాడు మనిషి

పగలల్లా అలసిపోయిన జనం
ఒళ్ళెరుగని నిద్రలో వున్నారు
అప్పుడప్పుడు ఏ నల్లో కుత్తే
చటుక్కున కదిలి మళ్ళీ కళ్ళుమూసి
చీకటి చెరువులో కలల చేపల్ని వేటాడుతున్నారు

జీవితంలో ఓడిపోయిన సామాన్యులకు
రాత్రంతా గేలంవేసినా ఒక్కకత్తె నా చిక్కదు
నిరీక్షణే తప్ప మరింకేమీ వారికి మిగలదు
మనసుగాలానికి తగిలిన రంగురంగుల కలలచేప
దొరికినట్టే దొరికి
అంతలోకే తప్పించుకు పోతుంది

కలలునై తంలేని
నిస్సారమైన బ్రతుకే వారికి మిగుల్తుంది

కొందరికి కలలు దొరికినా ఫలితంవుండదు
పాపం ! వారు దురదృష్టవంతులు
వాతావరణం బావుందని జాలరి
చీకటితోనే చెరువులో వలేస్తే
బరువుగా తగిలిందని కొండంత ఆశతో బై టికిలాగితే
చచ్చినశవం బై టి కొచ్చినట్టు
దెయ్యూలో, భూతాలో
అంతకుమించిన భయంకర జీవితసమస్యలో
ఆకలి వేదనలో, బాధల బూచీలో
కష్టాలో, కన్నీళ్ళో కలలో కొస్తాయ్

మరికొందరు జాలిపడాల్సిన జీవులు
వారిని కలలే వెక్కిరించి అపహాస్యంచేస్తాయ్
నిజ జీవితంలో అప్పుడప్పుడై నా
ఒకటో రెండో రూపాయలనోట్లన్నా
ఓరోడ్డు మీదో దొరకడం కద్దు
కాని కలల్లో మాత్రం వారికి
చిల్లరపై సలూ, చెల్లని నాణేలూతప్ప
నోట్లెప్పుడూ దొరకనే దొరకవు

నిద్రకి వెలుపల ఆలోచనని ఆనుకుని
గతంలోకి జారిపోయేవారు
వర్తమానంమీద సవారి చేసేవారు
భవిష్యత్తుపై కి ఎగిరేవారు
చెదురు మదురుగా అక్కడక్కడ
నిట్టూర్పులతో రాత్రిని నింపుతున్నారు
కలల అంచుల్ని పట్టుకుని

స్వేచ్ఛగా ఊరేగుతున్నవారు
 మెదడు పొరల్లోంచి తొంగిచూసి
 మనసు తెరల్ని పక్కకుతీసి
 వుండివుండి ఒక్కోసారి
 పలవరింతలతో రాత్రిని పలకరిస్తున్నారు
 గాఢ నిద్రలో కూరుకుపోయినవారు
 నోటి తలుపులు తెరిచి
 గుర్రుపెట్టి గట్టిగా రాత్రిని గద్దించి పిలుస్తున్నారు
 ప్రభుత్వ కార్యాలయాల్లో, పారిశ్రామిక వ్యవస్థల్లో
 కాపలాకాసే నైట్ వాచర్లు
 పగటివేళ పట్టగూడుల్లాటి ఒంటిగదుల యిళ్ళల్లో
 పెళ్ళాంబిడ్డల పోరుతో
 చెవులు గింగురైతే హోరుతో
 పడుకుంటే కంటిమీదికి కునుకురాక
 రాత్రయ్యేసరికి బరువెక్కి రెప్పల్ని
 టీనీళ్ళతోనో, బీడి దమ్ముల్తోనో తడుపుకుని
 నగరం సందడి సద్దుమణిగేవరకు
 బలవంతంగా ఎత్తి పట్టుకుని
 నిద్రకు ఆగలేక జోగుతూ
 అర్ధరాత్రివరకు ఎలాగోలా మేలుకుని
 ఇంటికన్న ఆఫీసే పదిలంగా
 అడిగేవాళ్ళులేరని హాయిగా నిద్రపోతున్నారు
 రాత్రి పహారా తిరిగే పోలీసులకు బహుశా
 పాదాలలో ఆనెలు వుంటాయేమో
 కాకుంటే ఎప్పుడోకాని వారు
 రోడ్లమీద కనిపించనే కనిపించరు
 నిలువెత్తు ఓవర్ కోటుల్లో నిండా మునిగి
 భారెడు మళ్ళ రోలలో ముఖాల్ని కప్పెట్టి

ఏ సందుగొందుల్లోనో
 ఏ గుడ్డి దీపాలకిందనో
 ఏ దుకాణం అరుగులమీదో
 మహారాజుల్లా బై రాయించి
 కునికిపాట్లు పడుతుంటారు
 కాకుంటే యిద్దరూ ముగ్గురూ కలిసి
 సిగరెట్ల కాష్టాలతో చలిని కాచుకుంటారు
 కొరివి దెయ్యాలలా కూచుని కబుర్లు చెప్పుకుంటారు
 కొందరు అదృష్టవంతులు
 ఖాతా యిళ్ళల్లో వెచ్చగా కులుకుతుంటారు

పోలీసుల చేతుల్లో దొంగల జాతకాలున్నట్టే
 దొంగల గుప్పెట్లో పోలీసుల ఆనుపానులుంటాయ్
 వాళ్ళ అలవాట్లు, అడుగుజాడలు
 వాళ్ళ నడవడికలు, కదలికలు
 వివరంగా అన్నీ దొంగలకు తెలుసు
 వాళ్ళ అలుసునుబట్టి
 అక్కడక్కడ వాళ్ళ అండనుబట్టి
 దొంగతనాలు, దోపిడీలు
 నగరంలో ప్రతిరోజూ
 ఏ మూలో ఒక మూల మామూలు

చచ్చిపోయినట్టున అర్ధరాత్రి నగరం
 ఎక్కడా ప్రాణి అలికిడై నా లేని స్మశానం
 అయినా అక్కడక్కడ నక్కల్లా కొందరు
 కన్నాలు తవ్వేవాళ్ళు, గోతులు తీసేవాళ్ళు
 నగరంలో నక్కినక్కి కదులుతూనే వుంటారు
 నిద్రపోని ఏ గది కిటికీ తొర్రలోంచో
 చింత నిప్పు కళ్ళతో గుడ్లగూబలా
 ఎవరో ఒకరు ఆకలిగా చూస్తూనే వుంటారు

ఇది స్మశానమే కాదు కారడవి
రకరకాల క్రూరమృగాలన్నీ యిక్కడ
అద్దాల గుహల్లో మాచేసి వుంటాయ్
ఏ అమాయక జీవో దారితప్పి
ఆ అద్దాల గుహల్లో అడుగుపెట్టి
వాటి ఆకలికి బలై ప్రాణాలు కోల్పోతుంటాయ్

గతిలేక అవినీతిని కఠికి
పొట్టపోసుకొనే నిర్భాగ్యురాలు
నాలుగు రాళ్ళకు ఆశపడి
మగవురుగుల గదికో, గెస్ట్ హౌస్ కో
జేచలర్స్ క్వార్టరుకో, హాస్టల్ కో
చీకటితోపాటు వెళ్ళి
అర్ధరాత్రి తిరక్కుండా శవంగామారి
ఏ చెరువు నీళ్ళల్లోనో, ఏ రైలుకట్టమీదో
గట్టున ఆత్మహత్య చీటితోపాటుగా
దర్శనమిచ్చే భయంకర దృశ్యం
నగరానికి వింతకాదు, అది కొత్తకాదు
ప్రతిరోజూ కాకున్నా
పండకోక్క పబ్బానికో
దిన పత్రికలో ఏమూలో
ఒదిగిపోయిన వార్తలో
ఇలాంటి పచ్చి పచ్చి నిజాలు
పాఠకులకు గొంతుదిగని చేదుమాత్రలు
అప్పుడప్పుడు యిలాటి మాత్రల్ని మింగడం
పాఠకులకు అనుభవంలోని విషయం

హత్యలకీ ఆత్మ హత్యలకీ
అర్ధరాత్రి పెట్టింది పేరు
ప్రజల నిద్రతెరల చాటున

వాళ్ళ కనురెప్పల వెలుపల
 రేచీకటిచట్టం కళ్ళకింద
 కాటుక నలుపు ముసుగులోపల
 చైతన్యాన్ని పాతేసే
 ప్రాణాల్ని ఎగరేసే
 హత్యల్లో, ఆత్మహత్యల్లో
 అర్ధరాత్రిలో ఊణఊణమూ నిండిపోయి
 ఆఖరికి ఉదయంలోకి సైతం పొర్లిపోతుంటాయ్
 ఎవరి వెచ్చని రక్తంలోనో
 పిడిబాకో, పిస్తోలు గుండో
 తలస్నానం చేస్తుంది
 ఎవరి మండే ఒంటిమీదో
 కిరసనాయిలో, పెట్రోలో
 భగ్గున అంటుకుంటుంది

ఇది అర్ధరాత్రి
 ప్రాణంవున్న మనిషివునికన్నా లేని
 చీకటి బూడిద నిండిన వల్లకాడు
 అంతటా భయంకరంగా
 నిశ్శబ్దం పరుచుకున్న బీడు
 కుళ్ళిపోయి పుచ్చులు పట్టి
 పురుగులు నిండిన పనికిరాని పండు
 చలికి చైతన్యం పేరుకుపోయి
 గడ్డకట్టిన చల్లని మంచు

ఈ లోకాన్ని మర్చిపోయిన గాఢనిద్రలో
 లుంగచుట్టుకుపోయిన తెలివిలో
 నేలలో పాతిన విత్తనాల్లా
 సమాధిలో మునిగిపోయి
 నగరంలో అలికిడి లేక, కదలిక లేక

శబ్దాలు లేక, సందడి లేక
పాడుబడ్డ కోటలా
పూర్వ వై భవాన్ని కోల్పోయి దిగులుగా
మత్తుగా, మసగ్గా
చచ్చిన శవంలా చల్లగావుంది నగరం
ఇక్కడ ఎక్కడా ఏ అలికిడి వినిపించదు
ఏ వై పునా చైతన్యం ప్రవహించదు
జడమయమైన యీ అర్ధరాత్రి
శిలలా కదలని ఒక స్టిల్ లైఫ్ ఫోటోగ్రాఫు
అందుకే—
నగరంలో అర్ధరాత్రి
జడత్వానికి గుర్తు

కవి పటకు

ఈ కాటుక చీకటి
ఈ బండరాతి జడత్వం
ఈ భయంకర నిశ్శబ్దం
ఎప్పటికీ యిలా వుండిపోదు
ఈ చీకటి తొలిగిపోతుంది
ఈ జడత్వం కరిగిపోతుంది
ఈ నిశ్శబ్దం ఎగిరిపోతుంది

కుళ్ళిపోయిన యీ నగరాన్ని చూసి
ఇక్కడ పేరుకుపోయిన అన్యాయాల్ని చూసి
పాపాల్ని చూసి, పాడుబడ్డ సమాజాన్ని చూసి
ఏ వీరుడో ఉదయించి
కిరణాల కత్తుల్ని ఝుళిపించి
కాంతిని కురిపిస్తాడు
ఈ చీకటితెరల్ని, మంచుపొరల్ని
నిలువనా చీల్చి చెండాడుతాడు
ఈ జడత్వాన్ని, కల్మషాన్ని
వెచ్చటి చురకల్ని అంటించి కరిగించి
నీరుకార్చి కాలువలుకట్టి పారిస్తాడు

ఈ నిశ్శబ్దాన్ని, భయాన్ని
 ముక్కలు ముక్కలు చేసి
 కాకులకీ, గెద్దలకీ ఎగ రేస్తాడు
 ఈ కుళ్ళిపోయిన నగరం శరీరంలోకి
 వెలుగు సూదులు ఎక్కించి
 ఆరోగ్యవంతమైన ప్రాణవాయువుని
 పాడై పోయిన ఊపిరితిత్తుల్లో నింపి
 ప్రాణాలు ఎగిరిపోకుండా నిలుపుతాడు
 నేలపొరల్లో నిద్రపోతోన్న విత్తనాల్లా
 రాత్రి చీకటిలో కూరుకుపోయిన జనత మీద
 కాంతినీటిని చల్లి తట్టిలేపి
 వెచ్చగా గుండెల్ని తడిపి
 కొత్త ఆశల చివుర్లు తొడిగి
 తలెత్తి లోకాన్ని చూడ్డం నేర్పుతాడు
 అతను సామాన్యుడు కాదు మాన్యుడు
 తనకి తానే సాపైన మహా వీరుడు
 ప్రజల చీకటి చెరవిడిపించే నాయకుడు
 వాళ్ళ బాగోగుల్ని భుజాలమీద మోస్తున్న రక్షకుడు
 అతను
 వెలుగును నిండుగా నింపుకుని
 చైతన్యాన్ని నిలువెల్లా నిలుపుకున్న సూర్యుడు
 ఇక్కడ మళ్ళీ వెలుగు వస్తుంది
 చైతన్యం నిండుగా పొర్లి ప్రవహిస్తుంది
 ఇక్కడ మళ్ళీ ఆశ పూస్తుంది
 ఉత్సాహం సందడిగా గెంతులేస్తుంది

Blank Page

వచ్చి
వదిల

కవిత్వము